

Mục lục

Văn Án

Chương 1: Xuyên Sách

Chương 2: Bị Cấm Hồng [H]

Chương 3: Một Đêm Hoang Đường [H]

Chương 4: Tình Cảm Mãnh Liệt Trong Phòng Tắm [H]

Chương 5: Cốt Truyện Lịch Lạc

Chương 6: Ninh Kỳ Kỳ

Chương 7: Người Nhà Họ Nghiêm

Chương 8: Ôn Nhược Liên

Chương 9: Giấy Nợ

Chương 10: Không Chọc Thì Không Chọc

Chương 11: Thỏa Thuận Tiền Bạc Xong

Chương 12: Quyển Rũ

Chương 13: Mang Thai Con Của Tôi [H]

Chương 14: Không Như Mong Muốn

Chương 15: Yếu Ốt

Chương 16: No Ấm Sinh Dâm Dục

Chương 17: Tôi Để Ý

Chương 18: Đánh Đố

Chương 19: Khiếu Nại

Chương 20: Ninh Chính

Chương 21: Không Còn Đường Rút Lui

Chương 22: Lúc Xin Anh Làm Em, Em Đầu Nói Như Vậy [H]

Chương 23: Em Phải Sinh Con Cho Anh Hai [H]

Chương 24: Làm Tình Với Anh Hai [H]

Chương 25: Không Ngờ Vi Vi Lại Nhiệt Tình Như Vậy

Chương 26: Cuồng Hoan Trong Phòng Học [H]

Chương 27: Bôi Thuốc

Chương 28: Báo Đáp

Chương 29: Lau Súng Cướp Cò [H]

Chương 30: Trừng Phạt (1)

Chương 31: Trừng Phạt (2) [H]

Chương 32: Trừng Phạt (3) [H]

Chương 33: Dây Dưa

Chương 34: Ghen

Chương 35: Người Nhà Họ Tân

Chương 36: Chào Thím Đi

Chương 37: Đeo Trứng Rung Đi Đăng Ký Kết Hôn [H]

Chương 38: Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Kết Hôn [H]

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỌC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Văn Án

Bìa xinh xẻo by thienan_2708 (｡ • //ε// • ｡)

Tên truyện: Nữ Phụ Pháo Hôi Muốn Đọc Sùng

Tác giả: Hoảng Nhiên Nhược Mộng

Thể loại: Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, HE , Tình cảm, H văn, Ngọt sủng, Song khiết, Xuyên sách, Hào môn thế gia, Nhẹ nhàng, Đô thị tình duyên, Trâu già gặm cỏ non, 1v1, Nữ chủ

Số chương: 38 chương (Tác giả vừa mới hoàn truyện vào ngày 30/6/2020 và hứa hẹn tương lai sẽ có ngoại truyện nhưng vào ngày mở hồ thì tạm thời chưa thấy)

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Tình trạng bản gốc: Đã hoàn thành

Tình trạng edit: Đang tiến hành

Lịch đăng: 2-3 chương/tuần

Lưu ý: Truyện được edit với mục đích phi lợi nhuận, chưa có sự đồng ý từ tác giả.

Văn án

Nghiêm Vi xuyên vào một quyển sách, trở thành nữ phụ ác độc trùng họ trùng tên với cô trong truyện tổng tài bá đạo. Nữ phụ ác độc đã làm rất nhiều chuyện xấu, khiến Nghiêm gia phá sản, cửa nát nhà tan, cuối cùng thì bị luân gian* đến chết. Nghiêm Vi tỏ vẻ, ôi chao cái vận mệnh này, cô không chấp nhận được.

Vì thế, đêm bị xuyên sách, Nghiêm Vi húp trọn chú út của nam chính. Từ đó về sau, Nghiêm Vi bắt đầu nếm trải cảm giác được độc sung, trừ việc eo đau chân mỏi, không xuống được giường ra, thật sự không còn gì đáng phàn nàn nữa.

Tại tiệc rượu.

Nam chính ôm nữ chính đang khóc sụt sùi đứng trước mặt Nghiêm Vi, cường thế tỏ vẻ rằng nữ chính yêu hắn ta thật lòng, bảo cô đừng lãng phí tâm tư nữa.

Chú út của nam chính ôm lấy eo nhỏ của Nghiêm Vi một cách đầy chiếm hữu: "Đây là vợ tôi, gọi thím."

/*luân gian: bị nhiều người thay nhau hãm hiếp.

**pháo hôi: từ pháo hôi này trong tên truyện là chỉ người qua đường, vậy hi sinh, thường ngủm củ tỏi sớm và chủ yếu được dùng để buff nhân vật chính.

Đôi lời của Mạt Mạt:

1. Tôi xin được nói trước, tôi đào hố này chỉ vì tôi thích, thú thật là tôi có đam mê với thể loại nữ phụ xuyên sách, mà phải là nữ phụ xuyên vào rồi nên đôi với anh nào đó ngoài nam chính cơ. Tình cờ tôi tìm được truyện này, nhìn chung khá ổn và còn được ăn thịt nên đào luôn =))))

2. Bộ này ổn, đó là những gì tôi có thể đảm bảo với các cô. Motip của mấy truyện xuyên sách chắc mấy cô cũng biết. Nếu các cô vào đây và tìm một thứ gì đó thật là đặc biệt, thật là mới lạ, thì tôi nghĩ nó không thích hợp với các cô đâu hehe

3. Chú - cháu nhé các cô. Và một lần nữa tôi xin vãi ngực về chị nữ chính. Có thể chị ý không hề hươc và ranh mãnh, nhưng được cái là chị ý không mắc phải hội chứng "ồm ồm" và "thân thể đã sẵn sàng nhưng mạch não vẫn chưa load xong" thường thấy của nữ chính thịt vắn. Mà đây, không ồm ồm là tiện được biết bao nhiêu chuyện.

4. Truyện có thêm couple phụ được xây dựng kích thích máu nhảy hố lắm. Anh trai được nhận nuôi lạnh lùng quy củ x Em gái là thiên kim tiểu thư các cô ạ. Đọc mà hóng ngoại truyện kinh 😊

5. Truyện chỉ có khoảng 40 chương và mỗi chương cũng không quá dài nên tôi mới quyết định đào luôn, nhưng vì đang dồn sức cho truyện khác nên 1 tuần chỉ có thể đăng từ 2-3 chương mà thôi. Nếu các cô muốn đọc nhiều hơn thì hãy vote và cmt thật nhiều để tôi biết là các cô thích nó nhé (*ᵕᵔᵕ)

6. Chương đầu tiên sẽ được đăng vào ngày 18/7/2020.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỌC SÙNG

Hoàng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 1: Xuyên Sách

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Nóng, cực kỳ nóng, toàn thân như bị thiêu cháy vậy, Nghiêm Vi vô thức kéo chiếc váy dài trên người, chiếc váy dài cổ chữ V màu đỏ thắm, phác họa sinh động bộ ngực trắng nõn của cô. Ánh mắt Nghiêm Vi mơ mơ màng màng, lảo đảo hai bước, nháy mắt khi đầu ngón tay chạm vào thứ gì đó, Nghiêm Vi như thể người thấy mùi bạc hà mèo vậy, nức nở dán người lên.

Giữa cơn mê mang, Nghiêm Vi dường như nhìn thấy được dung mạo của người đàn ông, giống hệt mấy từ thường dùng để miêu tả tổng tài bá đạo đại loại vậy, ví dụ đẹp như được chạm khắc, chiếc cằm lãnh ngạnh (lạnh lùng + cứng rắn), đôi mắt đen thâm thúy, rồi cảm giác như xung quanh lạnh đi mấy độ linh tinh. Nhưng với Nghiêm Vi đang nóng rực cả người mà nói, cô cảm thấy nhiệt độ này rất dễ chịu.

Động tác của Nghiêm Vi càng thêm không kiêng nể gì, hai tay ôm lấy cổ người đàn ông, cả người gần như treo lên người anh ta.

Hô hấp của người đàn ông hơi dồn dập, ôm lấy eo Nghiêm Vi, bóp lấy cằm cô: "Cô biết mình đang làm gì không? Quyến rũ chú út, tất cả những gì cô làm từ trước đến giờ với Tàn Hằng đều là giả vờ chứ không phải thật lòng?"

Tàn Hằng?? Nghiêm Vi lập tức giật mình, Tàn Hằng không phải là tên nam chính trong truyện tổng tài bá đạo 《Cô Vợ Nhỏ Bỏ Trốn Của Tàn Thiếu》 mà tối qua cô đọc sao? Cô mới đọc xong mà đã

nằm mơ rồi? Chưa kể đến giấc mơ này còn rất chân thật, cơ ngực của người đàn ông này thật sự rất rắn chắc, xúc cảm khá tốt.

"Tôi đương nhiên biết mình đang làm gì." Nghiêm Vi dựa vào người đàn ông, ôm lấy eo anh, ngẩng cổ lên, ánh mắt nóng như lửa. Là một cô gái của thời đại mới độc thân 25 năm từ khi còn trong bụng mẹ, ngày thường Nghiêm Vi toàn phải lo cơm no áo ấm, vất vả lắm mới mơ được một giấc, đối tượng còn là một người đàn ông cực phẩm như vậy, dù gì đi nữa Nghiêm Vi cũng muốn nếm thử một chút.

Ánh mắt lộ liễu, thân thể cũng không tự chủ được bắt đầu vặn vẹo, hoa huyết ào ạt chảy nước, thấm ướt quần lót. Nghiêm Vi có hơi xấu hổ, nhưng sau đó lại nhớ đến mình đang nằm mơ, thế là bắt lấy tay người đàn ông, đưa xuống phía dưới: "Anh sờ đi, đều ướt cả rồi."

"Nhìn không ra được, thân thể Vi Vi nhà chúng ta lại đậm đặc như vậy."

"Nhớ kỹ, đêm nay là do em chủ động quyến rũ tôi, nếu đã trêu chọc tôi, đừng hòng mơ tưởng đến Tần Hoàn." Người đàn ông chặn ngang người Nghiêm Vi, bế cô lên, bàn tay đang bóp chặt eo cô nóng bỏng vô cùng, sau đó ngực cô lại cảm thấy mát lạnh, người đàn ông cúi người xuống, hôn lên môi Nghiêm Vi.

Nụ hôn của người đàn ông vừa bá đạo vừa nóng bỏng, nháy mắt khi môi chạm môi, toàn thân như thể có điện xẹt qua. Nghiêm Vi run lên nhè nhẹ, người đàn ông cảm nhận được sự ngây ngô của Nghiêm Vi, môi cong lên sung sướng: "Em chưa từng hôn môi."

Giọng điệu cực kỳ chắc chắn, Nghiêm Vi không vui chu miệng: "Làm như kỹ thuật hôn của anh tốt lắm vậy."

"Xem ra là do tôi hôn không đủ, làm em sinh ra ảo giác là tôi không tốt."

Đôi mắt Nghiêm Vi khép hờ, lúc mở ra lập tức đối diện với ánh mắt như hổ như sói của người đàn ông. Đồng tử của cô hơi co lại, giây tiếp theo đã bị người đàn ông bắt lấy tay, khớp hàm bị cạy ra, lưỡi của người đàn ông tiến công thần tốc, vừa cường thế vừa bá đạo đoạt lấy tất cả mọi thứ. Lưỡi bị mút đến tê dại, Nghiêm Vi thể đơn lực mỏng phản kháng, dùng đầu lưỡi chống đỡ, ngược lại bị hôn càng sâu hơn, cánh tay mềm mại buông thõng xuống. Người đàn ông ôm lấy mặt Nghiêm Vi, tiếng nước mậ mờ tràn ngập, trao đổi nước bọt cho nhau. Đôi mắt Nghiêm Vi càng thêm đỏ, chủ động ôm lấy cổ người đàn ông, dâng lên đôi môi đỏ mọng.

Giây phút tách ra ngăn ngủi, có một sợi chỉ bạc được tạo ra, còn chưa đợi đứt, hai cánh môi lại một lần nữa kề sát vào nhau, tiếng nước "chùn chụt" mậ mờ vang lên trong không gian, đuôi mắt Nghiêm Vi đỏ lên, khóe miệng tràn ra một vệt nước, chảy đến tận cổ. Nụ hôn của người đàn ông dần dần trượt xuống phía dưới, hơi thở nóng bỏng cọ qua cổ và vai cô, chậm rãi dờ về phía ngực.

Lòng bàn tay của người đàn ông hơi thô ráp, dán vào ngực, nắm lấy thứ mềm mại kia.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

ai chê motip mở đầu cũ thì tôi chịu, vì kiểu của nó là thể biết làm sao, đây còn là thịt vắn nữa nên thanh niên nào nghiêm túc yêu cầu phải này phải nọ thì tôi chịu thua đấy, bắt lực rồi .__.

trước khi nữ chính xuyên vào, nam chính không yêu nguyên thân của nữ chính nhá, không yêu không yêu không yêu điều quan trọng phải nói ba lần

ừ sắp có thịt, sướng nhá :")

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 2: Bị Cắm Hồng [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Khi đầu vú mẫn cảm bị khoang miệng ẩm áp ngậm lấy, Nghiêm Vi rên lên hai tiếng, người đàn ông xoa nắn bộ ngực tuyết trắng, nhũ thịt trắng mềm tựa màn thầu tràn ra khỏi khe hở ngón tay người đàn ông, tay người đàn ông không ngừng vuốt ve, miệng liên tục gặm cắn mút liếm, chỉ chốc lát sau, trên vú đã dính đầy nước bọt của người đàn ông, hiện lên dưới ánh đèn mờ.

Nghiêm Vi vô thức ôm lấy đầu người đàn ông: "Ừm, bên trái cũng muốn."

Núm vú bên phải bị người đàn ông cắn dường như cũng trướng lớn hơn một chút, Nghiêm Vi rầm rì, váy treo ở bên hông, quần lót đã ướt đầm, phía trên tất cả là dâm thủy, hơi hơi ngứa ngáy, trống rỗng, muốn bị lấp đầy, Nghiêm Vi ôm lấy eo người đàn ông, vuốt ve cực nhẹ, người đàn ông vì động tác này của cô mà không còn nhân nhả như vừa rồi nữa, ánh mắt thâm trầm, rõ ràng là đã động tình.

Đôi mắt đen của người đàn ông tối hắc đi, nhanh chóng lột bỏ chiếc váy dài của Nghiêm Vi, giày cao gót sớm đã đi đâu mất, lộ ra đôi chân thon dài trắng nõn, cô đang mặc một chiếc quần lót chữ Đinh (丁) màu đen, vải dệt hơi mỏng bao phủ môi âm hộ, cặp mông vĩnh cứng đầy trắng nõn lộ ra, khiến người ta không nhìn được mà muốn cắn một ngụm, bàn tay to của người đàn ông hạ xuống, bao bọc lấy toàn bộ âm hộ của Nghiêm Vi, thịt mềm bên trong bị đè ép, cảm giác tê dại truyền đến toàn thân.

Người đàn ông không nhanh không chậm đẩy mảnh vải kia ra, môi âm hộ bị tách, đầu ngón tay hơi lạnh xẹt qua, cắm vào trong nháy mắt, cảm giác trướng đầy xa lạ đánh úp đến, Nghiêm Vi than nhẹ một tiếng, người đàn ông lại cắn vú Nghiêm Vi, đợi đến khi đã mút liếm thưởng thức thỏa thích, nụ hôn dần dần rơi xuống dưới, mỗi một tác da thịt đều dính nước bọt của người đàn ông, Nghiêm Vi run rẩy, hai chân hướng lên trên, sau đó bị người đàn ông bắt được, anh bẻ hai chân cô ra, toàn bộ âm hộ đều lộ ra trước mắt anh.

Chỗ hồng nhật non mềm đặc biệt rõ ràng dưới lớp cỏ thơm, hơi thở ẩm áp phun lên chỗ đó, Nghiêm Vi muốn kẹp chặt chân theo bản năng, nháy mắt khi bắp đùi chạm vào mái tóc ngắn của người đàn ông, anh cúi đầu ngậm phần thịt non kia vào trong miệng, đầu lưỡi linh hoạt thưởng thức âm hạch, dần dần chuyển xuống dưới, hoàn toàn đi vào hoa huyết ngập nước, thịt mềm bên trong co chặt, phun ra một bãi dâm thủy, người đàn ông bóp chặt cặp mông mềm mại của Nghiêm Vi, đưa đẩy đầu lưỡi, thịt non bên trong siết chặt như muốn kẹp lấy đầu lưỡi của người đàn ông, kích thích to lớn đánh sâu vào các giác quan, Nghiêm Vi không kìm lòng được kẹp chặt chân, muốn đẩy người đàn ông ra, ngược lại lại khiến người đàn ông càng mút liếm sâu hơn, cảm giác tê dại đến cực hạn cùng khoái cảm kích thích Nghiêm Vi, Nghiêm Vi thấp giọng rên rỉ, hơi cong eo lên, càng dán sát với môi lưỡi của người đàn ông hơn nữa.

Đợi đến khi người đàn ông ngược mặt lên, trên môi toàn là vết nước, ánh mắt cũng càng trở nên thâm trầm.

Nghiêm Vi khẽ hỏn hển, người đàn ông hôn cô, hương vị dâm thủy khiến tinh thần của cô càng thêm run rẩy, cô thể nhưng lại nếm hương vị của chính mình.

Giây phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, người đàn ông cởi quần áo ra, hai người thẳng thắn thành khấn đối diện với nhau. Vai rộng eo thon, cơ ngực và cơ bụng rắn chắc khiến Nghiêm Vi ngửa ngáy trong lòng, còn chưa đợi cô sờ đến, hoa huyết đã cảm nhận được một thứ cực

kỳ nóng bỏng và cứng rắn, người đàn ông bóp chặt eo Nghiêm Vi, côn thịt tím đen cọ xát với hoa huyết, hoa huyết vốn vô cùng trơn ướt nhờ mật dịch, côn thịt bị tẩm ướt bằng âm thủy. Nghiêm Vi cảm thấy vô cùng dày vò, nháy mắt côn thịt chạm vào lỗ nhỏ, cảm giác ngứa ngáy ở sâu bên trong nhanh chóng tăng lên đến mức tận cùng, hai mắt Nghiêm Vi ướt đầm đề, vô thức cong eo, cọ xát khiến quy đầu tiến vào một chút, Nghiêm Vi thở hổn hển, người đàn ông rên lên một tiếng, thàn than Nghiêm Vi đúng là một tiểu yêu tinh, mới đi vào được một chút, đã chặt như vậy rồi.

"Mau tiến vào, cấm hư tiểu yêu tinh đi." Nghiêm Vi ngồi dậy, duỗi tay bắt lấy của quý của người đàn ông.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 3: Một Đêm Hoang Đường [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Vật cứng như lửa nóng vuốt ve hoa huyết ẩm ướt, người phụ nữ dưới thân hết như một đóa hồng kiều diễm ướt át, người đàn ông nhắc chân Nghiêm Vi lên, nhắm ngay hoa huyết tiến công thần tốc.

"Ưm, đau quá, a." Hoa huyết của Nghiêm Vi quá hẹp, khó khăn lắm mới đâm quy đầu vào được, lực đạo chặt chẽ khiến người đàn ông không ngừng thở dốc, Nghiêm Vi đau phát khóc: "Huhu, đây không phải mộng xuân sao, sao lại đau như vậy, tác giả tiểu thuyết toàn gạt người, sướng cái rắm ý."

Nghiêm Vi vừa khóc vừa mắng, sau đó liền bị người đàn ông hôn lên cái miệng nhỏ không ngừng lải nhải của mình, đầu ngón tay thon dài của người đàn ông đè lên âm hạch, hoa huyết vốn đang co chặt hơi buông ra, người đàn ông nhân cơ hội này đâm vào toàn bộ, Nghiêm Vi khẽ nức nở, bởi vì tiếng khóc của cô đã bị người đàn ông hôn thành từng mảnh nhỏ rồi.

Cảm giác đau đớn khi phá thân nhanh chóng lan ra, người đàn ông không hề có thêm động tác nào thiếu suy nghĩ, mà chờ cho Nghiêm Vi thích ứng với thứ to lớn kia rồi, anh mới từ từ thọc vào rút ra, từ sâu bên trong thân thể bắt đầu có cảm giác, theo tiết tấu chín nông một sâu, thứ khổng lồ của người đàn ông cứ thế ra vào trong hoa huyết cô, thậm chí còn hơi nảy lên vài cái, Nghiêm Vi cảm nhận được cảm giác ngứa ngáy từ sâu bên trong thân thể, dần dần cũng bắt đầu không thỏa mãn.

"Anh di chuyển đi, tôi không thoải mái." Trong giọng nói của Nghiêm Vi có chút nức nở, mềm mềm mại mại khiến người khác không nhìn được mà muốn cắn một ngụm, người đàn ông gặm lấy vú Nghiêm Vi, vú cô mềm xốp hết như màn thầu trắng vừa mới ra lò, trong lúc mơ hồ còn có thể mút ra được vị ngọt, người đàn ông càng mút càng háng hái, Nghiêm Vi đẩy anh ra, cũng không biết là lấy sức lực từ đâu, người đàn ông bị cô đẩy ngã trên giường, nháy mắt khi Nghiêm Vi ngồi xuống bụng anh, cơn thịnh dướng như đã đâm đến tận sâu bên trong tử cung.

Kích thích to lớn tác động đến thần kinh Nghiêm Vi, hai mắt cô mê ly, sắc mặt ửng đỏ, đôi mắt ướt dầm dề: "Tự mình động thủ cơm no áo ấm."

Nhưng mà, rốt cuộc thì Nghiêm Vi cũng đang bị bỏ thuốc, thể lực không chống đỡ nổi, vật cứng rắn của người đàn ông quá lớn, chưa làm được trăm cái, Nghiêm Vi đã mệt rũ rời, ghé vào trước ngực người đàn ông, lúc bò lên còn không quên dùng tay nắm lấy đầu vú anh để trả thù, kéo rồi lại kéo.

Người đàn ông vốn đang xem kịch làm sao mà chịu được, bị chằm ngồi quá lâu, cơn thịnh đã sớm nóng bỏng cứng rắn, anh nắm quyền chủ động trong tay, gác chân Nghiêm Vi lên vai, bàn tay to vuốt ve mỏng cô.

Cơn thịnh nóng bỏng tiến công thần tốc, giữa khe hở có đâm thủy và tơ máu chảy ra, con người của người đàn ông trong suốt, dùng sức đẩy hông, mỗi một lần đều hận không thể đâm đến tận sâu bên trong tử cung của Nghiêm Vi, vách trong hẳn cảm bị vật cứng rắn cọ xát, cảm giác tê dại đến cực hạn quét qua mỗi tác cơ thể, toàn thân cô rũ rời, khẽ rên rỉ.

Động tác của anh càng lúc càng nhanh, eo hông càng thêm dùng sức, hết như một chiếc mô-tơ chạy bằng điện, tiếng nước phụt phụt tràn ngập căn phòng, khoái cảm chẳng chịt quét đến như điện giật,

hoa huyết vô thức co rút, người đàn ông tát một cái vào mông Nghiêm Vi: "Chặt như vậy, muốn kẹp chết tôi sao?"

Nghiêm Vi nức nở kháng nghị, ngay lúc tốc độ của người đàn ông dần dần thả chậm, Nghiêm Vi nghĩ rằng mình sắp được giải thoát, người đàn ông lại cười khế một tiếng, ôm lấy cô, để cô ghé người vào giường, nắm lấy mông cô thọc vào từ đằng sau, côn thịt cắm vào trong nháy mắt, khoái cảm ùn ùn kéo tới, Nghiêm Vi mềm nhũn người, dòng nước ấm áp phun ra, cọ rửa quy đầu của người đàn ông.

"Em phun nước rồi, sướng như vậy sao?" Giọng nói của người đàn ông khàn khàn, vô cùng gợi cảm, Nghiêm Vi thở hổn hển: "Không."

Người đàn ông cười, bóp chặt eo Nghiêm Vi, lại tiếp tục đâm thọc mãnh liệt, mỗi một lần côn thịt đều cắm đến chỗ sâu nhất bên trong cơ thể, túi trứng đập vào mông Nghiêm Vi tạo thành âm thanh bạch bạch bạch, khiến cô sợ hãi. Nghiêm Vi hơi ngượng cổ, khoái cảm cực hạn làm cô hơi mê mẩn.

"Tự mình động thủ cơ mà no áo ấm, có thể khiến em sướng như lúc này không?" Người đàn ông ấn mạnh vào âm hạch Nghiêm Vi, kết hợp với côn thịt đang ra ra vào vào hoa huyết càng thêm kích thích, hoa huyết co rút kẹp chặt khiến anh sướng đến da đầu tê dại, tuy là vậy, động tác của anh vẫn không hề chậm lại một chút nào, ngược lại còn nhanh hơn không ít, tiếng nước phụt phụt và âm thanh bạch bạch bạch cứ thế nối tiếp nhau, Nghiêm Vi rên rỉ, mềm mại như một chú mèo con vậy.

Cô sắp cao trào, người đàn ông lại không thêm kiêng nể gì cả, toàn thân Nghiêm Vi đều bị khoái cảm chiếm lấy, tiếng rên rỉ càng thêm dồn dập, tốc độ ra ra vào vào của côn thịt càng trở nên nhanh hơn, cọ xát với âm thủy đang chảy ra tạo thành bọt mép, làm ướt dương vật của người đàn ông và âm mao của phụ nữ.

Tiếng thở dốc của đàn ông và phụ nữ quăn quít lấy nhau, khi âm thanh bạch bạch bạch kia dừng lại, một thứ nóng rực phun thẳng vào chỗ sâu bên trong tử cung của Nghiêm Vi, hoa tâm bị tưới, kích thích khiến toàn thân Nghiêm Vi run rẩy.

Côn thịt ngâm mình trong chỗ ẩm áp ở sâu trong hoa huyết, người đàn ông cúi người xuống, hôn lên môi cô, Nghiêm Vi vô thức đáp lại, nhưng khi cảm nhận được côn thịt đang cắm trong hoa huyết lại cứng lên một lần nữa, cô có một loại xúc động muốn bỏ chạy.

"Sửng không?" Người đàn ông buông Nghiêm Vi ra, chỉ bạc nổi lên đôi môi của hai người, sau đó dứt quãng, trông sắc tình mà lại đậm mẽ, cô hơi xấu hổ, cúi đầu không nhìn anh.

"Không phải nói, đây đều là tác giả viết bậy thôi sao." Người đàn ông rút côn thịt ra, hoa huyết bị bắt nạt thật thảm, hỗn hợp tinh dịch và dịch thủy không ngừng chảy ra, người đàn ông nhéo hạt đậu đỗ của Nghiêm Vi một cái, thân thể cô căng lên trong vô thức, hoa huyết lại chảy nước một lần nữa.

"Tôi chỉ mới chạm vào một chút như vậy, em lại ướt đầm rồi, còn nói khó chịu, kẻ lừa đảo." Người đàn ông bế Nghiêm Vi lên, vật cứng rắn lại lần nữa cọ xát với hoa huyết, Nghiêm Vi sợ bị ngã nên ôm lấy cổ anh, còn chưa kịp nói gì đã bị anh chặn miệng lại: "Là em dấn đến trước, đêm nay còn dài, chúng ta còn có thể làm rất nhiều lần."

"Sẽ hỏng mất." Nghiêm Vi kêu lên một tiếng, vật cứng rắn của người đàn ông lại cắm vào.

"A a a." Nghiêm Vi cắn môi dưới, cảm giác tê dại và căng đầy truyền đến từ hoa huyết, người đàn ông càng thêm không kiêng nể gì mà xoa bóp mông cô, hết như mông cô là món đồ chơi mà anh rất thích vậy, Nghiêm Vi hờn giận bấu môi, sau đó cắn lên vai anh.

Hành động này, đối với người đàn ông mà nói thì không đau cũng không ngứa, anh ôm lấy Nghiêm Vi, côn thịt lại đâm sâu vào hoa

huyết, dâm thủy chảy ra, từ dương vật chảy xuống đùi, cảm giác dính nhớp kích thích người đàn ông, anh ôm chặt Nghiêm Vi, cười xấu xa, bắt đầu cất bước, đi đi lại lại, cơn thịnh cảm càng sâu hơn, nước ngập thành lũ lụt, Nghiêm Vi bị dâm đến nhũn cả người, thút thít xin tha, nhưng người đàn ông làm sao lại có thể buông ra dễ dàng như vậy, lại là một trận lẫn lộn.

Mặt trời lên cao, khi Nghiêm Vi tỉnh lại, toàn thân cô nhức mỏi, hơi thở ẩm áp quét qua trán, Nghiêm Vi từ từ mở mắt, sau đó liền đối diện với một đôi mắt đen thâm thúy, cô khiếp sợ, lui về phía sau theo bản năng, hoa huyết bủn rủn khiến Nghiêm Vi rên lên một tiếng, tiếng rên rỉ khe khẽ kích thích đến người đàn ông, cơn thịnh chôn suốt đêm trong hoa huyết bắt đầu sống lại, khẽ nẩy lên, chọc đến lớp thịt non bên trong, Nghiêm Vi hừ nhẹ vài tiếng.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

còn thịt còn thịt

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÚNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 4: Tình Cảm Mãnh Liệt Trong Phòng Tắm [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Tình rồi sao." Người đàn ông cười như không cười, ngậm lấy môi Nghiêm Vi, hoa huyết càng thêm dùng sức co rút lại, kẹp lấy vật thô to, khiến người đàn ông rít vào một hơi, đàn ông buổi sáng là không nên trêu chọc nhất, việc lau súng cướp cò rất dễ xảy ra.

Người đàn ông đè Nghiêm Vi xuống dưới thân, lúc nặng lúc nhẹ thọc vào rút ra, tinh dịch đổ đầy trong hoa huyết hơi chảy ra ngoài, Nghiêm Vi không được thoải mái lắm, cắn môi người đàn ông: "Sao anh lại chôn bên trong suốt cả đêm như thế chứ." Đôi mắt Nghiêm Vi ửng đỏ, tiếng nước nở đặc biệt rõ ràng.

Người đàn ông hôn lên khóe mắt Nghiêm Vi, ý cười càng thêm đậm: "Vật nhỏ, bản lĩnh trả đũa không tồi đâu, rõ ràng tối hôm qua là em khóc lóc xin tôi lấp kín." Khi nói chuyện, người đàn ông nâng chân Nghiêm Vi lên, mãnh liệt đâm thọc, âm thanh bạch bạch nổi tiếp nhau, vì hoa huyết đã bị rút đầy bởi tinh dịch, nên khi cơn thịt cắm sâu vào bên trong, bụng nhỏ của Nghiêm Vi sẽ gồ lên thành hình dạng cơn thịt, Nghiêm Vi chỉ cần rũ mắt là có thể nhìn thấy, người đàn ông vô cùng hứng thú, trong lúc thọc vào rút ra còn duỗi tay vuốt bụng Nghiêm Vi, kích thích giác quan của cô.

Nghiêm Vi nghĩ đến tối hôm qua, mình đã nói cái gì mà muốn sinh con cho người này, toàn là những lời dâm đãng, lại chợt nhớ tới người đàn ông này có nhắc về chú út, Nghiêm Vi nước nở rên rỉ, hơi nhồm người dậy, bị người đàn ông ôm vào trong ngực bằng tư thế xi tiểu cho em bé, người đàn ông vừa đâm thọc vừa bước đến phòng

tắm, khoái cảm cực hạn kích thích mọi giác quan của Nghiêm Vi, Nghiêm Vi quay đầu, nụ hôn của người đàn ông rơi xuống.

"Anh... Anh... là ai... A..." Nghiêm Vi hét lên một tiếng, người đàn ông cắn vành tai cô, không ngừng liếm mút, bắt chước động tác giao hợp, đầu lưỡi của anh đâm vào lỗ tai cô, toàn thân Nghiêm Vi như nhũn ra, nằm liệt trong ngực người đàn ông.

"Tối hôm qua mới làm em cả một đêm, mà giờ em đã quên tôi là ai rồi?" Người đàn ông hừ lạnh một tiếng, cắn một ngụm thật mạnh vào vành tai Nghiêm Vi: "Tần Diệm, nhớ kỹ, tôi là Tần Diệm."

Hai chữ "Tần Diệm" này như nổ tung bên tai Nghiêm Vi, Tần Diệm không phải là chú út của nam chính trong truyện tổng tài bá đạo 《Cô Vợ Nhỏ Bỏ Trốn Của Tần Thiếu》 mà tối hôm qua cô đọc sao, lúc đó cô đọc truyện này là vì nữ phụ ác độc ác trong đó cùng họ cùng tên với cô, thân là bạch phú mỹ (trắng-giàu-đẹp), lại cứ lì lợm la liếm nam chính là thanh mai trúc mã, làm ra biết bao nhiêu chuyện xấu để hãm hại nữ chính, cuối cùng cửa nát nhà tan, công ty Nghiêm gia phá sản, mẹ nữ phụ ác độc này còn bị luân gian đến chết nữa chứ.

Đọc xong kết cục của nữ phụ ác độc, Nghiêm Vi còn phải bức xúc nhỏ nước bọt một lần, nếu cô mà là nữ phụ ác độc Nghiêm Vi á hử, chắc chắn sẽ không thất cổ trên cái cây lệch tán nam chính kia đâu, chú út Tần Diệm của nam chính đẹp trai cao to nhiều tiền, đẳng cấp hơn nam chính không biết phải kể bao nhiêu cho hết, muốn làm thì cũng phải làm Tần Diệm mới bố, nam chính tính là cái thứ gì, còn chẳng bằng con chó.

Cô chỉ là nhỏ vài miếng nước bọt, thế mà mẹ nó xuyên vào sách thật luôn? Tuy rằng cô có nói là muốn làm Tần Diệm, nhưng tốc độ này cũng hơi bị "tia chớp" rồi đấy? Mới ngủ có một giấc thôi mà người đã được đưa đến tận giường rồi.

"A ưm." Nghiêm Vi kêu lên một tiếng, người đàn ông thọc tới điểm mẫn cảm của cô, Nghiêm Vi che miệng lại, nhìn trái nhìn phải như

một chú thỏ con.

"Lúc làm tình với tôi mà còn ngơ ngẩn được, xem ra là tôi chưa đủ nỗ lực rồi." Tần Diệm ngậm lấy tai Nghiêm Vi, bước nhanh vào phòng tắm, trong phòng tắm có một tấm kính siêu cấp khoa trương, mới bước vào Nghiêm Vi đã nhìn thấy một hình ảnh đặc biệt đậm mẽ, côn thịt thô dài màu tím đen không chút thương tiếc đâm thọc vào hoa huyết, khiến tinh dịch và âm thủy rơi lách tách xuống dưới sàn, môi âm hộ bị làm thành màu đỏ tươi, như anh đào chín.

Dấu hôn trải rộng khắp cơ thể cô, đặc biệt là ở vú, cổ và phần bên trong đùi, tiếng nước phụt phụt khi côn thịt đâm vào hoa huyết vang vọng toàn bộ phòng tắm, Nghiêm Vi thở hổn hển, khoái cảm Tần Diệm cho cô quá mức mãnh liệt, mãnh liệt đến mức cô cuộn tròn ngón chân.

Tần Diệm bước đến gần buồng tắm lắp kính trong suốt kia, vừa dùng côn thịt bắt nạt hoa huyết cô, vừa duỗi tay nhéo mạnh lớp thịt non mềm: "Kẻ lừa đảo, nói gì mà từ bỏ, thế mà lại như thế này, làm cả một đêm mà vẫn chặt, cứ tiếp tục như vậy, chắc chắn sẽ mang thai con của tôi."

Tần Diệm ấn mạnh lên âm hạch của Nghiêm Vi, trên dưới trái phải đều truyền đến khoái cảm, đồng thời côn thịt cũng không ngừng đâm sâu vào điểm mẫn cảm của Nghiêm Vi, bị kích thích từ hai phía, bụng dưới của Nghiêm Vi căng chặt, sau đó phun ra một dòng nước ấm, Nghiêm Vi cao trào, Tần Diệm cười khế một tiếng, buông cô ra, để cô kê sát vào tấm kính, sau đó hơi nhấc hông cô lên, côn thịt lại tiến hành một trận đánh mới, núm vú bị đè trên lớp kính, lạnh băng, toàn thân Nghiêm Vi run rẩy, lại nếm được khoái cảm một lần nữa.

Nghiêm Vi rên rỉ, thét chói tai, bị làm đến chết đi sống lại, tiếng nước phụt phụt cùng âm thanh bạch bạch bạch khi thân thể va chạm nối tiếp nhau, chờ đến khi Tần Diệm bắn vào trong, Nghiêm Vi đã mệt rũ người.

Tần Diệm vươn ngón tay ra, cắm vào bên trong hoa huyết, móc phần tinh đặc kia ra ngoài, tiếng nước như có như không khiến Nghiêm Vi đỏ bừng mặt, hai chân cô nhũn ra, bị Tần Diệm ôm vào trong ngực, cực kỳ giống với tư thế xi tiểu cho em bé.

Tần Diệm mặt không đổi sắc lấy vòi hoa sen xuống, giúp Nghiêm Vi tẩy rửa hoa huyết lây lội, cho đến khi đã tẩy rửa sạch sẽ thoải mái rồi, Tần Diệm mới dùng khăn tắm bọc Nghiêm Vi lại, ôm cô về giường.

Sau trận làm tình kịch liệt, mùi trong căn phòng cũng không dễ ngửi cho lắm, eo Nghiêm Vi nhức mỗi vô cùng, mệt đến nỗi không mở được mắt, Tần Diệm thu xếp ổn thỏa cho Nghiêm Vi rồi thì bước vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ, sau đó mặc áo tắm đi ra, Nghiêm Vi đã ngủ, hàng mi dài run lên nhẹ nhẹ, Tần Diệm vuốt ve khuôn mặt cô, gọi một cuộc điện thoại.

Lấy được đồ rồi, Tần Diệm mở chiếc khăn tắm đang bao bọc lấy cơ thể Nghiêm Vi ra, trên làn da trắng nõn tất cả đều là dấu vết mà anh để lại, dấu hôn ở vú và phần đùi trong đặc biệt đậm, đều là do anh mút từng ngậm từng ngậm mà thành, cứ mỗi một ngậm, cô đều sẽ mẫn cảm run lên một cái.

Tần Diệm tách hai chân Nghiêm Vi ra, khe thịt đỏ thắm lấp ló sau lớp cỏ um tùm, gần như đã bị làm đến chín, có hơi sưng lên, Tần Diệm vươn ngón tay, nhẹ nhàng đâm vào, Nghiêm Vi nỗ lực kẹp chặt chân, kháng cự trong im lặng.

Tần Diệm vỗ mông Nghiêm Vi, sau đó lấy thuốc mỡ ra, bôi lên ngón tay, từng chút từng chút bôi thuốc cho Nghiêm Vi, quá trình bôi thuốc này là cả một sự dày vò đối với Nghiêm Vi lẫn Tần Diệm. Cảm giác lạnh lẽo mờ nhạt kích thích Nghiêm Vi, Nghiêm Vi khẽ rên rỉ, tiếng rên rỉ mềm mại kia đối với Tần Diệm mà nói quả thật trí mạng, vật cứng rắn vốn đã bình ổn lại ngẩng cao đầu, trở nên cường tráng, mã mắt ứa ra dịch nhầy, Tần Diệm cứng đến phát đau, giúp Nghiêm Vi bôi thuốc ổn thỏa xong, lập tức vào phòng tắm.

Nước lạnh xối xuống, tiếng rên rỉ nhàn nhạt cùng âm thanh thở dốc tràn ngập căn phòng, Nghiêm Vi nằm trên giường ngủ vô cùng thoải mái, phía dưới được bôi thuốc lúc này cũng đã bớt sưng.

Lại lần nữa tỉnh lại, bụng Nghiêm Vi réo lên, cho dù đang nằm trên giường, Nghiêm Vi cũng có thể nghe được tiếng ột ột, gian nan bò dậy, Nghiêm Vi cảm giác chân mình đang run rẩy, là kiểu run trong vô thức ấy, eo cũng đau mỗi vô cùng.

Trước kia lúc đọc truyện người lớn, Nghiêm Vi vẫn luôn cho rằng mấy tác giả trên internet viết gì mà sau một đêm tình thân thể đau như bị xe cán toàn là nhằm nhí, cho đến tận tối hôm qua cô được trải nghiệm, con mẹ nó mấy dòng miêu tả đó đúng là không phải giả, chỉ là có liên quan đến đối tượng mà mình làm tình mà thôi, ví dụ như Tần Diễm, thiên phú dị bẩm, dai sức, cô mém nữa là bị làm chết ở trên giường.

xét thấy mọi người có vẻ rất thích truyện này, vote và cmt đều rất chăm và có nội dung, nên sau khi đợt ăn mừng 1 chương/ngày trong vòng 10 ngày kết thúc, tôi sẽ cân nhắc giữ lịch đăng này (có thể thêm chương) cho đến hết truyện, chung quy lại đều phụ thuộc vào sự yêu thương của mọi người thôi :3333

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 5: Cốt Truyện Lạch Lạch

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Quần áo chỉnh tề đặt trên đầu giường, Nghiêm Vi nhìn thân thể trần trụi của bản thân, thầm mắng Tần Diệm một câu cảm thú, tối hôm qua làm liên tục cả một đêm không ngừng, buổi sáng còn làm thêm một trận nữa, đề cô trên tấm kính trong suốt trong phòng tắm, Nghiêm Vi thấy xấu hổ phát khóc luôn.

Bây giờ nhớ lại mà Nghiêm Vi còn mặt đỏ tim đập, may mà Tần Diệm còn có lương tâm, giúp cô bôi thuốc, lúc này nơi riêng tư cũng không còn quá đau nữa.

Nghiêm Vi thay váy và đồ lót mới, con mẹ nó quần lót mà Tần Diệm chuẩn bị còn là loại màu trắng thuần khiết nữa cơ, váy là váy dài cao cổ màu đỏ, sau khi thay xong, Nghiêm cầm lấy điện thoại vội vàng rời đi, cô không muốn bước vào phòng tắm nữa đâu, mẹ nó làm người khác xấu hổ chết đi được, quả nhiên, giường và phòng tắm đều là mẫy chỗ tai họa.

Bắt xe trở lại biệt thự nhà họ Nghiêm, Nghiêm Vi về phòng mình, người giúp việc biết tính Nghiêm Vi như thế nào nên cũng không dám chủ động trêu vào cô.

Mở điều hòa, Nghiêm Vi cởi quần áo tắm rửa, thay đồ ngủ, cả người cảm thấy thoải mái sảng khoái hơn không ít.

Gương trang điểm làm nổi bật lên khuôn mặt của Nghiêm Vi, Nghiêm Vi nhẹ nhàng lau tóc, ngẩng đầu nhìn gương trang điểm,

phát hiện khuôn mặt này và khuôn mặt trong thế giới ban đầu của cô không khác nhiều lắm, đều là mặt trứng ngỗng, mày lá liễu, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt quyến rũ, vừa nhìn là thấy ác, Nghiêm Vi nhéo nhéo mặt, làn da thật mềm mại.

Nếu cô nhớ không lầm, đây hẳn là thời điểm cốt truyện mới bắt đầu, từ nhỏ Nghiêm Vi đã thích Tần Hằng, gần như là tôn sùng Tần Hằng như thiên thần vậy, vì muốn có được Tần Hằng, Nghiêm Vi đã sử dụng thủ đoạn đê tiện nhất, bỏ thuốc anh ta. Nhưng Tần Hằng là của nữ chính, nhất định hai người đó thế nào cũng dính vào nhau, trời xui đất khiến, Tần Hằng và nữ chính Ôn Nhược Liên lên giường, Ôn Nhược Liên được Tần Hằng hung hăng yêu thương một đêm, sáng hôm sau tỉnh lại liền chạy trốn chết.

Trong nguyên tác, Nghiêm Vi đã giả mạo Ôn Nhược Liên, hơn nữa còn để người lớn hai nhà Tần - Nghiêm biết chuyện bọn họ xảy ra quan hệ, nhờ việc này mà Nghiêm Vi thành công trở thành vị hôn thê của Tần Hằng.

Cho dù Nghiêm Vi đã trở thành vị hôn thê của Tần Hằng, thì Tần Hằng vẫn cứ không nóng không lạnh, một lần đi công tác, Tần Hằng tình cờ gặp lại Ôn Nhược Liên, cãi nhau ầm ĩ xong thì hai người bọn họ lâu ngày sinh tình, sau đó nữa thì Ôn Nhược Liên trở thành trợ lý riêng của Tần Hằng, tiếp đó là suất diễn của nữ phụ ác độc, bắt nạt nữ chính, bị nam chính chèn ép, lại bắt nạt nữ chính, hại nữ chính sinh non, gây hiểu lầm giữa nam nữ chính, nam chính tra rõ mọi việc, phát hiện người đêm đó không phải Nghiêm Vi mà là Ôn Nhược Liên, giải trừ hôn ước vân vân mây mây.

Dù sao thì cũng rối rắm vô cùng, hồi trước lúc đọc truyện này Nghiêm Vi toàn đọc lướt, tại nó máu chó quá, đọc mà nổi cả da gà.

Theo nguyên tác thì người bị bỏ thuốc hẳn là Tần Hằng, mà hiện tại lại biến thành Nghiêm Vi, thậm chí cô còn lên giường với chú út của nam chính là Tần Diễm nữa, có cảm giác như cái cốt truyện này lệch lạc đến nỗi bà ngoại nó cũng không kéo lại được rồi.

Nghiêm Vi thở dài, nếu giờ cô đã biết rõ cốt truyện, tất nhiên là sẽ không dính đến nam nữ chính làm gì, Nghiêm Vi là đại tiểu thư được trăm ngàn sủng ái của nhà họ Nghiêm, ngậm thìa vàng sinh ra, hà tất gì phải vì thanh niên Tần Hằng kia mà quỳ trên mặt đất, một mình sống tốt không phải được hơn sao, hưởng chi, có tiền có sắc, muốn bao nuôi bao nhiêu tiểu thịt tươi[1] thì cứ bao.

[1] tiểu thịt tươi (小鲜肉): đây là cụm từ mà C-biz dùng để chỉ mấy chàng trai trẻ tuổi mới nổi sở hữu nhan sắc cực phẩm.

Nghĩ vậy, đôi mắt Nghiêm Vi sắp híp thành một đường thẳng rồi, mlem mlem, Nghiêm Vi đã cảm nhận được trai đẹp vẫy tay với cô từ bốn phương tám hướng, còn Tần Diệm á hử, khụ khụ, Tần Diệm cái ông chú này, chắc không thể vì một đêm tình mà tàn phá đóa hoa xinh đẹp là cô đâu nhỉ, trong nguyên tác, Tần Diệm chính là không thêm bổ thí cho Nghiêm Vi một ánh mắt chứ nói gì hơn.

Nghiêm Vi không nghĩ rằng chỉ vì một lần đó mà Tần Diệm lại không buông tha cho cô đâu, nhiều lắm thì cô cách xa nhà họ Tần một chút, đừng trêu vào không phải là được rồi sao?

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

mọi người đọc mà thấy đoạn nào ngáo ngáo thì là do con chủ nhà nó ngáo nó múa bút thành văn chứ hổng phải tại tác giả đâu :"(

nói đùa thôi chứ dù dùng từ ngáo thì tôi vẫn đảm bảo nghĩa nó tương đương nhau chứ không lệch khỏi nguyên tác đâu mọi người đừng lo

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 6: Ninh Kỳ Kỳ

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: Vespertine

Điều hòa bật 18 độ, Nghiêm Vi lạnh run cả người, vùi mình vào trong chăn, mới vừa móc điện thoại ra đã có người gọi tới, Nghiêm Vi nhận máy, giọng nói bên kia điện thoại đầy vẻ hóng hớt: "Vi Vi, tối hôm qua cậu mơ mơ màng màng lắm đúng không, kỹ thuật của anh họ mình đặc biệt tốt đúng chứ, đã gần gũi da thịt như vậy rồi, cậu và anh họ mình nhất định sẽ được việc."

"Nói nữa, Nghiêm gia và Tần gia là thế giao[1], chuyện này còn là cậu chịu thiệt, nếu người lớn biết, chắc chắn cậu sẽ được như ý nguyện."

[1] thế giao (世交): quan hệ mấy đời thân nhau.

Người đang nói chuyện chính là "bạn tốt" của thân thể này - Chu Ninh, Chu Ninh là em họ của Tần Hằng, nguơu tầm nguơu, mã tầm mã với Nghiêm Vi.

Như cái vụ bỏ thuốc này này, chính là Chu Ninh hiến kế cùi bắp, lời vừa rồi của cô ta có ý khác, còn không phải là muốn Nghiêm Vi quậy lên cho tất cả mọi người đều biết sao, đúng thật, đây là cách tốt nhất để đạt được mục đích, nhưng đồng thời cũng quét mặt mũi nhà họ Nghiêm vào thùng rác luôn, đã hợp tác cùng Tần gia nên không thể không cúi thấp đầu, Nghiêm Vi hiểu được điều này, nguyên chủ thì không.

Nguyên chủ được người nhà họ Nghiêm nâng niu trong lòng bàn tay mà lớn lên, nói trắng ra là đứa bé được chiều đến hư rồi, đơn thuần lại ngây thơ, Chu Ninh xuất thân hào môn, mấy nhà hào môn, không thiếu nhất chính là lục đục với nhau, Chu Ninh so với Nghiêm Vi thủ đoạn hơn biết bao nhiêu lần, có thể nói, cuối cùng Nghiêm Vi ra nông nổi kia, không thiếu phần Chu Ninh quạt gió thêm củi.

"Chu Ninh, cô đừng nói bậy, tôi là người cực kỳ bảo thủ, sao lại có thể phát sinh quan hệ với anh Tần Hằng trước hôn nhân, ba mẹ tôi nói, con gái là phải giữ mình trong sạch, làm ra mấy chuyện mất thể diện như thế này, không đáng giá." Cho dù đã xảy ra quan hệ, thì cứ tính là bị chó cắn, chó cắn bạn một cái, chẳng lẽ phải cắn lại ư?

"Vi Vi..." Chu Ninh muốn nói lại thôi, Nghiêm Vi chẳng rảnh mà để ý đến cô ta: "Tôi đói bụng, cúp trước."

Tút một tiếng, Nghiêm Vi cúp máy, nhớ đến đêm điên cuồng hôm qua, tên đàn ông chó chết kia còn bắn vào trong, Nghiêm Vi sờ sờ bụng, nếu một phát liền trúng, vậy cô với nhà họ Tần đúng là cắt không đứt, gỡ không ra, còn Tần Diêm cái người có dục vọng khổng lồ cực mạnh kia nữa, anh ta sẽ chấp nhận để con nôi dối của mình lưu lạc bên ngoài sao?

Nghiêm Vi im lặng thờ dài, cô cảm thấy cô vẫn nên đi ra ngoài một chuyến để mua thuốc tránh thai thôi, nếu có thật thì đúng là tai họa, tuy rằng Tần Diêm đẹp trai cao to nhiều tiền, phương diện đó còn mạnh mẽ, nhưng mà, cứ bị làm như vậy, cô sợ bị Tần Diêm làm chết ở trên giường mất thôi.

Vừa mới chuẩn bị bò từ trên giường xuống dưới, Nghiêm Vi nhận được tin nhắn Ninh Kỳ Kỳ gửi tới.

Ninh Kỳ Kỳ: Nghiêm Vi cậu không sao chứ? Chu Ninh không có ý tốt, cậu đừng để bị cô ta lừa.

Ninh Kỳ Kỳ là bạn tốt của Nghiêm Vi, sau khi vào đại học, vì không cùng khoa, lại thêm chuyện của Tần Hằng ngăn cách, người

bạn thân nhất dần dần trở thành người lạ, nhưng Ninh Kỳ Kỳ vẫn xem Nghiêm Vi là bạn thân nhất của cô ấy, sau này Nghiêm Vi cửa nát nhà tan, Ninh Kỳ Kỳ còn bảo nhà họ Ninh giúp Nghiêm gia, chính nhà họ Ninh cũng bị tổn thất nặng nề.

Nghiêm Vi trực tiếp gọi điện thoại cho Ninh Kỳ Kỳ, bảo cô ấy đưa loại thuốc tránh thai tốt nhất đến đây cho cô.

Chưa đến nửa giờ, Ninh Kỳ Kỳ đã tới, lòng nóng như lửa đốt, đáng vẻ vô cùng quan tâm.

"Nghiêm Vi, tối hôm qua, đừng nói là cậu thật sự ở cùng Tần Hằng nhé?" Ninh Kỳ Kỳ khóa trái cửa, đưa thuốc tránh thai cho Nghiêm Vi, sau đó rót cho Nghiêm Vi một ly nước ấm.

"Không phải." Nghiêm Vi bỏ thuốc tránh thai vào trong miệng, sau đó uống hết nước.

"Không phải Tần Hằng thì là ai?"

"Tần Diệm."

Hai chữ Tần Diệm vừa được thốt ra, Ninh Kỳ Kỳ lập tức sửng sốt, vẻ mặt không thể tin tưởng được, bàn tay đang nắm lấy áo Nghiêm Vi cũng run rẩy: "Má ơi, con mẹ nó Nghiêm Vi cậu quả thật đã chơi là chơi lớn, Tần Diệm là ai chứ, cao lãnh chi hoa[2] của thành phố A, cậu thế nhưng mà lại ngủ với Tần Diệm, Tần Diệm chính là chú út của Tần Hằng, sau này cậu còn không phải là thím của Tần Hằng sao."

[2] cao lãnh chi hoa (高岭之花): một đóa hoa đẹp nơi núi cao hiểm trở, thu hút mọi ánh nhìn từ con vật tới con người, nhưng chỉ có thể ngắm nhìn từ xa mà không thể hái.

(~ ▯ ▯)~(~ ▯ ▯)~(~ ▯ ▯)~

hmm về chuyện tên của nam phụ, trong chương 1 tác giả ghi tên nam phụ là Tần Hoàn, nhưng chẳng hiểu sao từ đó về sau lại sửa thành Tần Hằng, vậy nên tôi sẽ để tên nam phụ là Tần Hằng luôn nhé ._.

btw, chương ngắn đọc không đã thèm phở hôn =)))) yêu thương tôi đi rồi lát tôi đăng thêm chương nữa =))))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 7: Người Nhà Họ Nghiêm

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Ha ha ha ha, nghĩ đến Tàn Hằng phải ghen khuất gọi cậu là thím, mình đều cảm thấy hả giận, cái tên rác rưởi Tàn Hằng, biết rõ tâm ý của cậu, không đồng ý cũng không từ chối, mình thật sự cho rằng tình yêu của anh ta bao la rộng lớn lắm đấy, gặp cô gái nào cũng muốn cho một mái nhà, hứ[1]."

[1] câu này của Ninh Kỳ Kỳ có thể hiểu là anh Tàn Hằng này fuckboy ghê, biết người ta thích mình không đồng ý thì thôi cũng không từ chối, cứ để người ta làm cái lớp dự phòng vậy á, đa tình, gặp cô gái nào cũng muốn dây dưa vậy hết.

"Phụt."

Nghiêm Vi cố gắng nín cười, nhưng mà thật sự nhịn không được, cô nghĩ đến một tên con trai mà vận động với nhiều người như vậy, hẳn là tinh lực phải rất dồi dào.

"Không nhìn ra đấy, cậu lại độc miệng như vậy." Nghiêm Vi cười híp mắt, Ninh Kỳ Kỳ cẩn thận ghé sát người đến: "Vi Vi, cậu với Tàn Hằng..."

"Anh ta không thích mình, mình cũng quyết định là sẽ buông bỏ."

"Cậu nghĩ thông suốt là tốt rồi." Ninh Kỳ Kỳ ngồi thẳng dậy, vỗ vai Nghiêm Vi: "Nếu cậu đã nói buông bỏ, mình cũng không gạt cậu, hôm qua mình tận mắt nhìn thấy Tàn Hằng đưa một nữ sinh vào

khách sạn, mình ở bên ngoài canh mấy tiếng đồng hồ, cũng chưa thấy anh ta ra, xem ra, anh ta có bạn gái."

"Ừ." Nghiêm Vi cười nhạt, Ninh Kỳ Kỳ sờ sờ đầu cô: "Vi Vi, sau này cậu đừng nghe lời Chu Ninh trang điểm đậm nữa nhé, cậu xinh đẹp như vậy, cho dù mặc bao bố cũng xinh."

"Biết khen người quá nha."

"Đâu có đâu." Độ cong bên môi Ninh Kỳ Kỳ chợt giảm xuống, nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo Nghiêm Vi: "Vi Vi, vậy hai chúng xem như làm hòa sao?"

"Ừ." Nghiêm Vi gật đầu, hai cô gái nhìn nhau cười.

Ninh Kỳ Kỳ ngồi không bao lâu, Nghiêm Vi đưa cô ấy xuống lầu, lúc này ba Nghiêm mẹ Nghiêm, còn có Nghiêm Chỉ đều đã trở lại.

Nghiêm Chỉ vừa thấy Nghiêm Vi liền bước đến nhận sai, Nghiêm Vi nhìn ba mẹ Nghiêm, còn có Nghiêm Chỉ trông đều ổn, không có tổn thương gì, chóp mũi chua xót, rơi nước mắt, trái tim thất lại, cô đau không thở nổi, cô muốn nhịn xuống, nhưng nước mắt lại không khống chế được mà tuôn rơi.

"Vi Vi, đừng khóc, đừng khóc, có phải thằng nhóc Tần Hằng kia lại bắt nạt em không, anh hai giúp em lấy lại danh dự, dám bắt nạt Vi Vi nhà chúng ta, anh hai đảm bảo sẽ đánh cậu ta đến ba mẹ không nhận ra thì thôi." Nghiêm Chỉ nói xong liền chạy ra bên ngoài, bị Nghiêm Vi kéo lại.

"Anh, Tần Hằng không bắt nạt em."

"Em còn nói dối, em xem em đã khóc thành dạng gì rồi, lần nào em khóc mà không phải vì Tần Hằng chứ." Nghiêm Chỉ như con ngựa hoang mất cương, Nghiêm Vi đành phải ôm lấy đùi Nghiêm Chỉ: "Lần này thật sự không phải vì Tần Hằng."

Nghiêm Vi nghĩ, cảm xúc của cô mất khống chế, có thể là vì tiềm thức của nguyên chủ tác động, rốt cuộc thì, trong nguyên tác, kết cục của ba mẹ Nghiêm cùng Nghiêm Chỉ đều rất thảm, nguyên chủ là bị luân gian đến chết, ba Nghiêm là nợ nần chồng chất không trả nổi nên nhảy lầu tự sát, mẹ Nghiêm chết theo, Nghiêm Chỉ là thảm nhất, vì muốn báo thù cho em gái mà bắt cóc Ôn Nhược Liên, bị đánh đến chết.

Nghĩ đến hình ảnh kia, tâm tình của Nghiêm Vi cũng mờ mịt, ở trong sách, tất cả đều là người trong sách, nhưng bây giờ cô đã xuyên vào, ba Nghiêm mẹ Nghiêm cùng Nghiêm Chỉ đều là những con người sống sờ sờ.

"Em chỉ là cảm thấy vì Tần Hằng mà đối nghịch với anh là không đúng." Nghiêm Vi xoa mắt: "Sau này, em không thích Tần Hằng nữa."

"Nghiêm Chỉ, con sờ đầu em gái con xem, có phải nóng rồi không, sao lại bắt đầu nói mê sảng." Mẹ Nghiêm nói với Nghiêm Chỉ, Nghiêm Chỉ lập tức làm theo, sờ trán Nghiêm Vi, sau đó lại sờ trán mình, lặp đi lặp lại thật nhiều lần, ngờ ngác nhìn về phía mẹ Nghiêm: "Mẹ, Vi Vi không có sốt."

"Em đâu có bị bệnh, chắc chắn là không phát sốt." Nghiêm Vi đứng thẳng người dậy: "Con biết con nói những lời này mọi người sẽ không tin, sau này mọi người sẽ tin thôi."

Nghiêm Vi vòng đến tủ lạnh, cầm lấy một bát cherry từ từ lên lầu, để lại ba Nghiêm mẹ Nghiêm cùng Nghiêm Chỉ đang trợn mắt há hốc mồm nhìn nhau.

"Mẹ, em gái hình như bị lú rồi."

"Con mới lú đấy." Mẹ Nghiêm tát một cái lên đầu Nghiêm Chỉ, Nghiêm Chỉ vội vàng ôm đầu chạy trốn.

Nghiêm Vi rửa mặt, mắt vẫn còn hơi đỏ vì mới khóc, may mà áo ngủ của cô kín, không bị phát hiện dấu hôn trên người cùng trên cổ, nghĩ đến dấu hôn, mặt Nghiêm Vi hơi nóng lên, cho dù đã qua lâu rồi, nhưng hơi thở nóng rực và nụ hôn mập mờ ướt át vẫn lưu lại dấu ấn trên người cô, mỗi lần nhớ đến đều mặt đỏ tim đập.

Cô không phải tài xế già[2], chắc chắn không phải.

[2] tài xế già: ý nói lão luyện.

(~ ^ ∇ ^) ~ (~ ^ ∇ ^) ~ (~ ^ ∇ ^) ~

mọi người ngủ ngonnnnnnn

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 8: Ôn Nhược Liên

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Hôm sau là cuối tuần, Nghiêm Vi ở nhà suốt hai ngày, hai ngày này ngày nào Ninh Kỳ Kỳ cũng đến, chơi cùng cô hoặc đưa cho cô thuốc mỡ, vì nghe nói lần đầu tiên sẽ đau, tuy rằng Nghiêm Vi đã có sẵn thuốc mỡ rồi, là hôm đó lấy từ khách sạn về...

Ngày thứ ba, dấu hôn trên người Nghiêm Vi đã tan đi rất nhiều, chỉ còn ở phần ngực và đùi trong là tương đối sẫm, vừa lúc là thứ hai, Nghiêm Vi đến trường học.

Trường của Nghiêm Vi và trường của Ninh Kỳ Kỳ cách nhau một con phố, sau khi Nghiêm Vi và Ninh Kỳ Kỳ hẹn nhau ăn cơm trưa, Nghiêm Vi liền đến trường trước, là một bà dì 28 tuổi, trở về vườn trường quả thực như nằm mơ vậy, khoảnh khắc kia khi bước vào trường, Nghiêm Vi cảm thấy ngay cả không khí cũng tràn ngập hơi thở thanh xuân.

Theo ký ức, Nghiêm Vi liên hệ với lớp trưởng, lấy được thời khóa biểu, xin vào nhóm, tính nết của nguyên chủ lớn lối, không tham gia mấy nhóm như thế này, đi học cũng bữa đực bữa cái.

Tiết đầu tiên của thứ hai có lớp, thời gian còn chưa tới 8 giờ, Nghiêm Vi định về ký túc xá lấy sách trước.

Tuy nguyên chủ không thường ở ký túc xá, nhưng vẫn đăng ký một giường.

Đến ký túc xá, Nghiêm Vi lấy chìa khóa ra mở cửa, vừa vặn đung phải nữ sinh đang đứng ở bên trong, nữ sinh có diện mạo thanh tú, đôi mắt linh động, một làn gió trong trẻo thổi đến, Nghiêm Vi nhú chạt mày, cô đã làm gì đâu mà sao mùi hoa sen trắng (Bạch Liên) lại ập vào mặt rồi.

"Bạn học Nghiêm Vi, sao cậu lại đến ký túc xá?" Hai ngón trỏ của nữ sinh móc vào nhau, cup mi rũ mắt, dáng vẻ như thể Nghiêm Vi bắt nạt cô ta vậy.

"Như thế nào, tại sao tôi lại không thể đến ký túc xá? Lại nói tiếp, đây là phòng ký túc của tôi mà?" Nghiêm Vi bước vào, lập tức đi đến giường ngủ của cô, phía trên chất đầy đồ vật, rõ ràng là giường ngủ của cô đã bị người khác chiếm mất.

"Bạn học Nghiêm Vi, bởi vì, bởi vì cậu không đến ký túc xá, tạm thời lại không có giường dư, cho nên mình tạm thời ở đây." Đuôi mắt của nữ sinh đỏ lên, như thể Nghiêm Vi chỉ cần nặng lời thêm một câu thôi là cô ta sẽ khóc.

"Sách của tôi đâu?" Nghiêm Vi ôm tay, nữ sinh lúc này đã bước đến, chỉ chỉ đống rác rến phủ kín bụi ở dưới gầm giường, Nghiêm Vi nhếch môi, cực kỳ tức giận.

"Nghiêm Vi, cô lại bắt nạt Nhược Liên, không phải chỉ là tùy tùng của cô từng giúp Nhược Liên một lần thôi ư, thế mà cô cứ như chó điên cắn cậu ấy không bỏ."

Nữ chính "Ôn Nhược Liên" này thật đúng là một đóa bạch liên hoa (hoa sen trắng) thuần khiết không tì vết.

"Mắt chó nào của cậu thấy tôi bắt nạt cô ta?"

"Hai con mắt của tôi đều thấy." Tô Hà vừa dứt lời, mới nhận ra mình thế là đang tự nhận mắt chó, tức muốn hộc máu trừng mắt nhìn Nghiêm Vi: "Nghiêm Vi, cô nói năng lỗ mãng."

Tiếng ồn ào quấy rầy đến những phòng ký túc bên cạnh, nơi cửa phòng không biết đã có người vây xem từ lúc nào, Tô Hà đắc ý nhìn về phía Nghiêm Vi, Ôn Nhược Liên kéo kéo Tô Hà: "Tô Hà, bạn học Nghiêm Vi không bắt nạt mình."

"Nhược Liên, bây giờ mà cậu còn nói đỡ cho cô ta, đã quên cô ta cố tình đổ nước lên đầu cậu sao, cô ta chính là y vào thân phận mà tự cho mình là nhất." Tô Hà hung tợn trừng mắt liếc Nghiêm Vi một cái, Nghiêm Vi nhìn đám người đang đứng ở cửa phòng, nhẹ nhàng nhếch môi.

"Từ khi nào mà ngay cả phòng ký túc của tôi mà tôi cũng không được vào rồi." Nghiêm Vi từ trên cao nhìn xuống Ôn Nhược Liên, Nghiêm Vi cao gần 1m7, Ôn Nhược Liên lại chưa đến 1m6, cứ như vậy, Nghiêm Vi hoàn toàn áp đảo Ôn Nhược Liên.

"Ôn Nhược Liên, từ lúc vào cửa tôi chưa hề động gì đến cậu."

Ôn Nhược Liên lắc đầu theo bản năng, Tô Hà định xông lên nói chuyện, bị Ôn Nhược Liên kéo lại.

"Nếu đã không có, mắc gì lại trắng trợn chỉ trích tôi?"

"Bạn học Nghiêm Vi, mình thay mặt Tô Hà xin lỗi cậu, cậu ấy không phải cố ý đâu, chỉ là tính tình cậu ấy như thế, nghĩ sao nói vậy."

Nghiêm Vi khẽ cười một tiếng, hay cho một đóa bạch liên hoa thuần khiết, đây còn không phải phải sạch trách nhiệm sao.

kể ra chương ngắn quá tôi đăng lên mà còn thấy ngại với các cô luôn á :) thôi để tôi coi lát nữa có đăng được thêm chương nào nữa hong

chương sau Vi Vi không cần đụng một ngón tay là đã hạ được nguyên nữ chủ rồi, chương sau nữa thì Diệm thúc xuất hiện =)))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 9: Giấy Nợ

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Làm sao vậy? Có chuyện gì?" Người hướng dẫn nghe được tin thì vội vàng chạy đến ký túc xá nữ, vừa vào cửa đã thấy ba người đang giằng co, Nghiêm Vi lấy một chọi hai, còn Ôn Nhược Liên thì đang xin lỗi Nghiêm Vi.

Người hướng dẫn vừa đến đã kéo Ôn Nhược Liên và Nghiêm Vi ra, hơi trách móc nhìn về phía Nghiêm Vi, Nghiêm Vi không ưng kiểu này cho lắm: "Thầy hướng dẫn, về mặt này của thầy là có ý gì, cực kỳ lo lắng chạy tới đây, như thế nào, sợ em la lối khóc lóc trước mặt mọi người à?"

"Tính tình của Nghiêm Vi em không tốt, nhưng em không phải là người không nói lý lẽ, nếu thầy hướng dẫn đã đến, vậy thì mời thầy làm chứng giùm, em nhớ rõ, giường ngủ này là của em."

"Bây giờ có người tu hú chiếm tổ, còn vứt đồ của em lung tung." Nghiêm Vi vừa nhấc chân, liền đá đồng rác rến kia ở dưới gầm giường ra ngoài, sách vở vốn mới tinh giờ nhăn dúm dọ, phía trên toàn là dấu chân.

"Tôi nhớ rõ trong phòng ký túc này ngoài sách vở của tôi ra, còn có một loạt đồ trang điểm và mặt nạ dưỡng da linh tinh." Nghiêm Vi mở tủ ra, bên trong là đồ đạc được xếp chỉnh tề, Nghiêm Vi rút ra một cây son môi, cây son vốn mới tinh chỉ còn lại có một nửa, còn có phấn đánh, kem nền, kem che khuyết điểm vân vân.

"Làm sao, chủ nhân không ở đây, các người muốn dùng thì cứ dùng sao?" Nghiêm Vi nện một loạt đồ trang điểm cùng mặt nạ xuống đất: "Mấy thứ này cũng không quá xa xỉ lắm đâu, chỉ có bốn năm vạn[1] mà thôi."

[1] 5 vạn tệ = 170 triệu VNĐ

Nghe được bốn năm vạn, Ôn Nhược Liên mặt trắng bệch lui về phía sau.

Thấy Ôn Nhược Liên như vậy, Tô Hà không nhìn nổi nữa: "Nghiêm Vi, cô làm gì mà la lối khốc lóc ở đây, cô có bao giờ đến ký túc xá đâu, Nhược Liên không có giường ngủ, ngủ ở đây thì làm sao? Cô chiếm hầm cầu không ị phân mà còn nói lý."

"Hơn nữa, cô chính là thiên kim hào môn, bốn năm vạn đối với cô như con bò rụng lông như cây mẹ rụng lá mà thôi, cô làm gì mà nhỏ mọn như vậy, hùng hổ dọa người."

"Cầm mà không nói thì tức là trộm, đã lấy đồ của người khác mà còn đòi lý sự sao, như thế nào, tôi giàu nên tôi đáng bị xui xẻo, phải lấy tiền ra cung phụng cho các người đúng không, đâu ra cái lý luận này vậy, cho dù tôi có tiền thì cũng là do ba mẹ tôi vất vả kiếm được, lại nói đến cái giường này, tôi có đóng phí đảng hoàng, là của tôi, cho dù tôi không về ngủ thì vẫn là của tôi, muốn ở cũng được, trả tiền thuê ký túc và tiền đồ trang điểm đây cho tôi."

"Lúc mua toàn là đồ mới nguyên tem chưa bóc, bây giờ thì sao, chỉ còn cặn đáy mà thôi, làm sao, Nghiêm Vi tôi dễ chơi lắm à?" Nghiêm Vi ôm tay, kéo xa khoảng cách với Ôn Nhược Liên và Tô Hà.

"Ôn Nhược Liên ngày thường nhu nhu nhược nhược, lúc trước đứng cùng Nghiêm Vi, chưa đụng tới đã khóc, thấy thì như vậy, nhưng còn không phải là bạch liên hoa sao."

"Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, Tô Hà có thể nói ra cái lý luận vô lý kia, thì biết Ôn Nhược Liên là dạng gì rồi."

"Tiền nhà người ta nhiều cũng có phải do gió thổi đến đâu, nếu Ôn Nhược Liên và Tô Hà xin lỗi, Nghiêm Vi chắc cũng chướng mắt chả thèm nói nữa, nhưng mà xem, chiếm đồ người khác làm của riêng thì thôi đi, đằng này còn bày ra dáng vẻ người bị hại nữa, nếu mình là Nghiêm Vi, cũng muốn mấy người kia phải bồi thường."

"Đơn thuần là muốn trút giận."

Xung quanh nghị luận sôi nổi, nước mắt Ôn Nhược Liên cuộn rơi xuống, hốc mắt đỏ lên: "Bạn học Nghiêm Vi, mình, mình không phải cố ý chiếm giường ngủ của cậu đâu, là, là do Tô Hà bảo cậu không về nên mình mới dọn đến đây, còn có, còn có đồ trang điểm của cậu, mình chưa hề chạm vào."

Ôn Nhược Liên nói, thân thể hơi lão đảo, lưng lay sắp đổ, như thể chỉ cần chạm vào một chút thôi là sẽ ngã xuống.

"Ôn Nhược Liên, con kỹ nữ này, nói cái gì mà mày chưa chạm qua đồ trang điểm, lúc vào hộp đêm với khách sạn trên mặt mày toàn là phấn hay sao, muốn tao gánh tội thay, cũng phải xem mày có đủ tư cách hay không đã." Tô Hà nắm lấy tóc Ôn Nhược Liên, đập cô ta một cái, thầy hướng dẫn nhanh chóng kéo hai người ra.

Nghiêm Vi cong môi: "Đừng vội nội chiến, trước khi đánh nhau thì giải quyết việc của tôi cho xong đã, xem như là bạn học, 5 vạn tệ tôi chỉ lấy khoảng 60% thôi, ba vạn, Alipay, Wechat hay là tiền mặt? Viết giấy nợ ấn dấu vân tay cũng được."

"Em Nghiêm Vi, Ôn Nhược Liên và Tô Hà đều là sinh viên nghèo khó..." Thầy hướng dẫn muốn nói lại thôi, ý cười bên miệng Nghiêm Vi càng thêm đậm: "Mọi người đều là người trưởng thành, làm chuyện gì thì cũng phải biết phụ trách, đương nhiên, có thể không viết giấy nợ, đến lúc đó luật sư của tôi sẽ tự mình đến đây gặp hai người."

Nhận được giấy nợ một nghìn hai tệ phí ký túc xá và ba vạn tệ đồ trang điểm, Nghiêm Vi mỹ mãn ra khỏi phòng, đồng thời cũng không quên nói với thầy hướng dẫn về việc sách mới của cô.

Hết tiết một, lớp trưởng dẫn Nghiêm Vi đi lấy sách mới, sức con gái yếu, là lớp trưởng giúp Nghiêm Vi cầm sách đến cổng trường.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

trái thảm đón chú Diệm nào ~

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 10: Không Chọc Thì Không Chọc

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Tạm biệt lớp trưởng, Nghiêm Vi vừa định đón taxi, một chiếc xe màu đen đã dừng lại, tài xế bước xuống, nhận lấy sách của Nghiêm Vi rồi bỏ vào cốp xe, sau đó mở cửa sau ra, Nghiêm Vi vừa thấy Tần Diệm đang ngồi ở ghế sau, theo bản năng liền muốn chạy trốn, nhưng mà còn chưa nhấc nổi một bước, giọng nói hồ hững của Tần Diệm đã vang lên: "Lên xe."

Khuôn mặt tuần tú của người đàn ông trầm xuống, tây trang phẳng phiu, áo sơ mi được cài đến nút trên cùng, trông cấm dục mà lại lạnh nhạt, bàn tay đặt trên đùi, chỉ ngồi thôi mà hơi thở quý tộc đã đập thẳng vào mặt, Nghiêm Vi rất không có cốt khí mà bước lên xe, bởi vì gần Tần Diệm quá, cô liền dịch dịch mông cách xa Tần Diệm.

"Chú Tần." Nghiêm Vi cười lấy lòng, ngón tay cuộn tròn móc vào nhau, hơi có chút bất an.

"Hôm nay biết gọi chú Tần rồi sao." Tần Diệm không mặn không nhạt mở miệng, ánh mắt lạnh lẽo hơi liếc qua, Nghiêm Vi không tiếng động đỏ mặt, đôi môi hơi mấp máy, nhưng chung quy vẫn chưa nói ra lời.

"Còn đau không?" Phút trầm mặc ngắn ngủi, người đàn ông bỗng nhiên mở miệng, Nghiêm Vi giật mình, ý thức được người đàn ông đang hỏi cái gì, Nghiêm Vi kẹp chặt chân theo bản năng, vì, con mẹ nó Tần Diệm cũng quá mạnh dạn rồi đấy.

Tắm chần với ghế sau được nâng lên, Tần Diệm ngả người qua, ôm Nghiêm Vi lên đùi mình, hôm nay Nghiêm Vi mặc một chiếc váy ngắn màu đỏ thắm, cao cổ, che đầy dấu hôn trên cổ và trước ngực, đôi chân vừa thẳng vừa trắng lại thon dài.

Bị Tần Diệm ôm ngồi trên đùi như vậy, một đường trượt xuống, hoa huyết chống lại vật nóng bỏng cứng rắn nào đó, Nghiêm Vi bị nóng nên run lên, muốn trốn, lại bị Tần Diệm giữ chặt hơn.

"Nhanh như vậy đã quên, tôi cảm thấy tôi phải làm em nhớ lại một chút." Đầu ngón tay Tần Diệm đi xuống dưới tìm kiếm, vững vàng kẹp lấy thứ mềm mại của Nghiêm Vi, vuốt ve trên dưới, kích thích thần kinh Nghiêm Vi, cả người cô nhũn ra, nằm liệt trên người Tần Diệm.

"Chú bắt nạt người ta." Nghiêm Vi bực mình cắn môi dưới của Tần Diệm, sau đó bị Tần Diệm đảo khách thành chủ mút lấy lưỡi, mọi thứ nhanh chóng chuyển thành một nụ hôn lưỡi thật sâu, Nghiêm Vi khẽ rên, người đàn ông càng thêm mạnh mẽ, đẩy quần lót Nghiêm Vi ra, ngón tay thon dài đâm vào lỗ nhỏ chặt chẽ, nhẹ nhàng thọc vào rút ra.

Trong không gian chật chội, tiếng nước vang lên đặc biệt rõ ràng, Nghiêm Vi xấu hổ than nhẹ một tiếng, muốn né tránh, nhưng vì thân thể mềm nhũn, ngược lại khiến ngón tay Tần Diệm tiến vào càng sâu hơn, nhẹ nhàng kích thích lớp thịt non bên trong, cho Nghiêm Vi khoái cảm vô hạn.

"Vi Vi, em ướt đầm rồi." Tần Diệm rút ngón tay ra, mặt trên ngón tay ướt đầm dề, Tần Diệm liếm liếm, ngậm ngón tay vào trong miệng, Nghiêm Vi chưa bao giờ nghĩ tới một người cảm dục lạnh nhạt như Tần Diệm lại làm ra động tác sắc tình thể này, trong lúc nhất thời ngẩn người tại chỗ.

"Mới mấy ngày không gặp, Vi Vi càng ngọt hơn." Tần Diệm liếm môi, giữ lấy ót Nghiêm Vi hôn xuống, hương vị đậm thủy lẫn lộn, môi lưỡi quấn lấy nhau, đầu óc Nghiêm Vi càng thêm hỗn loạn, vú bị Tần

Diệm xoa nắn như một miếng mền thêu, không cần nhìn, Nghiêm Vi cũng biết chắc là vú của cô đã bị xoa đỏ.

Bỗng nhiên trước ngực chợt lạnh, cặp vú nảy ra ngoài, Tần Diệm mỗi tay nắm một cái, bên này mút một ngụm, bên kia mút một ngụm, tiếng liếm mút mập mờ vang vọng khắp nơi, Nghiêm Vi yếu ớt ôm lấy cổ Tần Diệm, để anh càng mút sâu hơn, cảm giác tê dại lại truyền đến khi anh gặm cắn, cũng không biết là Tần Diệm đã liếm mút bao lâu, mặt Nghiêm Vi hồng hết cả lên, xuân ý dồi dào, Tần Diệm giúp Nghiêm Vi sửa sang lại quần áo.

Không biết xe đã dừng lại lúc nào, Nghiêm Vi bụm mặt nhào vào ngực Tần Diệm, bực mình cắn đầu vú của anh, Tần Diệm cười nhạt an ủi, lúc Nghiêm Vi ngước mặt lên, ý cười bên môi anh càng sâu hơn.

"Chú còn cười." Nghiêm Vi rất tức giận, phẫn nộ trừng mắt nhìn Tần Diệm.

"Ngoan, Vi Vi không tức giận." Tần Diệm xoa tóc Nghiêm Vi, Nghiêm Vi định ngồi dậy, trong lúc lơ đãng quét tay qua nửa người dưới đang phồng lên thành lều trại của anh, Nghiêm Vi duỗi tay chọc một chút, định chọc tiếp cái thứ hai, Tần Diệm đã bắt được tay cô: "Nếu em muốn làm trên xe, tôi không ngại."

Nghiêm Vi lập tức rút tay lại, ở một góc mà Tần Diệm không thấy, lén bấu môi.

Không chọc thì không chọc, làm như cô muốn chọc lắm không bằng.

mọi người chào chú Diệm nào

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 11: Thỏa Thuận Tiền Bạc Xong

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Xuống xe cùng Tần Diễm, Nghiêm Vi đi theo phía sau, mặt người dạ thú, một chút cũng không giống với tên cầm thú nào đó khi ở trên xe, hứ.

Nơi Tần Diễm đưa Nghiêm Vi đến chính là khu du lịch của Tần Thị, nằm ở ven biển, phong cảnh rất đẹp, lúc Nghiêm Vi xuống xe còn rất cao hứng, ồn ào muốn bước chân trần trên bãi cát, Tần Diễm kéo Nghiêm Vi đang hành động như một đứa con nít lại: "Đi ăn cơm trước rồi đi chơi sau."

"Bây giờ mới 10 giờ thôi mà."

Tần Diễm lấy điện thoại ra cho Nghiêm Vi xem, 11 giờ 40 phút, Nghiêm Vi hết cả hồn, vì, con mẹ nó Tần Diễm hôn cô trên xe hơn một tiếng, sao cô không có tí cảm giác nào luôn vậy.

Chặc.

Nhắc đến ăn cơm, Nghiêm Vi đúng là đói thật, bụng bắt đầu phát ra tiếng ột ột kháng nghị rồi, Tần Diễm xoa xoa bụng Nghiêm Vi, tự nhiên nắm lấy tay cô, Nghiêm Vi cũng không để ý lắm, khi thì tay đan tay với Tần Diễm, khi lại cào cào lòng bàn tay của anh, cho dù Tần Diễm nhú mày, Nghiêm Vi vẫn cảm thấy chơi vui gần chết.

Đến phòng bao, Tần Diễm và Nghiêm Vi ngồi xuống, Nghiêm Vi ngẫu nhiên thoáng nhìn qua nửa người dưới của Tần Diễm, vẫn đang phồng lên thành lều trại như cũ, máu nhầy nổi lên, cởi dép

sandal, sau đó dẫm một chân lên đùi Tần Diệm, ánh mắt sắc bén của Tần Diệm quét qua, Nghiêm Vi nín cười, chân kéo dọc theo đùi Tần Diệm, bị Tần Diệm nắm lấy mắt cá chân, đầu ngón tay để nơi lòng bàn chân của Nghiêm Vi, Nghiêm Vi sợ ngứa, lập tức cười haha.

"Còn dám nữa không?" Mặt mày Tần Diệm ôn hòa, dịu dàng như vậy, Nghiêm Vi cười đến thở hổn hển: "Không dám không dám nữa, hahaha..."

Nghiêm Vi cười ra nước mắt rồi, Tần Diệm mới buông cô ra, cô mềm nhũn người ngồi liệt trên ghế, con người ngập nước liếc mắt trừng Tần Diệm một cái, ánh mắt của Tần Diệm tối hẳn đi, hơi rũ mắt, giấu đi dự vọng đang sinh sôi nơi đáy mắt.

Nghiêm Vi vẫn chưa phát hiện ra điều bất thường gì, tiếp tục ăn, lấp đầy cái bụng đói, ăn uống no đủ rồi, Nghiêm Vi đeo dép vào đi đến toilet, đang đi được nửa đường, điện thoại không ngừng rung lên, vừa mới nhận máy đã nghe được một trận rít gào, Nghiêm Vi để điện thoại ra xa lỗ tai.

"Nghiêm Vi, cô không thể kém cỏi như vậy được, đừng có suốt ngày quán lấy tôi, Nhược Liên đã đụng gì đến cô, mà cô nhục nhã cô ấy như vậy, còn không phải chỉ là mấy vạn tệ tiền đồ trang điểm thôi ư, cô nói xem một cô gái yếu đuối như cô ấy làm sao mà trả được!? Có chuyện gì thì cô cứ đến gặp thẳng tôi đây này, làm mấy trò lén lút đó làm gì!"

"Anh bị khủng hã."

Nghiêm Vi cúp điện thoại, vội vàng bước đến toilet, cũng chẳng biết là thế giới này nghiệp cỡ nào nữa, sao mà tự dừng cốt truyện lại không giống với nguyên tác cô đã đọc gì hết trơn, theo nguyên tác thì hiện giờ Tần Hằng và Ôn Nhược Liên đã liên quan gì đến nhau đâu, mà dựa theo lời Tần Hằng vừa nãy, nhìn kiểu Ôn Nhược Liên hình như đã dây dưa với Tần Hằng rồi, hơn nữa quan hệ của hai

người còn hơi bị "sâu" đấy, chắc là có "thâm nhập giao lưu" với nhau rồi.

Giải quyết xong vấn đề sinh lý, Nghiêm Vi rửa sạch tay, chậm rì rì bước ra khỏi toilet, lúc định đi về phòng bao, lại đột nhiên nhìn thấy Tần Hằng đang bước đến từ xa xa, bốn mắt nhìn nhau, sắc mặt Tần Hằng xanh xết, Nghiêm Vi, tốt lắm, thế mà cũng dám cúp điện thoại của anh ta.

"Nghiêm Vi, từ khi nào cô thành fan cuồng của tôi rồi, tôi đi đến chỗ nào thì cô theo đến chỗ đó, tôi nói cho cô biết, cô có lì lợm la liếm tôi cũng vô dụng, tôi sẽ không thích cô!"

Ngữ khí của Tần Hằng vô cùng ác liệt, chỉ hận không thể vươn ngón tay ra dí vào trán cô. Nghiêm Vi đánh giá Tần Hằng từ trên xuống dưới, chặc chặc chặc, đây là nam chính của thế giới này Tần Hằng đó sao? Chẳng ra gì, cho dù là khuôn mặt hay dáng người cũng đều như một thằng trẻ trâu, so ra kém hẳn Tần Diêm, Ôn Nhược Liên thật sự hạnh phúc được như nguyên tác miêu tả sao?

Người da đen mặt dầu chấm hỏi???

"Nghiêm Vi, cô không biết liêm sỉ, cô đang nhìn chỗ nào đấy!?" Tần Hằng tức muốn hộc máu, gào vào mặt Nghiêm Vi, Nghiêm Vi lui một bước về sau, để ngừa Tần Hằng phun nước miếng lên mặt cô.

"Anh đứng xa tôi một chút, nước miếng sắp phun hết lên mặt tôi rồi đây này."

"Nghiêm Vi, đây là chiêu trò mới của cô? Muốn gây chú ý với tôi sao?" Tần Hằng bước đến gần, Nghiêm Vi nhin xuống xúc động đá một phát cho Tần Hằng biết thế nào là lễ hội: "Cô nhìn cho kĩ vào, bây giờ còn chưa có tối đâu, đừng có mơ mộng hão huyền nữa."

"Nhìn xem, đây là cái gì." Nghiêm Vi lấy giấy nợ ra, quơ quơ trước mặt Tần Hằng: "Ôn Nhược Liên chưa được sự đồng ý đã dùng đồ

trang điểm của tôi, đó là đồ tôi mua bằng 6 vạn tệ, xem như là bạn học, tôi còn tính rẻ cho."

"Đưa giấy nợ cho tôi, tôi trả tiền cho cô." Tần Hằng nói xong liền bước lên trước muốn đoạt lấy tờ giấy nợ, bị Nghiêm Vi rút về: "Tiền trao cháo múc."

"Nghiêm Vi, cô..." Tần Hằng khó thở, lấy điện thoại ra chuyển khoản cho Nghiêm Vi 6 vạn tệ, nhận được tin nhắn, Nghiêm Vi mới xé giấy nợ, đưa lại cho Tần Hằng.

"Tiền bạc hai bên đã thỏa thuận xong, chúc anh và Ôn Nhược Liên bạch đầu giai lão nhé." Tốt nhất là dính mẹ vào nhau đi, đừng có đi gây tai họa cho người khác.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

hmm hmm hmm =)))))) muốn chương sau khôm =))))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 12: Quyển Rũ

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Nghiêm Vi hừ lạnh một tiếng, nhảy nhót tiến vào phòng bao, Tần Hằng nhìn bóng dáng của Nghiêm, cau mày, khoa trương như muốn kẹp chết ruồi bọ.

Bước vào phòng bao, Nghiêm Vi liền thấy Tần Diệm đang đứng ở cửa, cô hứng thú bưng bưng chia sẻ niềm vui với anh: "Tôi vừa mới kiếm lời được 6 vạn tệ, chúng ta đi shopping."

Nghiêm Vi kéo Tần Diệm đi ra ngoài, đôi môi mỏng của Tần Diệm hơi cong lên, rất hài lòng với biểu hiện của cô.

Tiết tấu của khu du lịch rất chậm, Nghiêm Vi rất thích điều này, vì chạng vang sẽ ra bãi biển, nên Nghiêm Vi mua một cái áo tắm siêu cấp sexy, thuận tiện mua luôn cho Tần Diệm một bộ.

Tần Diệm đi cùng Nghiêm Vi, cô mua anh trả tiền.

"Đã nói là tôi mời khách mà." Nghiêm Vi bắt lấy tay Tần Diệm, bị Tần Diệm cưỡng chế: "Nhà họ Tần không có tiền lệ để con gái trả tiền."

Đi dạo một vòng, trên tay Tần Diệm cầm đầy túi, Nghiêm Vi mua toàn mấy thứ hoa hòe lòe loẹt, máy phun sương, áo tắm, mắt kính, dép lê, phao cấp cứu, nón bơi, kem chống nắng, cái gì cũng có.

Thời tiết vẫn nóng bức như cũ, sau khi đi dạo một vòng về, Nghiêm Vi vẫn cứ vô cùng hứng thú, vừa bước vào phòng đã lục cái

áo tắm mới mua ra, cởi quần áo ra thay vào, lúc kéo khóa váy vẫn là do Tần Diệm làm hộ.

Áo tắm rất gợi cảm, là Bikini, màu đen, Nghiêm Vi thay xong thì đứng trước gương nhìn trái nhìn phải, cặp vú no đủ được một mảnh vải vụn bọc lấy, lộ ra một mảng lớn da thịt, eo thon, không có tí thịt thừa, đùi vừa trắng lại vừa thẳng, quần lót có hơi nhỏ, gần như thịt chặt vào da thịt để lại dấu vết.

Tần Diệm cởi áo khoác, tháo cúc áo sơ mi, ném cả vạt qua một bên, nút nơi cổ tay áo cũng mở, cả người lười biếng mà lại nhàn tản, bình tĩnh tự nhiên ngồi ở trên giường, từ sâu trong đôi mắt âm u lóe lên ánh sáng, nếu nửa người dưới không phải đang dựng lên thành lều trại, thì Tần Diệm đúng là mỹ nhân ngồi trong lòng mà vẫn không loạn tí nào.

"Tần Diệm, nhìn xem, tôi gợi cảm không? Tôi mặc như vậy, chắc chắn sẽ là người hot nhất trên bãi biển." Nghiêm Vi nhảy nhót đến chỗ Tần Diệm, bởi vì quá mức hưng phấn, nên trượt chân, Nghiêm Vi nhào vào ngực Tần Diệm, Tần Diệm vững vàng đỡ được cô, cười thành tiếng: "Vi Vi, đây xem như là em đang nhào vào ngực tôi sao?"

Vừa dứt lời, Tần Diệm liền bưng lấy vú Nghiêm Vi, gặm cắn, tiếng nước chọt chọt tràn ngập căn phòng, núm vú bị cắn đến tê dại, cảm giác ngứa ngáy truyền đến toàn thân, đôi mắt Nghiêm Vi ướt đầm đề, nét quyến rũ toát ra từ trong xương cốt, Tần Diệm ôm lấy Nghiêm Vi, dần dần chuyển hướng hôn lên môi cô.

Như bị dục vọng điều khiển, Nghiêm Vi ôm lấy cổ Tần Diệm, chủ động đáp lại anh.

Đáy mắt Tần Diệm ngập tràn ý cười, cởi quần lót của Nghiêm Vi ra, phía dưới đã sớm ướt át, đầu ngón tay hơi gầy nhẹ, Nghiêm Vi khẽ run lên, Tần Diệm tinh tế thưởng thức, ngón tay quét nhẹ qua khe thịt, thỉnh thoảng ấn lên hạt đậu đỏ, chờ dâm thủy ầm ập phun ra, lòng bàn tay Tần Diệm ướt đầm đề, toàn bộ bàn tay lớn bao bọc

lấy âm hộ của Nghiêm Vi, ngón giữa cùng lúc cắm vào, khiến Nghiêm Vi nhũn người, không tự chủ được càng mở rộng hai chân hơn nữa.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

chương sau thịt nha mụi người (◦ • //ε// • ◦) chương này đủ 220 vote 22 cmt, các chương 3; 7; 8; 11 đủ 220 vote dọn thịt ghen

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 13: Mang Thai Con Của Tôi [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Vi Vi, muốn thoải mái hơn sao?" Tần Diệm nhẹ giọng quyến rũ, Nghiêm Vi mị nhãn như tơ^[1], khẽ lắc hông, khiến ngón tay Tần Diệm càng cắm vào sâu hơn nữa, tiếng nước phụt phụt tràn ngập căn phòng, Nghiêm Vi chậm rãi ngồi dậy, bàn tay mềm yếu không xương lần đến người dưới của Tần Diệm, cởi bỏ thắt lưng, ngay cả quần lót cũng bị kéo xuống dưới, lộ ra côn thịt màu tím đen của đàn ông.

[1] mị nhãn như tơ: có thể hiểu là ánh mắt mị hoặc.

Nháy mắt khi đầu ngón tay chạm vào thứ to lớn kia, Nghiêm Vi ngay lập tức run rẩy, côn thịt cũng nảy lên vì động tác của Nghiêm Vi, chậm rãi trướng lớn, Nghiêm Vi bĩu môi: "Sao nó lại lớn lên vậy."

Nghiêm Vi tủi thân nhìn về phía Tần Diệm, sau đó duỗi tay búng búng, rồi lại chọc chọc.

Tần Diệm bị động tác của Nghiêm Vi chọc đến hứng lên, rút ngón tay ra khỏi hoa huyết, bàn tay ướt đầm dề loát ướt côn thịt, Tần Diệm bẻ đùi Nghiêm Vi ra, côn thịt nhắm ngay hoa huyết, phụt một tiếng cắm vào.

Cả người bị lấp đầy, Nghiêm Vi khẽ rên rỉ một tiếng thật nhẹ, Tần Diệm cũng vậy, côn thịt bị thít quá chặt, anh cũng không dám mạnh bạo thọc vào rút ra, sợ làm Nghiêm Vi đau. Nghiêm Vi cố gắng thích ứng, hai chân quăn lẩy eo Tần Diệm trong vô thức, duỗi tay ra muốn

Tần Diệm ôm mình. Tần Diệm xoa nắn liếm láp vú Nghiêm Vi, đợi đến khi cô hơi thả lỏng, liền nâng mông cô lên, côn thịt thô dài bị Nghiêm Vi nuốt vào toàn bộ, đâm vào cực kỳ sâu. Côn thịt nhàn nhạt ra ra vào vào, Nghiêm Vi nếm được khoái cảm, cái lỗ nhỏ bắt đầu phun ra mật dịch.

Tần Diệm cảm nhận được Nghiêm Vi bắt đầu hưởng thụ, ôm chặt lấy cô bắt đầu thọc vào rút ra, mỗi một lần đều tiến quân thần tốc, lực đạo hung ác như thể cũng muốn nhét luôn trứng dái vào vậy, đâm thủy vắng khắp nơi, Tần Diệm xoay người Nghiêm Vi qua một hướng khác.

Trong phòng khách sạn có một tấm kính thủy tinh, xuyên qua tấm kính thủy tinh đó có thể thấy rõ mặt biển bên ngoài cùng bóng người đang ẩm ỉ vui đùa trên bãi cát. Tần Diệm ôm Nghiêm Vi qua, mỗi lần bước lên một bước, côn thịt đều gần như cắm đến chỗ sâu nhất của Nghiêm Vi, Nghiêm Vi thấp giọng nức nở, một bên kêu không cần, bên kia lại gắt gao kẹp chặt lấy côn thịt, dường như muốn thít chặt không cho côn thịt rút ra, động tác đâm thọc và cọ xát tinh tế truyền đến khoái cảm, cả hai người đều đắm chìm trong đó.

Tấm kính thủy tinh phản chiếu lại bóng dáng của Nghiêm Vi, trên vú tràn đầu dầu cấn và vết nước, hoa huyết ướt đầm dề, còn đang nhỏ ra đầm dịch, bên trong là một cây gậy thịt màu tím đen đang không chút thương tiếc ra ra vào vào, mỗi một lần đâm thọc đều cắm đến chỗ sâu nhất, lúc rút ra lại kéo theo một lớp thịt non màu hồng nhạt, đâm thủy vắng khắp nơi, dưới sàn đã đọng lại thành một vệt nước, rất dễ dàng thấy được.

Tần Diệm ở phía sau bóp lấy eo Nghiêm Vi, đột nhiên thọc vào, hai chân Nghiêm Vi nhũn ra, không tự chủ được đỡ lấy tấm kính thủy tinh, đằng sau hết như lửa nóng, kính thủy tinh lại lạnh, lúc thọc vào rút ra, núm vú bị ép sát vào tấm kính, lửa băng lẫn lộn, khiến Nghiêm Vi vừa khó chịu lại vừa thoải mái, Tần Diệm hôn cổ Nghiêm Vi, ngậm vành tai cô vào trong miệng.

"Vi Vi, em nhìn xem dáng vẻ của em có bao nhiêu dâm đãng, chúng ta ở trong đây có thể nhìn thấy bên ngoài, người bên ngoài cũng có thể thấy rõ là tôi đang làm em, núm vú bị mút sưng lên, hoa huyết thì ướt đầm dề, tất cả mọi người đều có thể thấy tôi đang làm em, làm em đến chết đi sống lại, tê dại cả người, nhìn xem, vẻ mặt của em lúc này có bao nhiêu hưởng thụ."

Nghiêm Vi miễn cưỡng rút hoa huyết, thiếu chút nữa là đã kẹp Tần Diệm đến bắn, hai mắt cô phiếm hồng, cần bàn tay đang làm loạn trên cơ thể, cần rất mạnh, dường như chảy máu.

Côn thịt tiến vào càng sâu hơn, vì thân thể đông đưa, vú Nghiêm Vi cũng không ngừng lắc lên lắc xuống, tạo thành một đợt sóng.

"Tần Diệm, chú dám để tôi bị người khác thấy, tôi sẽ đi tìm trai bao, tìm mười tám người luôn." Nghiêm Vi thở hổn hển, Tần Diệm ôm lấy Nghiêm Vi, côn thịt xoay tròn 180 độ, kích thích mãnh liệt khiến toàn thân Nghiêm Vi run rẩy, Tần Diệm nắm chặt mông cô, côn thịt hung hăng đâm thọc hết như mô-tơ điện: "Không cho phép đi tìm người khác, nếu em dám đi tìm trai bao, tôi sẽ khiến em không xuống được giường, làm đến khi cái lỗ dâm đãng này ngập đầy tinh dịch của tôi mới thôi, lỗ hậu và miệng cũng phải bị bắn đầy, không mang hạt giống của tôi, em cũng đừng hòng chạy trốn."

"Vi Vi, nếu như đã bị tôi bắt được, thì em phải chuẩn bị tâm lý thật tốt." Tần Diệm cười khế, nhưng ý cười lại không chạm được đến đáy mắt, khiến Nghiêm Vi nhìn thấy mà da đầu tê dại, chưa đợi Nghiêm Vi suy nghĩ cẩn thận, người đàn ông đã mãnh liệt thọc vào rút ra, Nghiêm Vi đạt đến cao trào, dư vị chưa tan, Tần Diệm càng làm càng mạnh, càng làm càng nhanh, lông c* cứng rắn cọ qua làn da mềm mại, gần như mỗi một lần quy đầu đều xẹt qua hoa tâm. Nghiêm Vi cảm thấy hỗn loạn, ánh mắt mê ly, nhũn người như một con búp bê vải. Tần Diệm đâm đến chỗ sâu nhất, chỉ nghe một tiếng kêu vang, tinh đặc nóng bỏng từng đợt từng đợt bắn vào sâu bên trong tử cung, hoa tâm bị gió thổi mưa xối, Nghiêm Vi mệt nhũn người. Tần Diệm ôm cô trở về trên giường, hôn môi cô như hôn một

vật trân quý, qua mắt, qua mi, từng cái hôn liên tiếp nhau rơi xuống, Nghiêm Vi không cảm lòng được ôm lại Tần Diệm, vươn đầu lưỡi khiêu khích anh, côn thịt vốn đã mềm nay lại trở nên cứng rắn, bịt kín miệng huyết của Nghiêm Vi.

"Từ bỏ, làm nữa tôi sẽ chết mất." Nghiêm Vi hoàn toàn từ chối, sức chiến đấu của Tần Diệm thật sự quá mạnh.

"Vi Vi thiên phú dị bẩm mà." Tần Diệm gác hai chân Nghiêm Vi lên bả vai, bắt đầu một trận đánh mới, côn thịt cắm vào hoa huyết, tiếng nước phụt phụt vang lên, dục vọng và bản năng giao hòa, âm thanh bạch bạch bạch, bạch bạch bạch vang vọng khắp phòng ngủ.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

Nghiêm Vi playing with fire rồi mọi người ơi huhu cau nguyên cho em y nao

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 14: Không Như Mong Muốn

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Trận làm tình trôi qua, Nghiêm Vi mệt đến nỗi ngay cả cọng tóc cũng không muốn nhúc nhích, hoa huyết dường như vẫn còn cảm giác tê dại và sưng trướng khi bị côn thịt hung hăng thọc vào rút ra, tiếng nước trong phòng tắm vang vọng, Nghiêm Vi nằm ở trên giường, che kín mắt, vcl, con mẹ nó cô hạ quyết tâm rời xa người nhà họ Tần, vừa gặp được Tần Diệm thế là quyết tâm tan thành mây khói.

Không chỉ không buông đôi tay nhau ra, mẹ nó còn làm một trận.

Làm tình với Tần Diệm đúng thật là rất sướng, nhưng nghĩ đến việc Tần Diệm nói muốn cô mang thai con anh, cô có hơi mờ mịt. Nghiêm Vi chọc chọc bụng, vừa vặn lại bị Tần Diệm đang đi ra khỏi phòng tắm nhìn thấy, người đàn ông mới vừa tắm rửa xong, toàn thân trần trụi, bọt nước chảy từ trên người anh xuống dưới, vừa quyến rũ lại gợi cảm, đặc biệt là thứ to lớn dưới thân kia, tinh thần phấn chấn. Nghiêm Vi bưng kín mắt, mẹ nó, tên đàn ông này sao lại hứng lên rồi.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi nhanh chóng dùng chăn che lại cơ thể, nếu làm nữa, thật sự liệt giường mất thôi.

Tần Diệm nhận thấy được động tác nhỏ của Nghiêm Vi, anh mặc vào chiếc quần lót hình viên đạn, vị trí ở dưới bụng ba tấc phình phình, lều trại đặc biệt căng. Nghiêm Vi trở mình, để lại cho Tần Diệm một cái ót. Tần Diệm cũng nằm xuống, từ phía sau ôm lấy Nghiêm Vi, bàn tay to dán lên bụng cô, hơi thô ráp, Nghiêm Vi chỉ cảm thấy ngứa, xoay tới xoay lui trong ngực Tần Diệm, trong lúc vô tình đụng vào vật cứng của đàn ông, giọng người đàn ông trầm thấp lại khàn khàn: "Em mà cọ nữa, tôi sẽ nhịn không được."

Sống lưng của Nghiêm Vi cứng đờ, mông đã cảm nhận được độ nóng bỏng của thứ to lớn kia, hoa huyết cô co rút, không tự chủ được kẹp chặt hai chân, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Ngủ một lát đi, tối sẽ mang em ra bãi biển, ăn BBQ." Giọng nói của người đàn ông cọ qua vành tai, ánh mắt Nghiêm Vi sáng rỡ, xoay người nhào vào ngực Tần Diệm: "Thật sao?"

"Thật." Tần Diệm hôn lên trán cô, Nghiêm Vi chọc chọc cơ ngực anh, cả gan làm loạn cắn một ngụm, anh cắn cô nhiều lần như vậy rồi, giờ cô muốn cắn lại.

Tần Diệm bị đau kêu lên một tiếng, tiếp đó tiếng hít thở vững vàng truyền đến, Tần Diệm mới nhận ra là Nghiêm Vi đã ngủ.

Tần Diệm bất đắc dĩ cười cười, nằm thẳng người lại, nhìn người anh em đã ngóc đầu dậy kia, cười khổ.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi dựa vào ngực Tần Diệm, Tần Diệm giơ tay, cô liền cọ cọ vào ngực anh, cọ đến nỗi Tần Diệm bốc lửa, không còn cách nào khác, Tần Diệm đành phải ôm Nghiêm Vi vào ngực mình.

Màn đêm dần buông xuống, con đường ven biển vô cùng xinh đẹp, sắc trời đỏ thắm phản chiếu trên mặt biển, xa hoa lộng lẫy, cho

dù đang đứng ở ban công, Nghiêm Vi nhìn thấy vẫn vô cùng hưng phấn, là một người Hồ Nam[1], Nghiêm Vi chưa từng đi đến phía Nam cũng như chưa hề đi qua phương Bắc, cô là cô nhi, từ lúc bắt đầu đi học đã luôn phải đấu tranh với người khác, nỗ lực học tập, nỗ lực kiếm tiền, nỗ lực mua một căn hộ nhỏ thuộc về bản thân, thật vất vả dành dụm tiền bạc, rồi lại xuyên vào sách.

[1] tỉnh Hồ Nam này nằm ở sâu trong lục địa, không giáp biển, nên Nghiêm Vi chưa thấy biển bao giờ.

Thấy biển, Nghiêm Vi vô cùng hưng phấn, nhảy nhót hận không thể đi lướt sóng ngay bây giờ, gió biển thổi tung tóc cô, Tần Diệm kéo Nghiêm Vi lại, Nghiêm Vi liếc mắt nhìn bộ áo tắm bị ném vào thùng rác, vô cùng ai oán bĩu môi.

"Còn tũn thân nữa hả." Tần Diệm gõ gõ đầu Nghiêm Vi, Nghiêm Vi hừ hừ một tiếng. Tần Diệm nói tiếp: "Hay là em mặc bộ áo tắm này nhé."

Nghiêm Vi liếc mắt nhìn bộ đồ bơi siêu cấp gợi cảm trong tay Tần Diệm, kiểu dáng không giống với cái bị ném vào thùng rác, nhớ đến hình ảnh mình bị Tần Diệm làm đến chết đi sống lại cách đây không lâu, Nghiêm Vi mò lại gần, cắn một ngụm lên cằm Tần Diệm: "Đồ xấu xa, chú muốn tính kế tôi chứ gì."

"Vi Vi thật thông minh." Tần Diệm sờ sờ cằm, sau đó đặt lên cổ Nghiêm Vi một dấu dâu tây.

"Hừ." Nghiêm Vi hừ mạnh một tiếng, cuối cùng vẫn thay váy dài, tên khốn Tần Diệm, cô còn không biết anh nghĩ gì trong đầu sao, nếu cô mặc bộ đồ bơi trong tay anh, Nghiêm Vi cảm thấy, việc cô có ra khỏi cửa được hay không là cả một vấn đề đấy.

Muốn đào hố cho cô hả, không có cửa đâu.

*bộ trước Vi Vi mua là bikini hai mảnh, rất rất rất là hở luôn, vậy nên chú Diệm mới ném vào thùng rác đó, còn bộ mà chú Diệm cầm

nó là đồ bơi bình thường thôi, nhưng mà nó gợi cảm, ừm Vi Vi mà mặc chắc chắn là bị làm chết luôn, nên để được đi biển, Vi Vi mới mặc váy á.

(~ ▯ ▯)~(~ ▯ ▯)~(~ ▯ ▯)~

mừng 2000fls, theo như kết quả bình chọn trên insta (tuy giờ vẫn chưa hết thời gian bình chọn nhưng Nữ phụ áp đảo :")), tôi sẽ bảo chương bộ này ghen, bảo 7 chương từ chương 15 đến chương 21, hãy đón nhận tình iu của tôi ghennnnnnn

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 15: Yếu Ốt

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Thay quần áo xong, Nghiêm Vi bước ra từ phòng tắm, lúc này mới nhận ra Tần Diệm cũng đã đổi một bộ quần áo khác, chiếc quần màu đen cùng áo thun trắng, làm bớt đi vẻ cấm dục đứng đấn ban đầu, Tần Diệm như vậy thoát nhìn vừa tùy ý mà lại lừa biếng, Nghiêm Vi đạp chân trần lên chân Tần Diệm, Tần Diệm thuận thế ôm lấy Nghiêm Vi, Nghiêm Vi ôm lấy cổ Tần Diệm: "Chú không mặc tây trang trông trẻ đi thật nhiều tuổi."

"Ý của em là tôi rất già sao?" Tần Diệm mím chặt đôi môi mỏng, con ngươi đen nhánh hơi co lại, Nghiêm Vi khẽ cười một tiếng, hôn lên mặt anh: "Tôi mới 21, mà chú đã 31, đối với tôi mà nói là chú Tần rồi."

"Vậy sao lúc tôi làm em đến khóc không gọi chú Tần, mà lại gọi là ông xã." Nghiêm Vi che miệng Tần Diệm, tên đàn ông này, toàn nói lời cợt nhả.

"Chú câm miệng." Nghiêm Vi cắn môi dưới của Tần Diệm, trượt xuống từ trên người anh, đeo dép lê vào.

Tần Diệm cũng đi dép lê, so với Nghiêm Vi thì lớn hơn một số.

"Em nói tôi câm miệng mà câm miệng sao, vậy thì mắt mặt quá rồi." Tần Diệm cúi đầu khẽ cắn vành tai Nghiêm Vi, khuôn mặt cô phỉếm hồng, tròng mắt liếc Tần Diệm một cái: "Chú chỉ biết bắt nạt tôi thôi."

Tần Diệm hôn lên mắt Nghiêm Vi, thấp giọng nói: "Còn muốn ăn BBQ không."

Nghiêm Vi không nhõng nhẽo nữa, mỉm cười, kéo Tần Diệm ra ngoài.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Bãi cát ban đêm rất mát mẻ, gió biển gào thét, thổi tung mái tóc Nghiêm Vi, Nghiêm Vi chạy chậm tới bờ biển, vừa đến nơi liền cởi dép lê ra, bước chân trần trên bãi cát, sóng biển đánh tới, Nghiêm Vi nháy nhót đập lên, cũng không quan tâm là nước biển có làm ướt váy mình hay không.

Vui đùa một lúc, Nghiêm Vi ngửi được mùi BBQ, cô kéo Tần Diệm, Tần Diệm nắm tay Nghiêm Vi đi về phía trước, một bàn tay khác cầm đôi dép lê cô bỏ ra.

"Ngài Diệm." Tần Diệm gật đầu, đánh mắt ý bảo hân rời đi, rất nhiều đồ nướng đã được đem lên bàn, đùi gà, cánh gà, bắp, rau hẹ, thịt xâu, Nghiêm Vi cầm lấy một xâu cánh gà, cắn một ngụm, mùi vị rất tuyệt, hai mắt Nghiêm Vi sáng rực lên, sau đó đưa cánh gà đến bên miệng Tần Diệm: "Ném thử đi, mùi vị rất ngon."

Tần Diệm một ngụm ăn hết toàn bộ miếng cánh gà, sau đó phun xương ra.

Nghiêm Vi: ...

Sau đó, Nghiêm Vi lại lần lượt ném thử mỗi món một lần, theo thói quen cắn một ngụm rồi đưa đến bên miệng Tần Diệm, Tần Diệm sẽ tiêu diệt toàn bộ trong một lần.

Đến xâu thứ sáu, Nghiêm Vi mất hứng, hết cắn lại đá Tần Diệm: "Đồ xấu xa, chú không tự lấy mà ăn được sao? Cứ bắt tôi phải ăn

qua, như thế nào, tôi cần xong chú ăn vào đặc biệt thơm ngon hay gì?"

"Xem ra Nghiêm Vi hiểu rất rõ vị trí của mình." Tần Diệm mặt dày mày dạn thật sự đổi mới suy nghĩ của Nghiêm Vi.

"Tần tiên sinh, xin tìm đúng vị trí của ngài, ngài là tổng tài bá đạo, không thể chân chó như vậy." Nghiêm Vi chống nạnh, ý cười ở đáy mắt Tần Diệm càng thêm đậm, đầu ngón tay chạm nhẹ lên mũi cô: "Không cho mắng chửi người."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Âm thanh mềm nhẹ như gió thoảng, Nghiêm Vi nghe mà mặt đỏ tim đập, hic, không nói đến những cái khác, giọng nói của Tần Diệm đối với cô mà nói đúng là một loại chí mạng.

Nghiêm Vi ăn không nhiều đồ nướng lắm đã cảm thấy no, bản thân Tần Diệm thì không có hứng thú gì lớn với đồ nướng, chủ yếu là hưởng thụ quá trình cướp đoạt đồ ăn với Nghiêm Vi mà thôi, Nghiêm Vi uống chút nước, bị Tần Diệm kéo đến bờ cát, chân trần bước trên cát, dẫm phải một hòn đá nhỏ, có hơi đau.

Đi được một lúc, Nghiêm Vi đau chân, ôm lấy cánh tay Tần Diệm mà nheo không chịu đi nữa.

Tần Diệm ngồi xổm xuống đất, vẫy vẫy tay với Nghiêm Vi, Nghiêm Vi vui mừng nhảy lên lưng Tần Diệm, âm thầm phỉ nhổ cái thân thể này yếu ớt, rất yếu ớt luôn, nhưng mà cô thích.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 16: No Âm Sinh Dâm Dục

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Tầm lưng của Tần Diệm dày rộng mà lại ấm áp, khiến người khác cảm thấy vô cùng an tâm, trong lòng cô như có một dòng nước ấm chảy ra, đôi mắt Nghiêm Vi lấp lánh ánh nước, lần đầu tiên một cô nhi như cô cảm thấy an tâm lại là nhờ một người ở trong sách, không có thật, Nghiêm Vi ôm lấy cổ Tần Diệm, hai chân sung sướng đong đưa, đôi tay anh dùng trên đùi cô, cố định người cô lại.

"Chú Tần." Nghiêm Vi nhéo cằm Tần Diệm: "Nghe đồn chú giữ mình trong sạch, cũng không có quan hệ nam nữ rối loạn bên ngoài, vậy thì tại sao tối hôm đó lại lên giường với tôi vậy, theo lý thuyết, cho dù tôi bị bỏ thuốc, chú chắc là cũng có thể vung tay tiễn tôi đi luôn, chứ không phải tự mình ra trận thế này."

"Hơn nữa, trước kia tôi còn theo đuổi Tần Hằng, nếu như quan hệ của chúng ta bị người khác biết, bọn họ có thể nói chú là đoạt đoạt tượng của cháu trai hay không, Tần tiên sinh, đừng nói là chú đã thích tôi từ trước rồi nhé?"

"Chắc chắc chắc, chú đây là muốn trâu già gặm cỏ non sao? Không sợ gặm không nổi hả?" Nghiêm Vi che miệng cười trộm, ngay sau đó thân thể liền nhẹ bẫng, cô bị Tần Diệm ôm xuống dưới.

"Sự thật chứng minh, tôi không chỉ gặm nổi, mà còn gặm được rất nhiều thứ." Tần Diệm ôm Nghiêm Vi, Nghiêm Vi kẹp chặt lấy eo Tần Diệm theo bản năng, anh dùng tay nâng mông cô lên, tư thế này quen thuộc đến đáng sợ, theo động tác đi lại chậm rì rì của Tần

Diệm, trong đầu cô lại hiện ra những hình ảnh khiến người khác phải thẹn thùng, Nghiêm Vi kẹp chặt đùi trong vô thức, tư thế này khiến cô có cảm giác như côn thịt của Tần Diệm đang cắm vào hoa huyết mình vậy.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Tần Diệm thường thức dáng vẻ xấu hổ của cô, buổi tối hôm đó, Tần Diệm vừa bước vào phòng đã thấy Nghiêm Vi với khuôn mặt đỏ hồng, mắt tỉnh táo. Tần Diệm có chút ấn tượng đối với cô, người lúc nào cũng lì lợm la liếm Tần Hằng, thường xuyên đến nhà họ Tần, lần nào thấy anh cũng như chuột thấy mèo vậy.

Lúc nhìn thấy anh, cô trợn mắt sợ hãi, hoảng loạn muốn đứng lên, lại vì say nên luống cuống tay chân té ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh, chẳng qua chưa được năm giây, Nghiêm Vi lại đứng lên, dáng vẻ hoàn toàn tương phản với lúc trước, không còn sự hoảng loạn và sợ hãi lúc ban đầu, Nghiêm Vi dường như đã trở thành một quả mìn đặt thành thực đợi người đến hái, cả người đều toát ra dáng vẻ mê người.

Một người trong một thoáng ngắn ngủi mà lại như thể trở thành một người khác, gọi cho Tần Diệm sự hứng thú nồng đậm, vậy nên, khi Nghiêm Vi dán người tới, quyến rũ anh, Tần Diệm lần đầu tiên có cảm giác muốn chiếm hữu người khác, muốn hung hăng đè cô dưới thân, bắt nạt cô khiến cô khóc thành tiếng.

Dây dưa một lúc lâu, cuối cùng Tần Diệm vẫn thuận theo trái tim mình.

Người ta đều nói no ấm sinh dâm dục, Tần Diệm lần đầu tiên nếm được mùi thịt, nếu thân thể đã phù hợp như thế, Tần Diệm cũng không định buông tay.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Đâu chỉ có tôi ăn no, không phải cũng đã đút no em rồi sao." Tần Diệm gãi gãi móng Nghiêm Vi, hôn lên xương quai xanh của cô: "Xem lúc nào rảnh, đi lãnh chứng kết hôn."

Cigt?? Nghiêm Vi tròn tròn đôi mắt, kéo ra khoảng cách với Tần Diệm.

"Chú có ý gì?"

"Ý trên mặt chữ, chẳng lẽ em không muốn vậy sao?" Tần Diệm bước đến gần, Nghiêm Vi ho nhẹ hai tiếng: "Chú không cảm thấy hai chúng ta phát triển quá nhanh sao?"

"Hơn nữa, tôi còn chưa đủ tuổi kết hôn."

"Ngày 15 tháng trước em đã đủ 20 tuổi rồi." Tần Diệm chậm rãi mở miệng, phá vỡ sự giã giũa cuối cùng của cô, Nghiêm Vi hận không thể cho mình mấy bạt tai, trời ơi cái miệng, cái miệng, lời hay không nói, toàn nói mấy thứ gì đâu.

Phút trầm mặc ngắn ngủi, Nghiêm Vi thử nói: "Tôi cảm thấy, kết hôn là một việc rất thần thánh, hẳn là nên có tình cảm làm cơ sở rồi hãy kết hôn, chứ không nên kết hôn chỉ vì thích thế."

"Em không cảm thấy thể xác và tinh thần của chúng ta rất phù hợp với nhau sao, hướng hồ, buổi tối hôm đó cả em lẫn tôi đều là lần đầu tiên, tôi cảm thấy chúng ta nên chịu trách nhiệm với nhau mới phải."

Tần Diệm nói vô cùng nghiêm túc, Nghiêm Vi nghe được là lần đầu tiên, phì cười thành tiếng: "Chú Tần, tối hôm đó chú thật sự là lần đầu tiên sao? Vậy trước đó chú luôn là xử nam hả? Không phải

người ta hay nói lần đầu tiên của xử nam thường bắn rất nhanh sao, vậy sao lần đầu tiên của chú lại kéo dài vậy."

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỌC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhượng Mộng
dtv-ebook.com

Chương 17: Tôi Để Ý

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Nghĩ đến quá trình cây gậy thịt kia trở nên to lớn và nóng bỏng trong cơ thể cô, Nghiêm Vi gục đầu xuống dưới.

"Em có thể hiểu là thiên phú dị bẩm." Sức lực Tàn Diễm dùng để nắm lấy hông cô tăng thêm một chút, tinh tế xoa bóp, Nghiêm Vi rên lên hai tiếng, tròng mắt liếc Tàn Diễm một cái: "Đừng có lưu manh."

"Em đang nghĩ đến hình ảnh không thể miêu tả nào vậy, đồ mặt ròi kia." Tàn Diễm nhàn nhạt cong môi: "Tôi đang thảo luận về một vấn đề rất đáng đắn đo."

"Tôi cũng đắn đo lắm đó được không?" Nghiêm Vi lắc lắc cổ Tàn Diễm, tỏ vẻ kháng nghị mãnh liệt: "Chú còn không biết xấu hổ mà bảo tôi chịu trách nhiệm với chú đó hả, tôi không bảo chú chịu trách nhiệm với tôi là tốt lắm rồi đó hiểu không."

"Vậy ngày mai chúng ta đi lãnh chứng."

Nghiêm Vi: "Tôi nói muốn đi lãnh chứng lúc nào." Nghiêm Vi người da đen mặt dẫu chấm hỏi.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Chẳng lẽ em còn thích Tàn Hằng? Muốn chen vào giữa Tàn Hằng và Ôn Nhượng Liên sao?"

Nghiêm Vi lắc đầu.

"Tôi hỏi em, điều kiện của tôi có tốt không?"

Nghiêm Vi gật đầu.

"Em có hài lòng với dáng người của tôi không?"

Nghiêm Vi vô cùng thành thật sờ sờ.

"Làm em sợ không?"

Nghiêm Vi đỏ mặt, không nhìn Tần Diệm.

"Em thích sao?"

"Cái lỗ dâm đẳng này ướt rồi đúng không?"

"Có muốn tôi làm em?"

Nghiêm Vi: ...

"Rốt cuộc chú muốn nói cái gì?" Nghiêm Vi tức muốn hộc máu rống vào mặt Tần Diệm.

"Tổng hợp lại những điều trên, tôi là sự lựa chọn tốt nhất của em, kết hôn với tôi, chỉ có lợi."

"Để tôi suy nghĩ lại đã."

Tần Diệm tiếp tục đi về phía trước, loáng thoáng nghe được giọng nói nhàn nhạt, như đang uất ức, vừa hưởng thụ lại khổ sở, Tần Diệm và Nghiêm Vi liếc nhau, Nghiêm Vi trượt xuống từ trên người Tần Diệm: "Chúng ta trở về đi."

"Nếu em đã ướt, tôi không ngại dẫm chiến đâu."

"Nhưng tôi để ý."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Ngày hôm sau, Nghiêm Vi chạy trốn, là Ninh Kỳ Kỳ đến đón cô.

Ngồi trên ghế phụ, Ninh Kỳ Kỳ cười ha ha: "Vi Vi, cậu đây là bị Tần Diệm bức hôn sao? Ha ha ha ha ha, chao ôi, một thanh niên lớn tuổi vắt vả lắm mới tìm được một người phù hợp với mình cả về thể xác lẫn tinh thần, cậu nói xem sao người ta bỏ qua được?"

"Nói nữa, Tần Diệm nói đúng còn gì, anh ta đúng thật là sự lựa chọn tốt nhất của cậu, so với tên khốn Tần Hằng kia tốt hơn rất nhiều, cậu cũng nói rồi mà, Tần Diệm thiên phú dị bẩm, bảo đảm ngày nào cậu cũng sẽ được sung sướng."

"Ninh Kỳ Kỳ, cậu câm miệng." Nghiêm Vi then quá thành giận, đúng lúc này, Chu Ninh gọi điện thoại đến, Nghiêm Vi vốn định cúp máy, lại trượt tay.

"Vi Vi, đến Shadow[1] đi, bọn mình đã chuẩn bị bất ngờ cho cậu." Phía bên Chu Ninh vô cùng âm ỉ, Nghiêm Vi vừa lúc cũng đang rảnh rỗi nhàm chán, nói với Ninh Kỳ Kỳ, sau đó cả hai đến Shadow.

[1] Shadow: gốc là dạ sắc (夜色), nghĩa là bóng đêm, nhưng hoy đây là chỗ chơi bời đặt cái tên tiếng Anh cho nó sang :")

Shadow là một chỗ để chơi bời, gần như đám con nhà giàu trong vòng đều đã từng đến Shadow, nguyên chủ trước kia là một người ngây thơ đơn thuần, chơi với Chu Ninh nên mới lẫn lộn vào đây, chẳng qua cô ấy cũng chỉ là một cái phiếu cơm dài hạn mà thôi, Chu Ninh gọi một đồng người đến, nguyên chủ là người trả tiền, bị người ta ném qua một bên không nói, còn bị chèn ép, nguyên chủ cũng là một người rộng lượng, người ta nịnh nọt vài câu lại vui vẻ trở lại.

Nghiêm Vi thở dài trong lòng, đi cùng Ninh Kỳ Kỳ đến phòng bao theo ký ức, đẩy cửa ra, bên trong chương khí mù mịt, Nghiêm Vi giật

cả mình, vội vàng che miệng mũi lùi về phía sau.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Chu Ninh nhìn thấy Nghiêm Vi, sao lại để con vịt mình đã nấu chín bay đi được, cửa vừa đóng lại Chu Ninh liền đi ra, thân mật ôm lấy cánh tay Nghiêm Vi, nhìn thấy Ninh Kỳ Kỳ thì hơi đơ người lại: "Vi Vi, sao cậu lại đến cùng cô ta? Không phải cậu đã nói Ninh Kỳ Kỳ có ý xấu sao?"

Chu Ninh tỉnh bơ mách lẻo, Nghiêm Vi quăng tay Chu Ninh ra: "Tôi thích chơi với ai thì chơi với người đó, cô quản nhiều như vậy làm gì? Như thế nào, không chào đón?"

"Sao lại vậy chứ, cậu tới tất nhiên là mình rất hoan nghênh, đương nhiên, Ninh Kỳ Kỳ cũng vậy." Cho dù sắc mặt đã cứng đờ, Chu Ninh vẫn cố gắng chịu đựng nịnh nọt Nghiêm Vi: "Đi vào trước đi."

"Trong đó thôi lắm, không muốn vào."

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 18: Đánh Đố

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"VẬY MÌNH VÀO BẢO BỌN HỌ NGỪNG LẠI." Chu Ninh lại đi vào, kéo Nghiêm Vi theo, không còn mùi thuốc lá nồng nặc như trước nữa, Nghiêm Vi kéo Ninh Kỳ Kỳ tìm một vị trí ngồi xuống.

Sắc mặt của Chu Ninh xanh mét, im lặng bấu môi, nếu không phải vì tiếp theo đây sẽ có trò vui, cô ta mới mặc kệ Nghiêm Vi.

"ĐÂY KHÔNG PHẢI LÀ NGHIÊM VI SAO? ĐEM NGƯỜI ĐẸP NÀO CÙNG ĐẾN VẬY, UỐNG VỚI ANH ĐÂY LY RƯỢU NÀO?" Một tên béo người đầy mùi rượu bước tới, không ngừng nói những lời ngả ngớn, Ninh Kỳ Kỳ hơi nhướn mày, liếc mắt nhìn tên béo kia một cái: "Đã chơi thì phải chơi lớn chứ."

Ninh Kỳ Kỳ gọi phục vụ đến, bảo cậu ta lấy hơn mười bình rượu loại quý nhất đến đây, đều là Dương Tửu, còn lẫn thêm hai chai Nhị Oa Đầu.

"ĐÁNH CUỘC THẾ NÀO ĐÂY?" Ninh Kỳ Kỳ và Nghiêm Vi liếc nhau, Nghiêm Vi mím môi cười, lộ ra chiếc răng nanh đáng yêu, khiến người ta mê mẩn, tên béo như bị hấp hồn.

"ĐÃ ĐÁNH ĐỐ THÌ PHẢI CÓ ĐẶT CƯỢC, NẾU EM THUA THÌ ĐÊM NAY PHẢI CHƠI "TRÒ VỢ CHỒNG" VỚI ANH ĐÂY MỘT ĐÊM." Ba chữ "trò vợ chồng" vừa thốt ra, tất cả mọi người trong phòng bao đều cười thành tiếng.

"VẬY NẾU ANH THUA, TIỀN HÔM NAY ANH TRẢ, CÒN PHẢI KHỎA THÂN CHẠY QUANH SHADOW BA VÒNG."

Ninh Kỳ Kỳ vừa nói xong, Chu Ninh liền lên tiếng: "Không được." Đây là cái hố cô ta chuẩn bị riêng cho Nghiêm Vi mà.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Làm sao, không dám đánh cược sao?"

"Ai nói không dám, cược thì cược." Đều là mấy thanh niên mới hai mươi tuổi, đúng lúc nhiệt huyết, chỉ cần kích một cái là được, Nghiêm Vi biết rõ tửu lượng của Ninh Kỳ Kỳ, lúc đọc nguyên tác Nghiêm Vi đã biết Ninh Kỳ Kỳ ngàn ly không say, Nghiêm Vi hiểu, Ninh Kỳ Kỳ đang giúp cô trút giận.

Nghiêm Vi lấy điện thoại ra, nhắn tin cho Nghiêm Chỉ: Anh, giúp em báo với Shadow là em làm mất thẻ VIP, khóa tất cả thẻ dùng dưới tên em ở Shadow lại, cả thẻ phụ của em nữa.

Lúc trước nguyên chủ vì lấy lòng Chu Ninh, không chỉ cho Chu Ninh rất nhiều thẻ VIP, mà còn có một thẻ phụ, thật ra nguyên chủ không ngờ đến nỗi cho Chu Ninh thẻ phụ, nhưng tự dưng gần đây lại bị mất, Nghiêm Vi không muốn tiện nghi cho Chu Ninh, con chó nuôi nó nó còn vẫy đuôi, cái loại bạch nhãn lang[1] như Chu Ninh, cô thà bỏ chứ cũng không muốn cho cô ta một đồng nào.

[1] bạch nhãn lang (白眼狼): sói mắt trắng, ý chỉ người ác độc, vô ơn.

Tên béo chấp nhận đánh cược với Ninh Kỳ Kỳ khiến bầu không khí được đẩy lên cao trào, trên bàn đặt hơn mười bình rượu, Ninh Kỳ Kỳ rót rượu, Nghiêm Vi nhìn kỹ để đề phòng những người này bỏ thuốc, nguyên chủ cũng là người lăn lộn trong vòng này, dù không quá thông thạo, nhưng có những thủ đoạn nào, đại khái Nghiêm Vi vẫn biết rõ.

Ninh Kỳ Kỳ càng rõ hơn, lúc một tên đầu đình ngồi cạnh tên béo định giờ trò lừa bịp, Ninh Kỳ Kỳ liền nắm lấy đáy đầu hắn, đổ ly rượu kia đi.

Trong lúc nhất thời coi như đã dẹp xong.

Tên béo bắt đầu thành thật, mỗi người một ly uống với Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Kỳ Kỳ thành công khiến tên béo kia gục xuống, mấy người còn lại cũng nóng lòng muốn thử sức, Ninh Kỳ Kỳ cong môi cười: "Mấy người cũng muốn thử có phải không, đến, chị đây một đấu với cả đám các người cũng không sợ."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Vi Vi, đừng làm mọi chuyện nghiêm trọng lên như vậy." Mắt thấy những người khác sắp thua, Chu Ninh bắt lấy tay Nghiêm Vi, mặt lộ vẻ khẩn cầu: "Không phải cậu luôn muốn cùng anh Hằng ở bên nhau sao, mình giúp cậu, sắp tới là đại thọ 70 của ông nội, đến lúc đó chỉ cần anh ấy quan hệ với cậu, cho dù anh ấy không muốn phụ trách cũng khó, không phải đây là điều cậu ngày đêm mơ tưởng sao, mình giúp cậu đạt được tâm nguyện."

"Chu Ninh, cô vẫn không hiểu hay đang giả ngu vậy." Nghiêm Vi vỗ vào tay Chu Ninh: "Tần Hằng đã sớm có người yêu, tôi cần gì phải sống chết quẩn lấy anh ta, người nhà họ Nghiêm cố chấp, nhưng cũng có tôn nghiêm, phá hỏng quan hệ của người khác là việc mà tôi khinh thường làm, cô cứ nhất quyết muốn sắp xếp cho tôi, rốt cuộc là vì cái gì?"

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 19: Khiếu Nại

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Vi Vi, cậu thật sự hiểu lầm mình rồi, việc anh mình và Ôn Nhược Liên ở bên nhau mình cũng là mới biết được."

"Xì, thôi đừng có giả vờ, đúng rồi, trả thẻ phụ lại cho tôi." Nghiêm Vi vươn tay, sắc mặt Chu Ninh trắng bệch, số tiền định mức còn lại trong tấm thẻ kia đã bị cô ta xài hết, nếu Nghiêm Vi lấy về, bị người nhà họ Nghiêm biết được, không phải phiền phức đến cô ta rồi ư.

"Vi Vi, sao thẻ phụ của cậu lại ở chỗ của mình được, không phải chính cậu cầm sao?" Sắc mặt Chu Ninh xanh mét, không rõ tại sao trong một khoảng thời gian ngắn thôi mà Nghiêm Vi lại thay đổi lớn đến như vậy, trước đây còn ngốc nghếch vụng về, bây giờ như thể đã biến thành người khác vậy.

"A, nếu là vậy, tôi cũng chỉ có thể báo cảnh sát thôi, nếu việc thật sự liên quan đến cậu, đến lúc đó to chuyện lên thì nhà họ Tần cũng mất hết mặt mũi đó nhé, Chu Ninh, tôi cũng biết, tiền tiêu vặt của cậu không nhiều, nhưng tiêu xài lại rất hoang phí, nhưng đã có bản lĩnh làm ra chuyện như vậy, cô muốn ép tôi đi đến nước này, đến lúc đó cũng đành phó mặc cho số phận thôi." Nghiêm Vi cười tươi như hoa, Ninh Kỳ Kỳ đã khiến nguyên một đám người nằm bò ra đất, cô ấy đạp một chân lên mặt của tên béo kia: "Tên béo, hôm nay chị đây thắng cược nhé, tạm thời cho cưng thiếu trước, đợi mấy ngày nữa cưng tỉnh táo lại, chị đây sẽ đến xử lý cưng."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi đứng lên đỡ Ninh Kỳ Kỳ, cửa phòng bao bỗng chốc bị mở, lộ ra một khuôn mặt không rãnh thế sự, thuần khiết không tì vết.

"Bạn học Nghiêm Vi, sao cậu lại ở đây?" Ôn Nhược Liên mặc đồng phục của nhân viên phục vụ, Nghiêm Vi nhàn nhạt liếc mắt nhìn cô ta một cái, ôm Ninh Kỳ Kỳ đi ra ngoài: "Mở cửa ra."

Ôn Nhược Liên nghe lời mở cửa, ngoan ngoãn đứng qua một bên, Tần Hằng chạy tới vừa vặn nhìn thấy cảnh này.

"Nghiêm Vi, cô lại ức hiếp Nhược Liên." (tao mắc mệt quá)

Nghiêm Vi mắng thầm trong lòng một câu thứ thiếu năng trí tuệ.

"Tần Hằng, bạn học Nghiêm Vi không bắt nạt em." Ôn Nhược Liên vốn đang giữ cửa, vừa nhìn thấy Tần Hằng, không biết vô tình hay là cố ý, bỏ bàn tay đang giữ cửa ra, đi đến bên người Tần Hằng ôm lấy cánh tay anh ta, nếu là nguyên chủ, chắc phải làm một trận gà bay chó sủa rồi, tư thế vừa thân mật vừa chiếm hữu này của Ôn Nhược Liên thật sự là đặc biệt rõ ràng.

May là Nghiêm Vi phản ứng nhanh, dù đang đỡ Ninh Kỳ Kỳ, khi cánh cửa khi sắp đến, cô kịp thời đá cửa, cánh cửa văng ra, đập vào vách tường.

"Nhược Liên, em quá tốt bụng, đã lúc này rồi mà còn nói giúp cho cô ta." Tần Hằng dịu dàng nhìn Ôn Nhược Liên, lời nói khiến Nghiêm Vi mém nữa ói ra ngoài, vẫn là Ninh Kỳ Kỳ ra sức, che miệng nôn thành tiếng.

"Hai người thật là cmn ghê tởm, về nhà mà ghê tởm với nhau đi, làm người khác buồn nôn." Nghiêm Vi giúp Ninh Kỳ Kỳ xoa xoa miệng, đỡ cô ấy ngồi xuống ghế dựa đặt ở bên ngoài phòng bao.

Tần Hằng và Ôn Nhược Liên tình chàng ý thiếp an ủi lẫn nhau, Nghiêm Vi nhìn mà nóng máu, đây là cái trò ngu ngốc gì vậy, Ôn Nhược Liên là nhân viên phục vụ, việc cần làm là mở cửa, dễ dàng rời khỏi vị trí như thế, không phải cô và Ninh Kỳ Kỳ phản ứng nhanh, cánh cửa kia sập lại, sợ là đã đập thẳng vào người các cô rồi.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Nghiêm Vi, cô nói chuyện kiểu gì vậy, Nhược Liên hao tổn tâm huyết nói giúp cô, cô báo đáp cô ấy như vậy sao?" Trên mặt Tần Hằng viết rõ mấy chữ sao cô có thể gây chuyện vô cớ như vậy, Nghiêm Vi nổi lửa trong lòng, cái thằng nam chính chó chết này, vừa gặp được nữ chính là mất não.

"Báo đáp con mẹ anh." Nghiêm Vi bước đến trước mặt Tần Hằng và Ôn Nhược Liên, từ trên cao nhìn xuống Ôn Nhược Liên: "Cô là nhân viên của Shadow?"

Ôn Nhược Liên gật gật đầu, Nghiêm Vi cười lạnh một tiếng, gọi điện thoại, chỉ chốc lát sau, giám đốc Shadow liền vội vã chạy đến.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 20: Ninh Chính

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Nghiêm tiểu thư." Giám đốc khom lưng cúi đầu, Nghiêm Vi ôm cánh tay: "Cô nhân viên này làm không tốt chức trách, lúc mở cửa thiếu chút nữa là đã khiến cửa đập vào người chúng tôi, tôi muốn khiếu nại cô ta."

"Vâng, Nghiêm tiểu thư, chúng tôi sẽ nhanh chóng xử lý."

"Bạn học Nghiêm Vi, mình biết cậu không vừa mắt mình, nhưng đây là công việc vất vả lắm mình mới tìm được, cậu không thể sa thải mình như vậy." Ôn Nhược Liên lập tức đỏ mắt, lúc nói còn mang theo tiếng nức nở.

"Cái lỗi tai nào của cô nghe ra là tôi muốn sa thải cô, khiếu nại, khiếu nại cô nghe hiểu không? Vừa nãy không phải là tôi bảo cô giúp chúng tôi mở cửa sao? Vậy có đúng là cô chưa làm xong việc mà đã tự tiện rời đi không? Nếu đã là nhân viên của Shadow, thì phải hiểu được quy tắc cơ bản của một nhân viên, làm không được thì bị khiếu nại, bị sa thải cũng là do cô đáng bị như thế, quyền thế cũng không phải gió thổi đến đâu."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Nghiêm Vi, cô có lấy cớ thì lấy cái cớ nào đằng hoàng một chút, cô còn không phải là ghen ghét với Nhược Liên sao, cô chết tâm đi,

cho dù cô có làm bao nhiêu việc đi chăng nữa, tôi cũng không thèm liếc mắt nhìn cô một cái đâu."

"Đã thiếu năng trí tuệ thì thôi, lại còn mất mù tai điếc, tôi không rảnh mà nhiều lời với hai người, giám đốc Lý, phí sửa chữa cánh cửa phòng bao này cứ ghi vào sổ cho tôi, phát sinh thêm phí gì nữa thì cứ ghi lại, còn nữa, sau này không phải do tôi hoặc không có điện thoại của tôi gọi đến, ai cũng không được dùng thẻ hội viên của tôi."

"Vâng, Nghiêm tiểu thư."

Khóe miệng Nghiêm Vi hơi cong lên hài lòng, xoay người về hướng Chu Ninh cười khế.

"Tránh ra."

Tần Hằng ngơ ngác nhìn một Nghiêm Vi lạnh như băng sương, trong lòng bắt đầu sinh ra một loại cảm xúc khác, Ninh Kỳ Kỳ say, Tần Hằng vẫn đứng ở kia không chịu nhúc nhích, Ninh Kỳ Kỳ vẫy vẫy tay: "Đừng có chặn đường, bọn tôi còn muốn đi tăng hai nữa."

"A, đây không phải là Tần Hằng sao? Hồi tâm chuyển ý rồi hả?" Ninh Kỳ Kỳ cười ha ha, thân thể hơi lung lay: "Nhưng mà đáng tiếc, Nghiêm Vi nhà chúng tôi không thềm cái tên rác rưởi như anh, hừ hừ."

Nghiêm Vi ôm Ninh Kỳ Kỳ đi, Tần Hằng nhìn bóng dáng Nghiêm Vi rời đi, từ đầu đến cuối, Nghiêm Vi cũng không thềm liếc mắt nhìn anh ta một cái.

Đôi mắt Ôn Nhược Liên đỏ lên, nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo Tần Hằng, con người ngập nước muốn nói rồi lại khóc, Tần Hằng hoàn hồn, đau lòng hôn lên mắt Ôn Nhược Liên: "Nhược Liên, có anh bảo vệ em, ai cũng không ức hiếp em được đâu."

Lúc đến là đi bằng xe của Ninh Kỳ Kỳ, bây giờ cô ấy uống say không biết trời trăng mây đất gì nữa, tất nhiên là không thể lái xe được, vậy nên trọng trách liền rơi xuống người Nghiêm Vi, trước khi xuyên sách, Nghiêm Vi biết lái xe, mà vừa may nguyên chủ cũng đã thi lấy bằng lái.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi cầm chìa khóa, đỡ Ninh Kỳ Kỳ lên xe, thắt dây an toàn cho cô ấy, sau đó mới lái về nhà họ Ninh theo ký ức.

Kĩ năng lái xe của Nghiêm Vi cũng khá là thành thạo, dọc đường đi chỉ có tiếng nghiêng răng ngáy ngủ của Ninh Kỳ Kỳ mà thôi, Nghiêm Vi cảm thấy buồn cười. Đến nhà họ Ninh, Nghiêm Vi gõ cửa, người mở cửa khiến Nghiêm Vi có hơi không ngờ được, là con nuôi của nhà họ Ninh, Ninh Chính.

Ninh Kỳ Kỳ cũng chưa say đến mất nhận thức, ngủ một giấc xong cũng đã vui bốt men say, lảo đảo lắc lư phát tay với Nghiêm Vi, Ninh Kỳ Kỳ ngửa đầu, nhào vào ngực Ninh Chính: "Aaa, lần này em bắt được anh rồi nhé, xem anh còn trốn được đi đâu."

Nghiêm Vi bỗng dưng có một loại ảo giác Ninh Kỳ Kỳ đang cưỡng gian người khác.

Cửa lớn đóng lại, Ninh Kỳ Kỳ không ngừng lay người Ninh Chính, giọng nói của cô rất thấp: "Ba mẹ đâu?"

"Đi du lịch nước ngoài rồi." Cũng chính vì nguyên nhân như vậy, Ninh Chính mới cố ý trở về ở cùng cô.

Ninh Kỳ Kỳ ngược mắt, khóe mắt hơi ướt át: "Em làm hòa với Vi Vi rồi."

"Ừ." Ninh Chính chặn ngang người Ninh Kỳ Kỳ, bế cô lên, Ninh Kỳ Kỳ dễ dàng ôm lấy cổ Ninh Chính, hai người dán sát vào nhau, hơi thở quần quýt, Ninh Kỳ Kỳ cười ha hả: "Hôm nay em đánh cược với người khác, uống rượu, ai thua thì phải làm theo yêu cầu của người kia, em yêu cầu hẳn ta phải khỏa thân chạy ba vòng quanh Shadow, ha ha ha ha, em thắng."

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 21: Không Còn Đường Rút Lui

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Em uống ngàn ly không say, bây giờ còn có thể uống nữa." Thân thể Ninh Kỳ Kỳ hơi ngửa về phía sau, Ninh Chính không thể không gất gao ôm cô lại, giữ cô trong lòng ngực.

"Anh biết đối phương đánh cược cái gì không?" Ninh Kỳ Kỳ híp mắt, hết như một chú mèo con đang thỏa mãn: "Hắn ta nói nếu em thua, thì phải ngủ với hắn."

Thân thể Ninh Chính căng chặt, sắc mặt trầm xuống, gân xanh trên trán nổi lên, cắn răng nghiêng lợi nói: "Sau này không cho em uống rượu nữa."

"Dựa vào cái gì chứ, anh là gì của em, mà quản em có uống rượu hay không." Ninh Chính ôm rất chặt, Ninh Kỳ Kỳ dùng sức xô đẩy, Ninh Chính giữ chặt lấy ót cô, đôi mắt đen hung ác nham hiểm lại lạnh nhạt: "Ninh Kỳ Kỳ, bản lĩnh lớn đấy."

"Là chính anh nói, sau này mặc kệ em, vậy thì em làm ra chuyện gì cũng đâu liên quan đến anh." Ninh Kỳ Kỳ giãy giụa muốn thoát khỏi cái ôm của Ninh Chính: "Sau này em muốn cùng Vi Vi đi tìm trai bao, tìm mười tám người, mỗi ngày một người, thay phiên nhau đến."

"Ninh Kỳ Kỳ!" Ninh Chính tức giận đến cực điểm, sâu trong ánh mắt rét lạnh như đêm đông, bóng tối bao phủ, thâm trầm u ám, khiến người khác da đầu tê dại, nhưng Ninh Kỳ Kỳ lúc này đã say,

không nhảy bén với cảm xúc của Ninh Chính cho lắm, cô vừa cười vừa phát tay, nói: "Ninh Chính, anh cứ chờ đó mà hối hận đi, anh không cần em, nhưng em còn có rất nhiều người."

"Ninh Kỳ Kỳ, đừng có cố tình chọc giận anh." Sắc mặt Ninh Chính xanh mét, ôm Ninh Kỳ Kỳ vào ngực một cách vô cùng chiếm hữu, giam cầm cô trong ngực mình, chỗ mềm mại trước ngực cô dán vào người Ninh Chính, Ninh Chính thậm chí còn có thể cảm nhận được độ cong rất nhỏ của chỗ kia.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Hừ, chọc giận anh thì sao, anh cũng đâu có thích em, cũng sẽ không cưới em, vĩnh viễn cũng không thể sinh ra một đứa con trắng trẻo mập mạp, những người khác vĩnh viễn quan trọng hơn em." Ninh Kỳ Kỳ nức nở, im lặng lau nước mắt: "Em không cần phải thích anh, huhuhu."

"Ừm." Ninh Kỳ Kỳ ngơ ngác mở mắt ra, trước mặt là khuôn mặt tuấn tú được phóng đại của Ninh Chính, lông mi của anh vừa mảnh vừa dài lại rậm, trước kia cô thích nhất việc nằm bên người anh rồi trêu chọc nó."

Ninh Kỳ Kỳ nức nở một tiếng, hành động bá đạo của người đàn ông của người đàn ông ăn mòn giác quan của cô, Ninh Kỳ Kỳ ngơ ngẩn chớp mắt, sau đó vui sướng ôm lấy cổ Ninh Chính, chủ động để lưỡi của hai người quấn lấy nhau, học theo hành động của anh mút vào, liếm láp, từng chút từng chút gợi lên dục vọng của anh, ngay sau đó bàn tay chậm rãi dời xuống dưới, dọc một đường theo ngực anh, bắt được thứ chí mạng của Ninh Chính.

"Anh, anh cứng rồi." Ninh Chính kéo ra khoảng cách với cô, Ninh Kỳ Kỳ ghé vào người anh thở hổn hển, một câu nói vô cùng đơn giản, thế nhưng lại làm dấy lên thứ dục vọng mà Ninh Chính đã giấu ở nơi sâu nhất, anh ôm cô lên trên lầu, tốc độ cực nhanh.

"Ninh Kỳ Kỳ, một khi đã bắt đầu, sẽ không còn đường rút lui." Ninh Chính đặt Ninh Kỳ Kỳ lên trên giường, cúi người xuống, hai tay chống hai bên, ánh mắt sáng quắc.

"Từ khi em biết mình thích anh, em đã không còn muốn quay đầu nữa." Ninh Kỳ Kỳ ôm Ninh Chính, chủ động hôn lên môi anh, mèo con trúc trắc liếm láp gặm cắn, hết như đang ăn món ăn nào đó đặc biệt mỹ vị vậy, Ninh Chính chấn động trong lòng, pháp phòng gợn sóng, trái tim thỉnh thoảng nháy lên, Ninh Chính ôm Ninh Kỳ Kỳ, giữ chặt ót cô, hai người dán sát vào nhau, môi lưỡi linh hoạt xẹt qua hàm trên và lợi của Ninh Kỳ Kỳ, cho cô rất nhiều kích thích.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Một khi Ninh Chính đã nghiêm túc, Ninh Kỳ Kỳ không còn đường sống nào, váy bị xé ra một cách bạo lực, lộ ra núm vú nho nhỏ và vòng eo thon, nụ hôn của Ninh Chính dần dần trượt xuống xuống, hôn lên cổ, cắn xương quai xanh, liếm mút núm vú nho nhỏ, sau đó nụ hôn ướt át đặt xuống rốn, quần lót bị lột ra, Ninh Chính liếm láp hoa huyết của Ninh Kỳ Kỳ, toàn bộ phía trên đều bị liếm ướt, lưỡi của anh bắt chước động tác giao hợp, từ hạt đậu nhỏ và khe thịt, dâm thủy ào ạt chảy ra.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

chương sau thịt nha, từ chương 15 đến chương 21 mỗi chương đủ 250 vote sẽ dọn thịt nèee

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 22: Lúc Xin Anh Làm Em, Em Đâu Nói Như Vậy [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Ninh Kỳ Kỳ thấp giọng rên rỉ, chưa đợi cảm giác kích thích kia qua đi, Ninh Chính đã cắn phần đùi trong của cô, như thể muốn để lại dấu vết của anh vậy, Ninh Chính cắn rất mạnh, Ninh Kỳ Kỳ mềm nhũn cả người, lúc dị vật đâm vào cửa động, Ninh Kỳ Kỳ kẹp chặt đùi theo bản năng, khi anh dứt ngón tay vào, Ninh Kỳ Kỳ ngồi dậy, mị nhãn như tơ nhào vào ngực Ninh Chính, kéo áo sơ mi và quần của anh, thứ to lớn kia bật ra ngoài.

Ninh Kỳ Kỳ ghé vào trên người Ninh Chính, ghé sát vào thứ thô to màu tím đen kia của anh, lông c* cứng rắn, Ninh Kỳ Kỳ duỗi tay sờ sờ, cảm nhận được người đàn ông cứng đờ người lại, Ninh Kỳ Kỳ cười thành tiếng, sau đó hai chân cô bị anh bẻ ra, Ninh Chính cắn lên hoa huyệt Ninh Kỳ Kỳ, thân thể Ninh Kỳ Kỳ hơi run lên, nắm lấy côn thịt của Ninh Chính.

Bàn tay vuốt ve lên xuống, nhìn thấy mã mắt, Ninh Kỳ Kỳ thử vươn lưỡi ra liếm láp, mùi vị không ngon lắm, nhưng vẫn chấp nhận được, Ninh Kỳ Kỳ liếm như liếm một cây kẹo que, chỉ chốc lát sau cây gậy thịt màu tím đen đã ướt nhẹp bởi nước bọt của cô, , ngay sau đó, Ninh Kỳ Kỳ lập tức ngậm côn thịt vào trong miệng, bởi vì quy đầu quá lớn, nước miếng chảy ra từ khóe miệng, Ninh Kỳ Kỳ cũng không thèm để ý, ngược lại liếm mút càng thêm hăng say, đồng thời cũng không quên thưởng thức trứng dái của người đàn ông, lúc nặng lúc nhẹ vuốt ve, cô thích nhìn Ninh Chính hưng lên vì cô, điều đó khiến cô cảm thấy như cô là người nắm quyền chủ động vậy.

Nhưng mà, Ninh Kỳ Kỳ đã quên mất một điều, chơi đùa gì rồi cuộc thì cũng sẽ làm, đến lúc đó Ninh Chính sẽ trả lại cho cô tất cả.

Ninh Chính nhìn hoa huyết của Ninh Kỳ Kỳ, nhẹ nhàng liếm láp, từ hạt đậu đó đến khe thịt, từng tắc từng tắc, vói ngón tay vào bên trong, cảm nhận được lớp thịt non bên trong đang co giật, đặc biệt đậm mĩ và gợi cảm.

Một ngón tay dường như không thỏa mãn nỗi cô, Ninh Chính dùng hai ngón, rồi ba ngón, trên ngón tay tất cả là đậm thủy mà Ninh Kỳ Kỳ chảy ra, Ninh Chính không chê bai chúng một chút nào, ngậm toàn bộ vào trong miệng, không chỉ là hoa huyết, còn có thân thể đang run rẩy kia của cô, Ninh Chính bẻ hai chân Ninh Kỳ Kỳ ra rộng nhất có thể, sau đó vói đầu lưỡi vào cái lỗ nhỏ, lúc nhẹ lúc nặng liếm láp, thịt non kẹp chặt đầu lưỡi của anh, trái tim Ninh Chính đập như trống, sau đó hung hăng mút một cái, một bãi đậm thủy lớn phun ra, tất cả đều bị Ninh Chính hút vào trong miệng.

Cao trào qua đi, rõ ràng Ninh Kỳ Kỳ không còn được hăng say như lúc nãy nữa. Toàn thân Ninh Chính trần trụi, cơn thịt ướt đầm dề, còn dính cả đậm thủy của Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Chính lột một chiếc gối xuống mông cô, sau đó nâng chân cô lên, cơn thịt nhắm ngay miệng huyết, đâm vào, cảm giác đau đớn lan ra toàn thân, Ninh Kỳ Kỳ khóc thành tiếng, Ninh Chính dịu dàng hôn lên môi cô, xoa xoa hai vú, chờ cô thả lỏng một chút, Ninh Chính lập tức nhẹ nhàng thọc vào rút ra.

Chờ Ninh Kỳ Kỳ thích ứng với động tác của anh, Ninh Chính mới chính thức bắt đầu lấy lại cả vốn lẫn lãi.

Cơn thịt thô dài ra ra vào vào trong hoa huyết, kéo theo lớp thịt non và đậm thủy óng ánh, Ninh Chính bẻ rộng đùi Ninh Kỳ Kỳ ra, eo dường như được gắn thêm mô tơ điện, dùng sức thọc vào rút ra, đâm sâu vào bên trong, Ninh Kỳ Kỳ bị khoái cảm làm cho đổ ừng toàn thân, đậm thủy từ hoa huyết văng khắp nơi, phát ra âm thanh phụt phụt, càng xấu hổ hơn nữa chính là tiếng bạch bạch bạch phát

ra khi dương vật thọc vào hoa huyết, Ninh Kỳ Kỳ sướng đến khóc thành tiếng, Ninh Chính đè chặt người cô, càng làm càng mạnh, quy đầu dường như cọ xát với hoa tâm, Ninh Kỳ Kỳ lên đỉnh, khóc la muốn bỏ cuộc.

Ninh Chính lại không hề cho cô cơ hội đổi ý, vú bị cắn, Ninh Chính nằm ở trên giường, khiến Ninh Kỳ Kỳ ngồi trên người anh, ngực nhấp nhô thành từng lớp sóng, tư thế cưỡi ngựa này khiến cơn thịnh vào sâu quá mức chịu đựng của Ninh Kỳ Kỳ, cô vừa khóc vừa rên rỉ.

"Còn muốn đi tìm tiểu bạch kiểm không? Mỗi ngày một người sao, hửm?" Ninh Chính nắm lấy tay Ninh Kỳ Kỳ, eo càng thêm dùng sức, khiến cơn thịnh hung hăng xỏ xuyên qua cơ thể cô, thịnh non bên trong bị cọ xát trở nên đỏ thắm, dường như bị làm đến chín, Ninh Kỳ Kỳ hồng mắt, phe phẩy đầu: "Từ bỏ, từ bỏ, huhuhu, anh hai tha cho em đi, tha cho em."

"Lúc xin anh làm em, em cũng đâu có nói như vậy." Thế lực của Ninh Kỳ Kỳ đã đến giới hạn, Ninh Chính ôm lấy cô, vẫn duy trì động tác đâm thọc cơn thịnh trong cái lỗ âm đàng, bế cô lên, bước lên máy chạy bộ, cơn thịnh trong hoa huyết xoay tròn 180 độ, Ninh Chính nhắc Ninh Kỳ Kỳ lên, sau đó chậm rãi đưa đẩy cơn thịnh từ phía sau.

"Ưm ưm a a a a, anh hai, từ bỏ, a a a, từ bỏ, sắp tới rồi, huhuu..." Ninh Kỳ Kỳ lại kêu khóc, khóc rất to, Ninh Chính lại không hề nóng nảy chút nào, càng thêm dùng sức đâm thọc.

"Kỳ Kỳ, có một số việc, cái giá phải trả là rất đắt." Ninh Chính nắm chặt eo Ninh Kỳ Kỳ, sau mấy trăm cái đâm thọc thật nhanh và mạnh, người đàn ông kêu lên một tiếng, bắn tinh dịch vào sâu bên trong hoa huyết của cô, nhưng mà, chẳng qua đây mới chỉ là bắt đầu, đêm dần khuya, kế tiếp mới là trọng điểm.

(~ ^ ^ ^)~(~ ^ ^ ^)~(~ ^ ^ ^)~

món khai vị hấp dẫn hông mui người :) như lời Ninh ca nói đó, "đêm dần khuya, kế tiếp mới là trọng điểm" =)))))) bít tết lên, 260 vote

26 cmt nha mọi ngườiiiiiii

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 23: Em Phải Sinh Con Cho Anh Hai [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Tha cho em sao, lúc trước quyến rũ anh ghê lắm mà, bây giờ vừa mới bắt đầu làm đã không chịu nổi nữa?"

Ninh Chính đẩy mạnh hông, Ninh Kỳ Kỳ ngồi trên người anh, cơn thịt thô to màu đỏ tím hung hăng xuyên vào sâu bên trong hoa huyết, hoa huyết không chịu nổi nên gắt gao co rút, kẹp chặt lấy quy đầu, Ninh Kỳ Kỳ vô lực ghé vào trên người anh, thở hồng hộc, khóe mắt ướt đẫm, Ninh Chính ôm lấy cô, xoay người đè Ninh Kỳ Kỳ xuống dưới thân, môi âm hộ bị làm thành màu đỏ thắm, lúc cơn thịt thọc vào rút ra, dâm thủy văng khắp nơi, ma sát với nhau tạo thành một vòng bọt mép.

Ninh Chính nắm lấy chân Ninh Kỳ Kỳ, kéo cô về phía anh, sau đó đặt chân cô lên bả vai anh, cơn thịt thẳng tiến, Ninh Chính mạnh mẽ đâm thọc, cặp mông trắng nõn bị anh nắm đến đỏ cả lên, cảm nhận được cái lỗ dâm đặng kia càng thêm thít chặt, Ninh Chính tát một cái lên mông Ninh Kỳ Kỳ.

"Đồ dâm đặng, thì ra em thích người khác đét mông em lúc làm cái lỗ lỏng lẻo này đúng không."

"A a a, không có, em không có, huhuhu, anh hai xấu xa, chỉ biết bắt nạt em thôi." Âm thanh bạch bạch bạch vang vọng khắp nơi, mông vừa đỏ vừa tê, Ninh Kỳ Kỳ chỉ cảm thấy xấu hổ chết đi được, khuôn mặt hơi hồng lên, cảm nhận việc Ninh Chính chuyên chú đánh mông mình, cơn thịt thẳng tắp cắm trong hoa huyết, từng chút

từng chút to lên, Ninh Kỳ Kỳ cảm thấy bên trong vô cùng ngứa ngáy, không tự chủ được vận móng để cơn thịt trượt vào sâu hơn.

"Anh hai bắt nạt em như thế nào?" Ninh Chính ôm lấy Ninh Kỳ Kỳ, cắn một ngụm lên bầu ngực tuyết trắng của cô, miếng màn thầu kia vừa thơm vừa mềm, khiến người ta yêu thích, Ninh Chính ngậm miếng màn thầu vào trong miệng, sau đó phun ra, phía trên miếng màn thầu nhỏ là nước bọt óng ánh, viên đậu đỏ đã sớm sưng cứng cũng run rẩy dựng thẳng lên theo động tác gặm cắn của anh: "Là thế này, hay là thế này?"

Một bên Ninh Chính cắn vú cô, một bên nhẹ nhàng đâm thọc cái lỗ dâm đang đã bị dâm thủy tắm ướt, kích thích cả trên lẫn dưới, Ninh Kỳ Kỳ càng thêm ngứa ngáy khó nhịn, trên vú toàn là nước bọt của anh hai, điều này khiến Ninh Kỳ Kỳ có ảo giác như Ninh Chính đang từng bước xâm chiếm cơ thể mình, qua một trận đâm thọc mãnh liệt, Ninh Kỳ Kỳ đã sớm nếm được thứ khoái cảm mê hồn kia, đột nhiên bị đưa trở về trạng thái ngứa ngáy trống rỗng, Ninh Kỳ Kỳ không chịu được, càng muốn nhiều hơn nữa.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Anh hai, ngứa, em muốn." Ninh Kỳ Kỳ rốt cuộc không nhịn thêm được nữa, vận hông, biểu đạt cảm xúc của mình với Ninh Chính.

"Muốn cái gì?" Ninh Chính phun vú Ninh Kỳ Kỳ ra, từng cái hôn liên tiếp rơi xuống xương quai xanh cô, cổ, trên môi, mỗi một nụ hôn đều tạo ra âm thanh ái muội, Ninh Kỳ Kỳ cảm giác cơ thể mình đang phát sốt, cô chủ động ôm lấy cổ Ninh Chính, cắn lấy môi anh: "Muốn dương vật lớn của anh hai hung hăng làm cái lỗ dâm đang của Kỳ Kỳ, chỗ đó của Kỳ Kỳ rất ngứa, muốn được dương vật to lớn của anh hai lấp đầy, bắn đầy tinh dịch của anh hai."

"Ninh Kỳ Kỳ, đây đều là do em nói." Gân xanh trên trán Ninh Chính nổi lên, nháy mắt khi Ninh Kỳ Kỳ nói xong những lời cợt nhả

này, anh buông chân cô ra, bóp chặt lấy eo cô, lật người cô lại, khiến Ninh Kỳ Kỳ đưa lưng về phía anh, lúc xoay người, côn thịt "phụt" một tiếng rút ra ngoài, hoa huyết không được lấp đầy, Ninh Kỳ Kỳ không kiên nhẫn vặn vẹo mông, trên mông toàn là vết đỏ do Ninh Chính đánh mà thành, Ninh Chính cắn lên mông cô một ngụm, sau đó tát "bốp" một cái.

"Kỳ Kỳ dâm đẳng, anh hai lập tức thỏa mãn em." Côn thịt ướt dâm dề nhắm ngay hoa huyết lây lội của Ninh Kỳ Kỳ, đẩy hông một cái, côn thịt lập tức đi vào hoàn toàn, quy đầu và toàn bộ cây gậy đều bị thít chặt, nóng bỏng, trơn ướt, một nông một sâu đưa đẩy, khi đã thọc vào rút ra thuận lợi rồi, Ninh Chính hung hăng bóp chặt eo cô, dùng sức dâm thọc, mỗi một lần đều đẩy toàn bộ côn thịt vào, dâm thẳng, lớp thịt non bị hành hạ, dâm thủy văng khắp nơi, thấm ướt âm mao của hai người, trông vừa sắc tình mà lại dâm mỹ.

Ninh Kỳ Kỳ quỳ gối trên giường, cả người vô lực, khoái cảm mê hồ xộc thẳng đến óc, Ninh Chính làm vừa nhanh lại vừa mạnh, lần nào Ninh Kỳ Kỳ cũng có cảm giác như thân thể mình bị xỏ xuyên qua, bộ ngực liên tục nảy lên, Ninh Chính hôn lên sống lưng Ninh Kỳ Kỳ, véo một cái, Ninh Kỳ Kỳ a lên một tiếng, toàn thân tê dại.

"Anh hai, đừng mà, a a a, không chịu nổi, không chịu nổi." Ninh Chính rút cuốc cũng tìm được điểm G của Ninh Kỳ Kỳ, lần nào cũng hung hăng dâm vào điểm đó, thậm chí còn muốn nghiền nát nó ra. Toàn thân Ninh Kỳ Kỳ không còn sức lực, im lặng nức nở, sau mấy trăm cái dâm thọc của Ninh Chính, cái lỗ dâm đẳng của Ninh Kỳ Kỳ hung hăng thít chặt một cái, ngay sau đó Ninh Chính chỉ cảm thấy từng cột nước nóng bỏng đang xối lên quy đầu mình, khoái cảm cực hạn kéo tới, duỗi tay sờ sờ, chỗ giao hợp tất cả đều là dâm thủy của Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Chính cố nhìn xuống cảm giác bắn tinh, bẻ Ninh Kỳ Kỳ từ trên giường lên, Ninh Kỳ Kỳ kẹp lấy eo anh theo bản năng.

Bốn cánh môi dán vào nhau, tất cả âm thanh cũng bị kẹt lại trong cái hôn ấy, Ninh Chính nâng mông Ninh Kỳ Kỳ lên, đi ra khỏi phòng ngủ, cùng lúc đó cũng không quên dâm thọc cái lỗ dâm đẳng của cô,

bởi vì đang đi, mỗi một bước côn thit đều đâm vào thêm một chút, đâm sâu đến nỗi Ninh Kỳ Kỳ cảm thấy cô sắp bị xỏ xuyên qua mắt thôi, kích thích cực hạn và khoái cảm chiếm lấy đầu óc cô, Ninh Kỳ Kỳ ôm lấy cổ Ninh Chính, cắn lên vành tai anh.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Ừm, a a a, anh hai, ừm, em phải sinh con cho anh hai, để sau này anh hai không thể rời khỏi em nữa." Ninh Kỳ Kỳ nức nở vịn hông, toàn thân Ninh Chính nóng lên, bị Ninh Kỳ Kỳ kích thích, Ninh Chính buông Ninh Kỳ Kỳ ra, để cô dán sát vào vách tường, một chân bị kéo ra, Ninh Chính đẩy nhanh tốc độ, mỗi một lần cắm vào, hai quả trứng dái kia của anh dường như cũng muốn chen vào theo, âm thanh bạch bạch bạch khi giao hợp tràn ngập, Ninh Chính thở hổn hển, triền miên hôn môi với Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Kỳ Kỳ đã tiết một lần, chỗ đâm đang vô cùng mãnh cảm, động tác đâm thọc của Ninh Chính càng thêm mãnh liệt, hai người thở hổn hển, thân mật ôm hôn, sau khi Ninh Chính rên lên một tiếng, một luồng nhiệt nóng bỏng lập tức tưới vào hoa huyết của Ninh Kỳ Kỳ, bắn vào chỗ sâu nhất bên trong tử cung, hoa tâm đỏ lên như bị bỏng, khoái cảm cực hạn khiến Ninh Kỳ Kỳ mềm nhũn toàn thân, thân thể cô run rẩy, cảm nhận dư vị cao trào.

Côn thit của Ninh Chính vẫn còn đang cắm trong hoa huyết của Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Chính ôm cô vào phòng tắm, côn thit vừa kéo ra, chất lỏng sền sệt lập tức chảy ra khỏi hoa huyết, Ninh Chính vươn tay, moi móc đồng dịch kia ra ngoài.

"Ừm, a." Trong lúc lơ đãng, ngón tay đụng đến vách trong, Ninh Kỳ Kỳ kẹp chặt ngón tay Ninh Chính, anh nhin không được cầm hai ngón tay vào thọc vào rút ra, tiếng nước tràn ngập, Ninh Kỳ Kỳ định đẩy hai ngón tay ra ngoài, kết quả hoàn toàn ngược lại.

"Anh hai, từ bỏ, huhuhu." Ninh Kỳ Kỳ nức nở, Ninh Chính im lặng thở dài, nhanh chóng tắm rửa sạch sẽ cho cô, sau đó ôm cô về giường.

Ninh Chính đốt một liều thuốc, nhìn Ninh Kỳ Kỳ đang ngủ đến không tim không phổi, anh cúi đầu nhìn cây gậy thịt đang cứng rắn phát đau, bắt lấy tay Ninh Kỳ Kỳ đặt lên côn thịt, chậm rãi loát.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

xin lỗi mọi người vì hôm qua đã lặn mất tiêu nha TvT

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 24: Làm Tình Với Anh Hai [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Mặt trời đã lên, ánh sáng len lỏi qua tấm rèm cửa chưa kéo kín, Ninh Kỳ Kỳ trở mình, cảm nhận được nửa người dưới lạnh căm căm, trong nháy mắt khi ngồi dậy, Ninh Kỳ Kỳ thấy toàn thân mình trần trụi, trên người kín dấu hôn, trước ngực nhói nhói, đầu vú chằng chịt vết cào và vết cắn, nhớ đến tối hôm qua, Ninh Kỳ Kỳ xấu hổ che kín mặt, cha mẹ ời, tối hôm qua cô cưỡng bức anh hai, làm tình với anh ấy.

Ninh Kỳ Kỳ cười ngốc nghếch, thoáng quay đầu lại mới phát hiện ra Ninh Chính đang nằm bên cạnh mình, thân thể trần trụi, chỉ mặc một chiếc quần lót, bởi vì "chào cò" nên gồ lên thành một khối to, nhớ đến trận làm tình vừa sung sướng vừa tê dại đêm qua, Ninh Kỳ Kỳ nhìn chằm chằm chỗ đang cộm lên nơi chiếc quần lót, nghĩ đến bộ AV mình từng xem, cô duỗi tay chọc một chút, lờ mờ cảm nhận được một khối gồ lên đáng giật mình, Ninh Kỳ Kỳ như thể hạ quyết tâm, kéo quần lót của Ninh Chính xuống.

Côn thịt thô dài màu đỏ tím hiện ra trước mặt Ninh Kỳ Kỳ, thẳng tắp, trông như một cây cột, Ninh Kỳ Kỳ nuốt nước miếng, cây gậy thịt này lớn như vậy, tối qua làm sao lại có thể tiến vào chỗ đó của cô chứ, còn làm lâu như vậy, chẳng qua, anh hai làm thật sướng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Chỉ là nhìn thôi, Ninh Kỳ Kỳ không tự chủ được kẹp chặt hai chân, phía dưới đã ướt, hình như tối hôm qua anh hai chỉ làm một lần, phía dưới của cô cũng không phải là đau lắm, bây giờ nhìn lại cây gậy thịt đã đâm thọc và nhét đầy hoa huyết của cô đêm qua, Ninh Kỳ Kỳ cảm thấy hơi ngửa ngáy.

Giằng co một lúc, Ninh Kỳ Kỳ cúi người, ngậm quy đầu vào trong miệng, côn thịt vừa to lại vừa dài, chỉ mỗi phần quy đầu thôi mà đã khiến Ninh Kỳ Kỳ không thể ngậm thêm được nữa.

Tất cả kỹ xảo mà Ninh Kỳ Kỳ biết đều nhờ xem AV, cô ngậm lấy quy đầu, mút vào từng chút từng chút một, lảng máng nghe được tiếng rên rỉ của anh hai, Ninh Kỳ Kỳ càng mút mạnh hơn, nhưng động tác lại không được lưu loát, thỉnh thoảng răng lại va vào côn thịt, người đàn ông bắt đắc dĩ thở dài: "Kỳ Kỳ, liếm như liếm kem ấy."

Được hướng dẫn, Ninh Kỳ Kỳ càng liếm hăng say hơn, tay nắm lấy thân gậy, cảm nhận được vật trong tay càng trở nên thô to và nóng bỏng, Ninh Kỳ Kỳ dờn ngón tay xuống, thưởng thức trứng dái của người đàn ông, lông mao cứng cứng, Ninh Kỳ Kỳ không cần thầy dạy cũng tự hiểu mình phải làm gì, ngậm nguyên cây côn thịt vào trong miệng, cây gậy rất to, gần như đâm vào tận yếu hầu.

Ninh Chính cố nhịn xuống xúc động muốn đè lại cái đầu nhỏ của Ninh Kỳ Kỳ để hung hăng đâm thọc, Ninh Kỳ Kỳ quỳ gối trên giường, từ góc nhìn của anh, toàn bộ hoa huyết đều lộ ra trước mắt, dâm thủy nhỏ giọt xuống dưới, Ninh Chính vươn ngón tay ra, cắm vào bên trong khe thịt, khe thịt rất nông, thịt non bên trong thít chặt lấy ngón tay anh.

Ninh Chính vô cùng hài lòng, nắm lấy hông Ninh Kỳ Kỳ, mặt tiến sát đến, đầu lưỡi liếm lấp khe thịt, sau đó liếm qua toàn bộ hoa huyết một lần, gặm cắn môi âm hộ từ trên xuống dưới, cạ qua lớp thịt non bên trong, mút dâm thủy vào miệng, âm hạch hơi nhô lên, Ninh Chính cuối cùng mới chậm rãi dờn lên phía trên, hết cắn rồi lại

mút lấy âm hạch, cảm nhận được lớp thịt non đang thít chặt, đầu lưỡi Ninh Chính đảo tròn, tiếp tục ra sức liếm láp.

Kích thích to lớn quét đến, Ninh Kỳ Kỳ không chống đỡ nổi, thân thể hơi khuyu xuống, trong phút lơ đãng, côn thịt đâm vào tận yết hầu, cô khó chịu phun côn thịt ra ngoài, Ninh Chính lại như thể ném được món ngon, sau khi Ninh Kỳ Kỳ phun ra một bãi dâm thủy lớn, anh liếm hết tất cả vào trong miệng, sau đó bắt chước động tác giao hợp, đầu lưỡi linh hoạt đâm sâu vào bên trong, liếm láp, mút vào, cào nhẹ như có như không, cào va chạm, cảm giác ngứa ngáy kia càng rõ rệt.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Ninh Chính như vậy, Ninh Kỳ Kỳ tất nhiên không thể bên trọng bên khinh, một lần nữa ngậm cây gậy thịt kia vào, đã thử qua một lần, lần thứ hai Ninh Kỳ Kỳ đã quen đường quen lối, không ngừng liếm láp mã mắt của người đàn ông, từng lần một ngậm sâu tận cán, dưới sự nỗ lực của Ninh Kỳ Kỳ, côn thịt thô dài lại to thêm một vòng nữa, giật giật, một luồng tinh đặc phun lên mặt Ninh Kỳ Kỳ, rồi trên môi, trên cổ, cô hít mất, lúc ngồi dậy, tinh dịch chảy xuống, Ninh Kỳ Kỳ liếm vào miệng theo bản năng, ăn tinh dịch vào.

Ninh Chính bị Ninh Kỳ Kỳ kích thích, côn thịt vừa bắn xong nháy mắt lại trở nên thô cứng, Ninh Kỳ Kỳ liếm môi, chẹp chẹp miệng, sau đó nhào qua chỗ Ninh Chính, hôn lên môi anh, mùi vị của tinh dịch và dâm thủy lan ra khắp miệng, môi lưỡi cuốn lấy nhau, trao đổi nước bọt, Ninh Chính hôn càng sâu hơn, Ninh Kỳ Kỳ chỉ cảm thấy lưỡi của mình đang trở nên tê dại.

Tay của người đàn ông còn dán lên hoa huyệt Ninh Kỳ Kỳ, từng luồng dâm thủy phun lên tay anh, anh buông Ninh Kỳ Kỳ ra, giơ bàn tay dính đầy dâm thủy: "Kỳ Kỳ xem, đây đều là dâm thủy của em."

"Chỗ đó muốn ăn côn thịt lớn của anh hai." Ninh Kỳ Kỳ ngồi lên đùi Ninh Chính, ma sát như có như không, anh cầm ngón tay vào miệng cô: "Kỳ Kỳ thật sự là một cô bé dâm đẳng."

"Đến đây, vạch cái lỗ dâm đẳng của em ra, tự mình làm." Ngón tay Ninh Chính thọc vào rút ra trong miệng Ninh Kỳ Kỳ, không biết là nước bọt hay dâm dịch, chảy ra từ khóe miệng cô, chảy xuống cổ, trượt đến ngực, Ninh Kỳ Kỳ đứng lên, dùng tay vạch môi âm hộ ra, khiến lớp thịt non bên trong hiện ra trước mắt Ninh Chính.

"Anh hai, đẹp không?" Thoắt một cái, Ninh Kỳ Kỳ ngồi lên mặt anh, hoa huyết đang được vạch ra vừa lúc đè lên mặt Ninh Chính, nhắm ngay miệng anh, Ninh Chính vươn lưỡi, ra ra vào vào liếm láp như đang giao hợp, anh ngược mắt nhìn Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Kỳ Kỳ cũng cúi đầu nhìn chằm chằm Ninh Chính, bốn mắt nhìn nhau, lửa vắng bốn phía, Ninh Kỳ Kỳ run rẩy, ngã ngược về sau, côn thịt vững vàng cắm vào hoa huyết.

Nháy mắt khi côn thịt đâm vào, cả hai người đều thỏa mãn thở dài một tiếng, đầu tiên Ninh Chính hưng hăng đè Ninh Kỳ Kỳ xuống giường dâm thọc, khiến dâm thủy của cô vắng khắp nơi, sau đó lại ôm cô như một đứa bé đi ra khỏi phòng, từ phòng đi xuống dưới lầu, biệt thự chỉ có hai người là Ninh Kỳ Kỳ và Ninh Chính, tuy là như vậy, Ninh Kỳ Kỳ vẫn nói: "Anh hai, anh muốn làm gì?"

Mỗi bước đi xuống tầng trệt, côn thịt vừa thô vừa cứng lại đâm vào càng sâu, Ninh Chính vừa đi vừa làm Ninh Kỳ Kỳ, đi đến tử lạnh, Ninh Chính lấy từ trong tủ lạnh ra hai cục đá nhỏ hình tròn, một cục nhét vào trong miệng Ninh Kỳ Kỳ, khối còn lại tự mình ngậm lấy.

"Ừm, anh hai, lạnh quá, huhuhu." Ninh Kỳ Kỳ kháng nghị, nhưng lại không giận dỗi nổi vì động tác dâm thọc của anh.

"Kỳ Kỳ, nhả ra nào." Cục đá rơi xuống tay Ninh Chính, "phụt" một tiếng, anh rút côn thịt ra, nhét hai cục đá vào hoa huyết Ninh Kỳ Kỳ, cục đá trơn trượt rất dễ đưa đẩy, vừa nhét vào, côn thịt của Ninh Chính cũng cắm vào ngay sau đó.

"A a a, lạnh quá, anh hai, huhuhu, lạnh chết mất." Cảm giác nóng lạnh nối tiếp nhau, cục đá bị côn thịt đẩy đến chỗ sâu nhất, côn thịt cực nóng, cục đá lại lạnh, Ninh Kỳ Kỳ bị cảm xúc khó tả đó làm cho tê dại toàn thân, côn thịt càng thêm mãnh liệt ra ra vào vào trong côn thịt, hoa tâm bị nghiền nát đến không chịu nổi, Ninh Kỳ Kỳ bị kích thích mãnh liệt làm cho khóc thành tiếng, Ninh Chính hôn lên môi Ninh Kỳ Kỳ, bẻ hai chân cô ra, đâm sâu vào, cục đá tan thành nước, chảy ra từ khe hở giữa côn thịt và hoa huyết, Ninh Kỳ Kỳ thấp giọng rên rỉ, toàn thân đều bị khoái cảm cực hạn và dục vọng chiếm cứ.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Thật hối hận, cô không nên trêu chọc Ninh Chính khi mới sáng sớm thế này, tuy rằng rất sướng, nhưng mà thật sự cũng kích thích quá rồi.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 25: Không Ngờ Vi Vi Lại Nhiệt Tình Như Vậy

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Sau khi chia tay với Tần Diệm ở khu du lịch, đã một tuần rồi Nghiêm Vi chưa gặp lại anh, Tần Diệm không có ở đây, lời nói đi lãnh chứng kết hôn của anh, Nghiêm Vi cũng không để trong lòng, là một cô gái xuyên sách có được góc nhìn của thượng đế, Nghiêm Vi thừa biết sự tồn tại của Tần Diệm trong nguyên tác có ý nghĩa như thế nào, anh gần như là "bàn tay vàng" của nam chính, có thể nói, sau này Tần Hằng có thể xông pha đội trời đạp đất, đều là mượn thể lực của Tần Diệm.

Một nhân vật mạnh mẽ quyền thế như vậy, sao lại có thể tùy tiện kết hôn với cô, còn không phải chỉ là nhún nhảy với nhau vài lần thôi ư, chẳng lẽ, mới làm vài lần, Tần Diệm ném được vị rồi không buông ra mà lại muốn ăn tiếp, Nghiêm Vi cũng không tin một người đàn ông hơn ba mươi tuổi như anh lại chưa ném qua mùi vị này.

Nghiêm Vi vẫn đi học như bình thường, hôm nay là thứ năm, cô kín tiết, lúc tan học là đã gần 6 giờ chiều, lúc Ninh Kỳ Kỳ tới tìm cô có đem theo đồ ăn, hai người tìm được một phòng học trống, ngồi xuống gần cửa sổ.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Ninh Kỳ Kỳ đem đến một phần cá nướng, sushi và hai ly trà sữa, Nghiêm Vu uống một hớp lớn, trà sữa lạnh xua tan sự nóng nực.

"Kỳ Kỳ, dù gì cậu cũng nên để ý một chút chứ, Ninh Chính cũng quá xằng bậy rồi, cái vết này mặc váy cao cổ cũng không che được." Nghiêm Vi nhìn thấy dấu hôn trên cổ Ninh Kỳ Kỳ, sắc mặt Ninh Kỳ Kỳ hơi hồng lên, gấp cho Nghiêm Vi một miếng sushi: "Đồ ăn cũng không ngăn được miệng cậu."

"Chẳng qua, sao cậu biết đó là anh hai mình?" Bị Nghiêm Vi trêu chọc, Ninh Kỳ Kỳ cũng không thèm che dấu nữa, ngược lại thoải mái để lộ nó ra.

"Hôm cậu say mình đưa cậu về mà, cậu và Ninh Chính như vậy, mình còn không nhìn ra được hai người mờ ám thế nào sao?" Nghiêm Vi ăn sushi, dùng đũa gấp cá nướng.

"Đừng nói về mình mãi, cậu và vị kia thì sao?" Ninh Kỳ Kỳ gấp một miếng ngó sen.

"Không biết, một tuần rồi mình chưa gặp anh ta."

"Vậy còn Ôn Nhược Liên và Tần Hằng?" Ninh Kỳ Kỳ gấp một miếng cá vào trong chén của Nghiêm Vi, nói bóng gió: "Cậu thật sự không thèm để ý đến Tần Hằng nữa sao? Trước kia cậu điên cuồng như vậy, như thể bị dính bùa á, không đúng, phải nói là như một con rối gỗ bị giật dây, y chang nữ phụ ác độc trong kịch bản phim truyền hình, cái từ đó là gì nhỉ, à đúng rồi, công cụ."

"Tần Hằng và Ôn Nhược Liên, kể cho người nhận, mình chen vào làm gì, hưởng hờ, so với Tần Hằng, Tần Diễm tốt hơn biết bao nhiêu." Nghiêm Vi nhướn mày với Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Kỳ Kỳ nở một nụ cười đáng khinh: "Ví dụ như... Làm cậu rất sướng?"

"Ninh Kỳ Kỳ, mình thấy là cậu bị Ninh Chính làm hư rồi nhỉ, bây giờ nói chuyện không biết lựa lời gì hết."

"Nói đến anh hai mình, tuy rằng anh ấy có hơi mạnh bạo, nhưng mà thật sự là rất sướng." Ninh Kỳ Kỳ đứng lên, chọc chọc bả vai

Nghiêm Vi bên cạnh: "Thoạt nhìn thì Tần Diệm không khác anh hai mình lắm, cậu đừng nói với mình là Tần Diệm không được."

"Aizz, Ninh Kỳ Kỳ, cậu thật sự đáng ghét chết đi được." Nghiêm Vi cạn lời: "Sao giờ cậu lại thành dâm nữ rồi, người đẹp Kỳ Kỳ đơn thuần động lòng người trước đây đã đi đâu, sao trong một đêm mà cậu đã thành tài xế già rồi hả."

"Hê hê hê, trước giờ mình giả vờ không đó, mình nói cậu nghe, mình có nhiều phim cấm lắm, cậu có muốn không, mình cho, BG, BL đều có cả, manga anime BL cũng nhiều lắm."

"Cút đi."

Cơm nước xong, Nghiêm Vi tiễn Ninh Kỳ Kỳ đi, buổi tối cô còn một tiết nữa, ngày mai giáo viên có việc, vậy nên dời tiết học ngày mai đến tối hôm nay.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi đi vòng vòng trong trường đợi đến giờ học, điện thoại tắt âm để ở trong túi, nên tất nhiên là không thấy được điện thoại sáng lên rất nhiều lần, sau đó tắt hẳn.

Tiếng chuông tan học vang lên, khác với các bạn học khác đang vội vội vàng vàng dọn dẹp đồ đạc, Nghiêm Vi lại chậm rì rì, cô mua một căn hộ nhỏ gần trường học, từ đây về đó cỡ 200m, đường về đông đúc, vậy nên Nghiêm Vi không lo lắng chút nào.

Chậm rì rì cất sách vào túi, trong phòng học chỉ còn lại một mình cô, Nghiêm Vi tắt đèn, sau đó đi đến nhà vệ sinh.

Đi WC xong, trong khu dạy học chỉ còn lại vài âm thanh mơ hồ, Nghiêm Vi rửa tay xong, đi từ tầng bốn xuống tầng ba, chân dẫm một cái, lúc Nghiêm Vi đang nhảy từ bậc thang lầu bốn xuống lầu

ba, chân hơi lệch về một bên, sắp té ngã thì đột nhiên đâm sầm vào một cái ôm ấm áp, người đàn ông mặc tây trang, giày da không có lấy một hạt bụi, Nghiêm Vi từ từ ngược mặt lên, đập vào mắt chính là khuôn mặt anh tuấn của người đàn ông.

Tần Diệm vững vàng ôm lấy cô, trái tim cô như muốn vọt ra ngoài: "Sao chú lại đến đây?"

"Không ngờ mới một tuần không gặp, Vi Vi lại nhiệt tình thế này." Tần Diệm chặt chẽ vây Nghiêm Vi vào trong ngực, hơi thở nóng rực phả vào mặt cô, Nghiêm Vi rùng mình, tròn tròn mắt.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

vườn trường play =))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 26: Cuồng Hoan Trong Phòng Học [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Có tiếng bước chân truyền đến từ lầu hai, Tần Diệm ôn Nghiêm Vi vào một phòng học bên cạnh, Nghiêm Vi bị ấn vào trên cửa, hơi thở quẩn quít, Tần Diệm hôn lên môi Nghiêm Vi, nụ hôn triền miên biến thành mưa rền gió dữ, Tần Diệm ngậm lấy môi trên của cô, liếm láp rồi mút vào, nháy mắt khi khớp hàm bị cạy ra, anh liền tiến vào như vũ bão, cuốn lấy lưỡi Nghiêm Vi, liều chết quẩn quít, trao đổi nước bọt, có vết nước chảy ra từ khóe môi, bên tai là tiếng nước mập mờ đến cực điểm, Tần Diệm buông lưỡi cô ra, đảo loạn trong miệng cô, hàm trên, lợi, mỗi một nơi đều bị anh đụng đến, anh ngậm lấy môi dưới của cô, triền miên gặm cắn, hai người quẩn quýt lấy nhau, cho đến khi Nghiêm Vi kêu lên một tiếng, thân thể dần dần xụi lơ, Tần Diệm mới ôm lấy cô, buông lỏng.

Bàn tay to thô rộng trượt xuống vạt áo thun, lòng bàn tay sượt qua eo và sống lưng của Nghiêm Vi, cảm giác tê dại ập đến, khi nắm lấy hai miếng mào thầu kia, Tần Diệm mút từng ngậm từng ngậm lên cổ và xương quai xanh của cô.

"Một tuần, tôi không tìm em, thế nên ngay cả một tin nhắn mà em cũng không gửi cho tôi sao?"

"Ừm, a, đau." Ánh mắt Nghiêm Vi vô cùng quyến rũ, Tần Diệm nắm lấy khối thịt trắng của cô, áo thun trượt lên trên, nội y bị đẩy ra, anh ngậm lấy vú cô, âm thanh liếm mút tràn ngập, lúc nhẹ lúc nặng gặm cắn, đầu lưỡi linh hoạt đánh một vòng quanh núm vú của Nghiêm Vi, trên vú toàn là nước bọt mà anh để lại.

Phía dưới trào ra một dòng dịch nóng, Nghiêm Vi khẽ run lên, cô biết, bởi vì Tần Diệm hôn và ngậm vú mình, nên cô ướt, trên quần lót toàn là dấu vết của việc này.

Hôm nay Nghiêm Vi mặc quần sooc cùng áo thun, đóng thùng, lúc hôn môi đã bị Tần Diệm kéo ra ngoài, nụ hôn nồng nhiệt trượt từ ngực xuống rốn, sau đó lại từ rốn dời lên cặp vú phía trên, Nghiêm Vi khẽ hỏn hển, bàn tay to của Tần Diệm dời xuống dưới, chạm đến hoa huyệt của Nghiêm Vi, khóa quần sooc bị cởi ra, Tần Diệm luồn tay vào, duỗi ngón giữa, cắm vào hoa huyệt của cô, cảm giác được chất dịch dính nhớp, anh cắn lên môi cô: "Vi Vi, em ướt rồi, tôi chỉ mới hôn lên ngực của em, em liền ướt, vậy nếu tôi liếm cái lỗ dâm đấng dưới này, có phải Vi Vi sẽ cao trào hay không."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Tần Diệm lưu loát cởi quần lót của Nghiêm Vi ra, quần lót cũng tuột xuống tận mắt cá chân, anh ngồi xổm trên mặt đất, banh hai chân của cô ra, ưỡn mặt lên, trên âm mao dính đầy dâm dịch, Tần Diệm vươn lưỡi hung hăng liếm láp. Nghiêm Vi vốn đang co người, bị liếm như vậy, trực tiếp dựa vào mặt anh, Tần Diệm xoa bóp cặp mông vênh của cô, đẩy ra môi âm hộ đầy đặn, đâm đầu lưỡi vào, dâm dịch ứa ra, Tần Diệm cũng không chê, hung hăng hút lấy, cảm nhận được Nghiêm Vi đang rung mình, anh liếm lớp thịt non từ trên xuống dưới, sau đó là âm hạch đang run run rẩy rẩy.

Tần Diệm chậm rãi dời lên phía trên, cắn âm hạch vài cái, Nghiêm Vi không tự chủ được nhón chân lên, Tần Diệm biết cô thích vậy, liền đảo lưỡi một vòng, gặm cắn rồi mút vào từng chút một, lực đạo càng lúc càng mạnh, tiếng rên rỉ của Nghiêm Vi cũng dần dần to hơn.

"A, ưm ưm ưm, a ha." Nghiêm Vi muốn cảm nhận được nhiều sự kích thích hơn nữa, vô thức vận người cọ hoa huyệt vào mặt Tần

Diệm, sau khi âm hạch bị găm cắn, thân thể cô co chặt, một luồng âm tinh phun ra từ sâu trong hoa huyết, mặt Tần Diệm bị tưới lên, anh cũng không thèm để ý, mút toàn bộ âm thủy vào trong miệng, đầu lưỡi lại đâm vào giữa khe hở một lần nữa, vách trong co chặt, vừa mềm vừa nóng, dường như muốn kẹp lấy lưỡi của anh.

"Vi Vi, đây đều là âm thủy của em, lúc tôi không ở đây em chưa ra lần nào sao?" Tần Diệm hôn lên môi Nghiêm Vi, mùi vị âm thủy lan ra khắp khoang miệng, ánh mắt Nghiêm Vi mê ly, Tần Diệm nắm lấy tay cô, kéo xuống dưới thân mình sờ soạng, cơn thịt nóng cháy từng chút từng chút một trở nên cứng rắn to lớn trong tay cô, Tần Diệm kéo khóa quần xuống, giải phóng cho thứ to lớn kia, thân thể cô mềm mại, khi cơn thịt nhắm ngay miệng huyết, trong lòng Nghiêm Vi trào ra một cảm giác ngứa ngáy đến cực hạn.

"Tôi muốn, chú nhanh tiến vào đi." Nghiêm Vi vận vẹo hông, muốn nuốt lấy cây gậy thịt thô dài kia, Tần Diệm lại không hề vội vàng chút nào, ngón tay ra ra vào vào chạm rì rì trong hoa huyết, đầu ngón tay kéo theo âm thủy, tí tách nhỏ giọt trên mặt đất.

"Tần Diệm, làm tôi đi." Đây là người trưởng thành, có dục vọng, chuyện này lại khiến người ta thử qua một lần là khó quên, tiểu xử nữ vừa mới được nếm trái cấm cũng là một trong số đó, đúng như lời Tần Diệm, cô thật sự có tự an ủi, nhưng lại không được thỏa mãn, bây giờ lại bị Tần Diệm thấp lửa, ngứa ngáy vô cùng.

"Dùng cái gì làm em, Vi Vi ngoan, nói, dùng cái gì làm em, làm em như thế nào." Tần Diệm xấu xa cọ xát Nghiêm Vi, miệng huyết của cô run rẩy kịch liệt, cơn thịt ở ngay trước mắt, nhưng lại không tài nào nuốt vào được.

"Tần Diệm, dùng dương vật lớn của chú làm tôi đi, lấp đầy tôi, huhuhu, Vi Vi muốn ăn dương vật lớn." Nghiêm Vi hét lên một tiếng, cơn thịt thô dài tiến quân thần tốc, đâm vào sâu bên trong hoa huyết, nháy mắt khi thân thể bị xuyên qua, cả Nghiêm Vi và Tần Diệm đều không nhịn được mà than một tiếng, thấp giọng rên rỉ.

Nghiêm Vi thỏa mãn khi bị dị vật lấp đầy, Tần Diệm đợi cô thích ứng, sau đó mới bắt đầu thọc vào rút ra, vách trong mềm mại thịt chặt lấy côn thịt, côn thịt trải qua nhiều lần gian nan hiểm trở đẩy mạnh vào trong, cán gây màu đỏ tím ướt đẫm bởi dịch âm thủy, vách trong bị nghiền nát, khoái cảm tê dại truyền đến khi côn thịt cọ xát với cái lỗ nhỏ của cô.

Tần Diệm biết rõ điểm mẫn cảm của Nghiêm Vi ở đâu, sau khi Nghiêm Vi đã quen với động tác đưa đẩy của mình thì liền chơi xấu chọc chọc vào điểm mẫn cảm, gặp kích thích, cô càng kẹp chặt chân hơn, thịt mạnh đến nỗi hơi thở của Tần Diệm dồn dập, anh càng thêm dùng sức cắm vào, muốn làm cô đến hồng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi bị anh đè lên cửa, tốc độ mãnh liệt của người đàn ông tạo thành tiếng vang bạch bạch bạch, Nghiêm Vi vô cùng hoảng sợ, ôm lấy cổ anh: "Nhẹ một chút, ưm, nhẹ một chút, tê quá, tôi chết mất, ưm."

Đúng lúc này, hình như có người đi lên từ lầu hai, dưới sự kích thích, Nghiêm Vi kẹp càng chặt, Tần Diệm nâng hông cô lên, hôn cô: "Thả lỏng một chút, muốn kẹp chết tôi sao?"

"Có người." Nghiêm Vi rên nhẹ vài tiếng, cửa được khóa trái từ bên trong, có ánh đèn pin chiếu vào, Nghiêm Vi không dám thở mạnh, Tần Diệm lại lửa cháy đổ thêm dầu, nhẹ nhàng đâm thọc, vì khẩn trương nên Nghiêm Vi thịt rất chặt, côn thịt ra ra vào vào, vì cô được anh ôm vào ngực, nên mỗi lần hơi tụt xuống, côn thịt gần như xỏ xuyên qua thân thể cô, lặp đi lặp lại vài lần, sau khi bên ngoài đã yên lặng không còn tiếng động, dưới kích thích kéo đến như lũ quét, Nghiêm Vi trực tiếp phun ra.

Tần Diệm nắm lấy cơ hội, nhân lúc cô đang đắm mình trong dư vị cao trào thì càng thêm mãnh liệt đâm thọc, cái lỗ âm đang gần như

bị làm đến chín, Nghiêm Vi vô cùng bức mình, sau khi cao trào xong, cô xụi lơ hết như một con búp bê vãi, Tần Diệm còn làm kích thích như thế, Nghiêm Vi rên rỉ không ngừng, thậm chí còn hơi vỡ giọng.

"Shh." Tần Diệm kêu lên một tiếng, Nghiêm Vi cắn lên cổ anh, anh mỉm cười, ôm Nghiêm Vi đi qua đi lại trong phòng học, mỗi một bước, cô thật đều đặn thật sâu vào trong, dưới cường độ cao như vậy, Tần Diệm giữ chặt Nghiêm Vi, đâm thọc mãnh liệt, sau đó bắn tinh vào cái lỗ dâm đẳng của cô.

Cô thật rút ra "phụt" một tiếng, tinh dịch chảy ra ngoài, Tần Diệm cầm quần lót của Nghiêm Vi lên, chặn lấy dòng tinh dịch đang chảy ra khỏi hoa huyệt, sau đó giúp cô mặc quần sooc vào, áo cũng kéo xuống.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Sau khi bị làm một lần, rõ ràng là thể lực của Nghiêm Vi đã chống đỡ hết nổi, không ngờ mới một tuần không gặp, Tần Diệm lại chó như thế, đây chính là phòng học, nếu như bị phát hiện thì làm sao bây giờ.

Đặc biệt là bây giờ toàn thân cô dính nhớp, Tần Diệm lại áo mũ chỉnh tề, chỉ có chiếc quần ở dưới là bị kéo khóa, lộ ra cây gậy thịt ướt dâm dề, lại còn làm cô lâu như vậy.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

thịt dâm khuya nèeeeeeee

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 27: Bôi Thuốc

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Trước khi ra khỏi khu dạy học, Tần Diệm dọn dẹp qua phòng học một lần, trên mặt đất có dâm thủy Nghiêm Vi chảy ra, anh mở cửa sổ, toàn bộ phòng học là mùi tanh nồng sau khi bắn tinh, nếu mùi không tản đi, chắc chắn sẽ có người biết được nơi đây đã từng xảy ra chuyện gì.

10 giờ tối, khuôn viên trường vô cùng yên tĩnh, Nghiêm Vi đi rất chậm, phía bên trong quần sooc là trạng thái chân không, quần lót siết vào hoa huyệt, vì đẹp, thứ cô mặc chính là quần lót chữ T, quần chữ T rất mỏng, tinh dịch người đàn ông bắn ra lại nhiều, Nghiêm Vi sợ đi nhanh thì tinh dịch sẽ chảy ra ngoài, gió thổi, phía dưới lạnh căm căm.

Nghiêm Vi nhìn không được nhìn quanh bốn phía, Tần Diệm đang đi bên cạnh cô, ung dung bình rĩnh, càng nhìn cô càng bức mình, hung hăng bấm xuống tay anh, nhưng người đàn ông da dày thịt béo, hành động này chẳng khác gì cào ngứa Tần Diệm.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Lên đây, tôi cõng em." Tần Diệm ngồi xổm trên mặt đất, sau đó vươn tay với Nghiêm Vi, Nghiêm Vi cũng không khách khí, bồng nhào vào lưng Tần Diệm, ngực đè lên lưng anh, cô không chịu được kêu

lên một tiếng, núm vú bị người đàn ông mút rất mạnh, đề lên như vậy, Nghiêm Vi đau nên kêu lên.

"Đều tại chú đó, chắc chắn bị chú mút đến trầy da rồi." Nghiêm Vi cúi đầu cắn lên sau cổ Tần Diệm, Tần Diệm khẽ cười một tiếng, trấn an cô: "Đều là tôi sai, xin lỗi, về nhà sẽ bôi thuốc cho em."

Chưa đến 5 phút, Tần Diệm đã cõng Nghiêm Vi về đến cửa tiểu khu, Nghiêm Vi nhéo khuôn mặt tuần tú của anh: "Thằng thẩn sẽ được khoan hồng, chống cự bị nghiêm trị, nói đi, tại sao chú lại biết tôi đang ở đây?"

"Trùng hợp, tôi cũng thuê phòng ở đây." Tần Diệm bình tĩnh nói, cất bước vào thang máy, thả Nghiêm Vi xuống, Nghiêm Vi chỉ cảm thấy chân mềm nhũn cả ra, yếu ớt dựa vào ngực Tần Diệm.

Đến tầng lầu mà Nghiêm Vi ở, cô ấn vân tay bước vào phòng, Tần Diệm theo sát phía sau, còn không quên lấy dép đi trong nhà ra cho cô, dáng vẻ này, trông như thể anh mới là chủ nhân của nơi này vậy.

Nghiêm Vi trừng mắt liếc anh một cái: "Tủ lạnh có đồ uống, bia và nước sôi để nguội, muốn uống cái gì thì chú tự lấy."

Nghiêm Vi nói xong thì đi vào, đầu tiên là vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ, bởi vì trong phòng học, Tần Diệm làm gọn gàng nhanh chóng, khoái cảm mãnh liệt kéo đến, nên Nghiêm Vi đã quên bảo Tần Diệm đeo bao.

Ném quần lót chữ T vào thùng rác, tiếng xối nước bồn cầu vang lên, Nghiêm Vi đỏ bừng mặt, mẹ nó, lão này bắn nhiều quá đi mất, lúc về đến nơi cô còn có cảm giác bên trong có tiếng nước nữa cơ.

Sau khi móc hết tinh dịch ra, Nghiêm Vi tắm rửa, tắm xong mới phát hiện là cô chưa mang quần áo vào, cô dùng khăn tắm bọc mình lại, chậm rì rì bước ra khỏi phòng tắm, có âm thanh truyền đến từ phòng khách, Nghiêm Vi quần khăn tắm đi ra, Tần Diệm đã cởi áo khoác và mấy cúc trên cửa áo sơ mi, cơ ngực như ẩn như hiện,

Nghiêm Vi cup mắt, lúc ngược mắt lên lần nữa thì Tần Diệm đã kéo cô ngồi xuống, ngay sau đó khăn tắm tuột ra, Nghiêm Vi che ngực lại theo bản năng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Chú làm gì vậy?" Nghiêm Vi tròn tròn mắt, nhìn Tần Diệm như nhìn một tên sắc lang.

"Nghĩ cái gì trong đầu vậy? Tất nhiên là giúp em bôi thuốc, không phải nói bị rách da rồi sao?" Tần Diệm lấy ra một lọ thuốc không biết từ đâu: "Xấu hổ cái gì, vừa mới làm xong."

"Chú, chú không biết xấu hổ."

Tần Diệm cong môi cười khẽ thành tiếng, anh vốn là một người quanh quế, lạnh lùng, không có độ ấm, cong môi lên như vậy, không hiểu sao lại ấm áp vô cùng. Tần Diệm giữ chặt lấy tay Nghiêm Vi, cặp vú no đủ hiện ra, đúng như lời cô nói, trên bộ ngực trắng nõn đầy đặn là dấu vết mà anh để lại, dấu ngón tay, dấu cắn, đầu vú còn bị trầy da.

Tần Diệm bóp thuốc ra, chất lỏng màu ngà ngà, một tay nắm lấy vú Nghiêm Vi, bôi thuốc lên đầu vú của cô, xoa từng vòng từng vòng một, cảm giác lạnh lẽo trên ngực rất rõ ràng, không còn nóng rát, Nghiêm Vi cúi mặt, vành tai hồng lên, lúc ngược mắt lên nhìn thấy khuôn mặt của Tần Diệm, cô ngơ ngẩn.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

xin lỗi các tiểu khả ái vì mấy hôm nay cứ lặn lên rồi lại lặn xuống, ra chương không đều, hiện tại tôi đang phải đi học 12 buổi học thêm một tuần (3 môn), chưa kể học online :) cái thân già còm cõi của tôi lại sút thêm vài ba ký, mẹ tôi lại bắt đầu chính sách nhồi nhét đồ ăn, thề tôi chỉ có ăn ngủ rồi đi học thôi mà cũng phát ói đến nơi rồi đây

này lol =)))) btw, sẽ đẩy nhanh tiến bộ Nữ Phụ nha, dự kiến bộ này sẽ hoàn vào ngày 1/9 hehe

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 28: Báo Đáp

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Ừm, a." Nghiêm Vi khẽ rên lên, Tàn Diệm đã bôi thuốc xong, trét phần thuốc mỡ còn thừa lên trên vú cô.

"Ướt?" Không biết Tàn Diệm đã đưa tay xuống dưới thăm dò từ khi nào, sau khi thọc vào rút ra vài cái, anh giờ hai ngón tay lên cho cô xem, Nghiêm Vi đỏ mặt, vỗ vào tay anh: "Đồ lưu manh."

Nghiêm Vi chạy vào phòng ngủ, Tàn Diệm thấp giọng cười, liếm ngón tay ướt dầm dề, dầm thủy của bảo bối thật là ngọt.

Anh tháo từng chiếc cúc áo ra, để lộ cơ ngực gợi cảm và đường nhân ngư[1], Tàn Diệm cười thất lưng, quần tây tụt xuống, quần lót phình lên một khối rất lớn, anh đi chân trần vào phòng ngủ, Nghiêm ném một cái gối đến: "Tàn Diệm, sao chú động dục suốt thế hả."

[1] đường nhân ngư: chỉ phần cơ bụng ở hai bên xương chậu tạo thành vết hình chữ V.

"Không phải em mắng tôi là đồ lưu manh sao, tôi đi tắm."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nơi Nghiêm Vi ở là một chung cư nhỏ, chỉ có một phòng tắm, Tàn Diệm đóng cửa lại, đi đến phòng tắm, Nghiêm Vi đắp chăn lên, nằm ở trên giường.

Tiếng nước truyền đến, trong đầu Nghiêm Vi lúc này toàn bộ là hình ảnh thứ to lớn cộm lên dưới quần lót của Tần Diệm, dựng thành một chiếc lều, người đàn ông lại cứng.

Nghiêm Vi che mặt, quay cuồng ở trên giường, dường như hoa huyết lại ướt, ưm, sao cô lại dâm thế này, đang còn mặc quần lót mà côn thịt đã như thế, vậy nếu...

Không được nghĩ nữa, huhuhu, ngừng, ngừng.

Không còn tiếng nước truyền đến từ phòng tắm, Nghiêm Vi chỉ nghe thấy cánh cửa bị kéo ra, sau đó tiếng bước chân trầm ổn vang lên, Nghiêm Vi nằm lý trên giường, vừa ngẩng đầu lên đã thấy Tần Diệm đang trần truồng đứng ở bên cạnh, thứ to lớn dưới thân hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đứng đưa chào cô, Nghiêm Vi giật mình bật dậy: "Tần Diệm, sao chú đi ra mà không mặc quần áo!"

"Quần lót bị rách ướt mất rồi, cũng không có khăn tắm." Tần Diệm nói chuyện rất hợp lý, có lẽ vì Nghiêm Vi đang nhìn côn thịt của anh, nên anh thậm chí còn hưng phấn giật giật.

Nghiêm Vi không nhịn được dùng mắt nhìn cây gậy thịt thô dài màu đỏ tím kia, to như cánh tay trẻ con vậy, cô thậm chí còn nghi ngờ, cây gậy thịt thô dài như vậy làm sao lại có thể cắm vào hoa huyết của cô, còn mãnh liệt làm cô đến chết đi sống lại, sướng muốn rên lên.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Trong đầu lại nhớ tới lúc hai người ở trong phòng học, Nghiêm Vi nhịn không được kẹp chặt chân, cô đã ướt, nhưng không muốn Tần Diệm biết, Tần Diệm lại như thể nhìn thấu cô, hỏi: "Vi Vi, muốn ném thử không?"

Chỉ là một câu hỏi đơn giản, Nghiêm Vi dường như bị mê hoặc, nháy mắt khi bốn mắt nhìn nhau, cô động đậy, sau đó bước xuống giường, nắm lấy tay Tần Diễm, kéo anh nằm xuống giường.

Tần Diễm đã khẩu giao cho cô nhiều lần như vậy, xem như cô báo đáp anh.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

hôm nay các tiểu khả ái đọc đỡ chương này đi nha, mai tôi bù cho hai chương, có thịt và cầu lương hehe

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÚNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 29: Lau Súng Cướp Cò [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Tần Diệm nằm ở trên giường, cây gậy thịt kia có vẻ sừng cứng hơn trước rất nhiều, Nghiêm Vi ngồi giữa hai chân anh, từ từ cúi người, nắm lấy côn thịt, thứ đó của Tần Diệm vừa thô vừa cứng, nóng đến bỏng tay. Nghiêm Vi liếc nhìn anh một cái theo bản năng, đôi mắt đen của người đàn ông sâu hút, có ý cổ vũ cô. Nghiêm Vi chậm rãi cúi người, thử liếm quy đầu, bao quy đầu bị kéo xuống, lộ ra phần thịt non màu hồng nhạt, cô ngậm nó vào trong miệng, vị tanh nồng. Nghiêm Vi nhú mào, lại liếm thêm vài cái nữa, sau đó lập tức ngậm quy đầu vào trong miệng, liếm khắp gậy thịt của anh như liếm kẹo mút, vô cùng nóng bỏng. Đầu lưỡi đảo quanh quy đầu, Tần Diệm nhìn chằm chằm cô gái đang ra sức liếm mút giữa háng mình, trái tim như muốn tan chảy thành nước. Khoái cảm mãnh liệt khiến anh hít thở khó khăn, nhịn không được đẩy hông. Côn thịt thô dài cọ qua răng Nghiêm Vi, đâm thẳng vào họng cô, Nghiêm Vi cố gắng nuốt xuống, nước bọt chảy ra từ khóe môi. Tần Diệm cứ thế đưa đẩy, lâu đến mức miệng Nghiêm Vi mất đi cảm giác, một luồng tinh đặc bắn thẳng vào cổ họng cô, cô nuốt tất cả tinh dịch xuống, vì anh bắn quá nhiều, thậm chí cô còn bị sặc.

"Tần Diệm, con mẹ chú." Nghiêm Vi hung dữ trừng mắt liếc Tần Diệm một cái, ôm lấy Tần Diệm, hôn lên môi anh, đẩy tất cả mùi vị của tinh dịch qua. Tần Diệm cũng không chê, cướp lấy quyền chủ động, hôn Nghiêm Vi đến nỗi cô thở hổn hển, anh duỗi ngón tay xuống phía dưới tìm kiếm, cắm vào hoa huyệt.

Nghiêm Vi đã sớm ướt, hoa huyết vừa mềm lại ướt nóng. Tần Diệm vạch lỗ nhỏ của cô ra, côn thịt đâm vào miệng huyết, hai chân Nghiêm Vi gác lên vai anh. Tần Diệm đè chặt cô, côn thịt đâm thọc lung tung trong cái lỗ âm đấng, mỗi một lần thọc vào đều khiến Nghiêm Vi run rẩy toàn thân.

"A a a, tê quá, Tần Diệm, chú chậm một chút đi..."

Nghiêm Vi thấp giọng rên rỉ, Tần Diệm càng đâm thọc mạnh hơn, như thể được gắn mô-tơ điện, lần nào cũng thọc vào nguyên cây, xỏ xuyên qua người Nghiêm Vi. Tiếng nước bạch bạch bạch tràn ngập khắp căn phòng, Anh hôn lên môi cô, tay cũng dừng lại trên âm hạch. Bị kích thích từ cả ba phía, Nghiêm Vi lập tức đạt đến cao trào, tiếng thét chói tai vang vọng khắp nơi.

"A a a, a ha, đừng mà, huhuhu, tôi chết mất, a a a, quá sâu, đâm sâu quá, huhuhu, đâm đến chỗ đó rồi..."

"Bé con âm đấng." Tiếng rên rỉ này của Nghiêm Vi rất được lòng Tần Diệm. Anh càng hăng say đưa đẩy, âm thủy vắng khắp nơi. Tần Diệm buông chân Nghiêm Vi ra, xoay người cô lại thành tư thế doggy. Nghiêm Vi rất thích được côn thịt của Tần Diệm chiếm hữu hoàn toàn như vậy, doggy là tư thế cô siêu thích, mỗi một lần anh đâm vào cô từ phía sau, tiếng rên rỉ của cô càng dồn dập, âm thanh mềm mại đó khiến Tần Diệm càng hứng hơn nữa.

"Huhuhu, đừng, Tần Diệm, tha cho tôi đi, sướng quá, sẽ hỏng mất..."

"A a a, nóng quá, a a a..." Khoái cảm kịch liệt kéo đến, Nghiêm Vi ngẩng cổ, Tần Diệm đâm thọc nhanh hơn, cô cảm nhận được phần bụng dưới tê dại, lúc về uống quá nhiều nước, cô muốn đi tiểu, nhưng người đàn ông lại không có ý muốn ngừng lại, Nghiêm Vi cắn lên cằm anh: "Đến phòng tắm đi, Tần Diệm, đến phòng tắm."

"Tôi muốn đi tiểu, huhu..."

Tần Diệm bế Nghiêm Vi lên bằng tư thế xi tiểu, đi được một bước lại xóc cô lên một cái, cứ thế lặp đi lặp lại. Mỗi một lần côn thít đều thọc thẳng vào tử cung, kích thích mãnh liệt khiến Nghiêm Vi run rẩy. Nháy mắt khi bước vào phòng tắm, dưới sự đâm thọc mãnh liệt của Tần Diệm, cô trực tiếp tiểu ra, chất lỏng màu vàng nhạt rơi lách tách, nước đọng lại ở chỗ hai người giao hợp, dưới chân là một bãi nước.

"Huhu, Tần Diệm, chú khốn nạn." Nghiêm Vi xấu hổ nức nở thành tiếng, Tần Diệm ôm cô đến trước gương, cô có thể thấy được côn thít thô to màu đỏ tím kia của anh ra ra vào vào trong cơ thể mình.

"Vi Vi, em còn bảo mình không đâm đặng sao, xem đi, là em thít chặt không cho tôi rút ra, vừa đâm vào một cái là kẹp chặt, mỗi một lần rút ra đâm thủy cũng phun ra ngoài theo, chỗ này bị Vi Vi làm ướt đầm rồi này, xem đi, trên tay tôi toàn là đâm thủy của Vi Vi thôi." Tần Diệm bôi bàn tay dính đầy dịch nhờn lên trên vú Nghiêm Vi.

"Vi Vi còn tiểu nữa, tuy rằng rất xấu hổ, nhưng Nghiêm Vi vẫn kẹp chặt tôi đấy thôi."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Tần Diệm đặt Nghiêm Vi lên bồn rửa tay, chỗ giao hợp của hai người hiện lên rõ ràng trong gương. Toàn thân Nghiêm Vi trần trụi, dang rộng chân, ánh mắt mê ly, dáng vẻ quyến rũ, trên người chẳng chít dấu hôn lớn bé, tất cả đều được bày ra trước gương. Tần Diệm duỗi tay, banh rộng hai chân cô ra, để Nghiêm Vi có thể nhìn được rõ hơn nữa.

Côn thít ra ra vào vào trong cái lỗ đâm đặng, Tần Diệm vê nắn âm hạch của cô. Nghiêm Vi cảm thấy ngứa ngáy vô cùng, hừ hừ rên rỉ. Động tác tay của Tần Diệm càng thêm nhanh và mạnh, đâm thủy chảy ra không ngừng. Nghiêm Vi có cảm giác như Tần Diệm đang giúp cô tự an ủi.

Đồng thời, cây gậy thịt đang tạm nghỉ ngơi kia cũng bắt đầu vận động nhanh hơn, Tần Diệm ấn mạnh vào âm hạch của cô một cái, Nghiêm Vi hét lên một tiếng, lên đỉnh.

"Vi Vi, nhìn xem, ai đang làm cái lỗ dâm đăng này của em."

"Tần Diệm, ưm, Tần Diệm."

"Sai rồi, Vi Vi phải gọi là ông xã mới đúng."

Đầu óc Nghiêm Vi trống rỗng, cả người đều bị dục vọng điều khiển, hoa huyết càng lúc càng ngứa ngáy, Nghiêm Vi cũng càng lúc càng không cảm thấy thỏa mãn.

"Ông xã, làm cái lỗ dâm đăng của Vi Vi đi, dương vật lớn giúp cái lỗ dâm đăng của Vi Vi hết ngứa đi, huhuhu..."

Nghiêm Vi vận vẹo mông, cô có thể thấy rõ dáng vẻ khát tình của mình qua gương, nháy mắt khi cây gậy thịt màu đỏ tím kia cắm vào, Nghiêm Vi thở dài, tiếng rên rỉ trở nên cao vút. Cô dựa vào người anh, thở hổn hển.

Nguyên một buổi tối, Nghiêm Vi bị làm đến chết đi sống lại, từ phòng tắm đến phòng ngủ, từ phòng ngủ đến phòng khách, lại đến sofa, rồi phòng bếp. Mỗi một chỗ trong căn hộ Nghiêm Vi đều bị Tần Diệm đè ra làm.

Cơn kích tình qua đi, môi âm hộ của Nghiêm Vi bị Tần Diệm làm đến sưng đỏ, đau rát, ngay cả mặc quần lót cũng cảm thấy khó chịu.

Tần Diệm bôi thuốc giúp cô, từ trong ra ngoài.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Lúc tỉnh lại, Nghiêm Vi thấy lành lạnh ở chỗ đó, Tần Diễm đang ngồi ở đầu giường, ánh mắt sáng quắc. Nghiêm Vi lập tức dùng chăn che cơ thể mình lại, Tần Diễm nhào đến, cho cô một nụ hôn buổi sáng: "Vi Vi, hôm nay chúng ta đi lãnh chứng, anh đã đến nhà thăm ba mẹ vợ và anh trai em rồi."

"Hơ? Khi nào vậy?" Nghiêm Vi ngồi dậy, chỉ cảm thấy eo mình vô cùng nhức mỏi, Tần Diễm nhẹ nhàng xoa bóp cho cô.

"Ngày hôm qua."

Nghiêm Vi: ...

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

còn một chương nữa cỡ 12h đăng ghen, các tiểu khả ái chờ được thì chờ, không thì đi ngủ sớm giữ sức khỏe nhớ

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 30: Trừng Phạt (1)

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Vi, chuyện quan trọng như vậy sao chú không nói cho tôi biết?" Nghiêm Vi hận không thể vặn đứt cái đầu chó của Tần Diệm, Tần Diệm cắn lên môi cô: "Lúc ở khu du lịch anh đã nói cho em biết rồi, em cũng ngầm chấp nhận."

"Tôi ngầm chấp nhận hồi nào?" Đôi mắt Nghiêm Vi tròn xoe, Tần Diệm lại cắn mạnh một cái lên môi cô: "Ờ, đau."

"Con gái không được nói tục."

Nghiêm Vi đẩy Tần Diệm ra, nằm trên giường, đưa lưng về phía anh: "Chú có cầu hôn đâu mà đã muốn đưa tôi đi đăng ký, tưởng bở."

Ánh mắt của Tần Diệm tối đi, không biết lấy từ đâu ra một chiếc nhẫn, đeo lên ngón áp út của cô: "Anh sẽ cho Vi Vi một lời cầu hôn khiến Vi Vi hài lòng."

"Không có thành ý." Nghiêm Vi hừ một tiếng, đá Tần Diệm, Tần Diệm bắt lấy mắt cá chân của cô, ngậm lấy ngón chân, một cái, rồi hai cái, liếm láp cả bàn chân Nghiêm Vi, mỗi một khe hở giữa các ngón chân đều bị anh liếm, Nghiêm Vi rên rỉ, hoa huyết lại rỉ nước.

"Đừng liếm nữa, ngứa quá, ưm, Tần Diệm, chú đừng liếm nữa, dơ."

Nghiêm Vi thoải mái vặn vẹo, ngược lại Tần Diệm càng liếm láp hăng say hơn, tiếng chặc chặc vang ra khắp phòng, bầu không khí khiến người ta mặt đỏ tim đập.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi bật quạt lên. Tần Diệm đã bị cô tiến về, trên chân vẫn còn đọng lại cảm giác tê dại lúc nãy, cô che mặt, cảm nhận được chỗ đó của mình ẩm ướt, sống không còn gì luyến tiếc trở mình.

Nằm nhà nghỉ ngơi suốt hai ngày cuối tuần, khi trở về nhà họ Nghiêm, ba mẹ và anh trai có nhắc đến chuyện của Tần Diệm. Ba người đều nhất trí khen ngợi Tần Diệm, tỏ vẻ so với Tần Hằng, quả thực anh tốt hơn không biết bao nhiêu. Nghiêm Vi âm thầm cắn răng. Tần Diệm đúng là giỏi mưu đồ thật đấy, mới đó mà đã khiến ba mẹ và anh trai đứng về phía anh rồi.

Nghiêm Vi hậm hực bước lên lầu, gọi điện thoại cho Tần Diệm: "Tần Diệm, rốt cuộc là chú cho ba mẹ và anh trai của tôi uống cái gì rồi, sao tất cả mọi người đều nói giúp cho chú thế hả."

"Em đoán xem."

"Đoán em gái[1] nhà chú ý."

[1] Nghiêm Vi đang chửi rất tục, em trai là chỉ chỗ đó của đàn ông, tương tự như vậy em gái chỉ chỗ đó của phụ nữ.

"Con gái không được nói tục." Tần Diệm mở miệng, Nghiêm Vi mím môi, hừ một tiếng thật to, sau đó cúp điện thoại.

Chạng vạng, Nghiêm Vi nhận được điện thoại của Ninh Kỳ Kỳ.

Vội vàng đến Shadow, Nghiêm Vi thấy Ninh Kỳ Kỳ đang đứng đợi mình ở cửa.

"Kỳ Kỳ, có chuyện gì vậy, sao lại gọi mình đến đây gấp thế."

Nghiêm Vi vừa đến, Ninh Kỳ Kỳ liền khoác lấy tay cô. Hai người vui vẻ đi vào phòng bao, chưa đến mười phút, trong phòng bao đã đầy người, đều là đàn ông. Kiểu mạnh mẽ này, kiểu đô con này, kiểu dị dạng, tiểu chớ sẵn, cún con, loại nào cũng có.

Nghiêm Vi ngơ ngẩn nhìn Ninh Kỳ Kỳ, Ninh Kỳ Kỳ vỗ vỗ bả vai cô: "Thấy cậu sắp bước vào cung điện hôn nhân, nên giờ mình giúp cậu xóa lằn cuối, nếu không, sau này chẳng còn cơ hội nữa đâu."

Nghiêm Vi rùng mình, nhớ đến khuôn mặt tuần tú lạnh lùng kia của Tần Diễm, thấy lời Ninh Kỳ Kỳ nói cũng đúng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Vậy nên, cô quyết tâm, chỉ vào một người, hai người, ba người, bốn người, để họ ở lại, còn lại đều đuổi ra ngoài.

"Lúc này mới gọi là trăm hoa đua nở."

"Giờ chắc cậu hiểu được cảm giác của mấy vị hoàng đế thời cổ đại rồi chứ hả." Ninh Kỳ Kỳ cười hắc hắc, đưa rượu cho Nghiêm Vi. Vừa mới lơ đãng liếc mắt ra cửa, ly rượu trong tay cô ấy đã run lên, rơi xuống đất. Nghiêm Vi nghe tiếng nhìn theo, thấy Ninh Chính và Tần Diễm đang đứng ở cửa.

"Hiểu được cảm giác của hoàng đế thời cổ đại?"

"Trăm hoa đua nở trăm nhà đua tiếng sao, hửm?"

Một trước một sau, Ninh Chính và Tần Diệm lần lượt lên tiếng. Ninh Kỳ Kỳ và Nghiêm Vi liếc mắt nhìn nhau, đcm, sao hai người đàn ông này lại ở chung một chỗ vậy.

Ninh Chính và Tần Diệm một trước một sau đi đến, bốn tên trai bao kia vừa thấy ánh mắt hai người quét qua thì lập tức chạy ra ngoài.

"Đi ra ngoài uống rượu?" Ninh Chính nhìn về phía Ninh Kỳ Kỳ, cô ấy lập tức trở nên ngoan ngoãn như một con thỏ nhỏ. Tình thế của cô ấy nước sôi lửa bỏng, Nghiêm Vi bên này cũng không tốt đẹp gì.

"Lừa anh đi tìm thằng khác sao?" Tần Diệm ngồi xuống bên cạnh Nghiêm Vi. Nghiêm Vi có thể cảm nhận được khí lạnh từ người đàn ông bao khắp cơ thể mình, cô chớp chớp mắt, đầu lắc như trống bỏi.

"Sao có thể, tôi mà là loại người này sao?" Nghiêm Vi phủ định như đúng rồi.

"Mấy người đó là do em gọi tới?" Ninh Chính liếc mắt nhìn Ninh Kỳ Kỳ, ngón tay thon dài nắm lấy cằm cô ấy, nhẹ nhàng vuốt ve.

"Sao có thể, bọn em cũng không biết là mấy người đó vào đây bằng cách nào, không tin anh cứ tìm đại một người nào đó hỏi đi." Ninh Kỳ Kỳ cúi đầu như một con chim cút, giữ chặt tay Ninh Chính một cách vô cùng đáng thương, khế lắt tay anh.

"Em thề đó."

"Tôi cũng thề." Nghiêm Vi giơ tay lên thề với Tần Diệm, đối mặt với một Tần Diệm như vậy, cô không biết phải làm sao.

"A." Nghiêm Vi kêu lên một tiếng, Tần Diệm chặn ngang người cô, bế lên, đi ra khỏi phòng bao.

Tần Diệm im lặng suốt quãng đường về nhà, khí lạnh trên người cũng chưa từng biến mất, Nghiêm Vi chậm rì rì giơ tay lên, rụt rè chọc chọc anh, anh cũng không hề phản ứng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Mãi cho đến khi đến nơi, Tần Diệm bước xuống xe, Nghiêm Vi không biết làm sao, tự mình mở cửa chạy theo, duỗi tay nắm chặt lấy tay Tần Diệm, mười ngón tay đan chặt vào nhau: "Tần Diệm, tôi và Kỳ Kỳ thật sự không làm gì hết mà."

"Phải nói là chưa kịp làm gì." Tần Diệm bổ sung. Nghiêm Vi nhú chặt mày, vặn vẹo tay, thú nhận: "Tần Diệm, Kỳ Kỳ biết chúng ta muốn kết hôn nên mới kéo tôi đến đó, nhưng chỉ là đi xem thôi, tôi cũng sẽ không làm gì cả."

"Chú tin tôi đi được không." Nháy mắt khi nói ra những lời này, Nghiêm Vi hơi ngơ ngẩn, tại sao cô lại muốn Tần Diệm tin cô? Tại sao cô lại khẩn trương như vậy, sợ Tần Diệm hiểu lầm mình, nên không ngừng giải thích? Nghiêm Vi vô cùng hoảng hốt, rũ đầu ngẩn người.

"Anh tin em." Tần Diệm ôm Nghiêm Vi vào trong ngực, từng cái hôn liên tiếp rơi xuống khuôn mặt nhỏ nhắn của cô: "Nhưng mà, vì Vi Vi đã làm sai, nên Vi Vi phải bị trừng phạt,"

Nghiêm Vi: ???

(~ ▾ ~)~(~ ▾ ~)~(~ ▾ ~)~

sắp cosplay

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 31: Trừng Phạt (2) [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Tần Diệm, con mẹ nó chú đúng là một tên biến thái." Cuối cùng Nghiêm Vi cũng biết được "trừng phạt" mà Tần Diệm nói là gì.

Bây giờ cô đang mặc đồng phục, khó khăn lắm váy mới che được phần mông, bên trong là trạng thái chân không, nửa người trên là một chiếc áo croptop dài vừa qua ngực, bởi vì may bằng vải xuyên thấu, nên có thể thấy được đầu vú nhô lên, nhìn rõ không sót một cái gì, nếu dính nước vào thì càng thấy rõ hơn nữa.

Nghiêm Vi đi chân trần, tay ôm ngực, bất mãn với Tần Diệm.

Tần Diệm cởi áo khoác ra, ôm lấy cô từ phía sau: "Vi Vi đã đồng ý với anh rồi, nói là chấp nhận bị trừng phạt, sự trừng phạt chỉ mới bắt đầu thôi, sao Vi Vi lại có thể đổi ý chứ."

Giọng nói của người đàn ông trầm thấp, cảm giác lên bả vai Nghiêm Vi, nhẹ nhàng cọ cọ, khiến cô hơi ngứa ngứa, Nghiêm Vi trợn mắt mắng anh: "Đúng là tôi chấp nhận bị phạt, nhưng mà chú cũng quá đáng quá rồi đi, mặc vậy thì có khác gì không mặc đâu chứ."

"Chúng ta có đi ra ngoài đâu mà sợ bị thấy." Tần Diệm xoa xoa eo Nghiêm Vi, tay dờ xuống phía dưới, vén váy cô lên, duỗi tay sờ sờ hoa huyệt, đầu ngón tay kẹp lấy môi âm hộ, Nghiêm Vi rên lên một tiếng, tách ra khỏi Tần Diệm.

"Chú muốn tôi làm gì?" Nghiêm Vi kẹp chặt đùi, hận không thể đá người đàn ông mặt người dạ thú kia một cái.

"Vi Vi, anh đói bụng, muốn ăn phía dưới của em." Tần Diệm nói một câu nhưng mang hai nghĩa, Nghiêm Vi đi dép lê vào, xuống phòng bếp.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nguyên liệu nấu ăn trong tủ lạnh rất nhiều, cũng đầy đủ. Nghiêm Vi lấy trứng gà, giảm bông, dưa chuột, đầu tiên đun sôi nước lên, sau đó bỏ đồ vào. Cô bận túi bụi trong bếp, còn Tần Diệm thì lấy dâu tây và nho không hạt từ trong tủ lạnh ra, đi vào bếp rửa sạch, sau đó lột cuống dâu tây, bóc vỏ nho, để vào một cái bát, bởi vì vừa mới lấy ra từ tủ lạnh, nên nho và dâu rất lạnh.

Nghiêm Vi nghiêm túc cắt dưa chuột và thịt hun khói, Tần Diệm bưng bát trái cây đi đến, ôm lấy cô từ phía sau, đưa tay lên, sờ ngực Nghiêm Vi. Bộ ngực mềm mại bị bàn tay to bao bọc, Nghiêm Vi rên rỉ, cố thoát khỏi cái ôm của Tần Diệm, anh càng giữ chặt cô hơn, chân đè vào đùi Nghiêm Vi khiến cô cong eo, vênh mông lên, sau đó nhét từng quả nho và dâu vào hoa huyệt của Nghiêm Vi.

"A a, lạnh quá, Tần Diệm, chú xấu xa, căng quá đi mất." Nghiêm Vi kháng nghị, Tần Diệm kéo rộng chân cô ra, nhét bốn quả dâu và hai quả nho vào.

"Vi Vi không được kẹp nát dâu tây vì muốn uống nước ép dâu nhé, nếu nát một quả, thì đến lúc đó lại nhét một quả khác vào." Tần Diệm nửa đùa nửa thật, Nghiêm Vi biết anh thật sự có thể làm như vậy, nhưng dâu và nho lạnh quá, cô mềm nhũn cả chân.

"Vi Vi cũng không được lười biếng đâu." Không biết Tần Diệm lấy từ đâu ra thuốc bôi trơn, cắm một ngón tay vào cúc huyệt, đột nhiên

có dị vật tiến vào lỗ hậu, hoa huyết của Nghiêm Vi thít chặt, có nước hoa quả tràn ra ngoài.

"Tần Diệm, chú làm cái quái gì vậy." Nghiêm Vi kháng nghị, tốc độ thọc vào rút ra của Tần Diệm càng lúc càng nhanh, cô sượng rên lên.

"Vi Vi không thể phản kháng đâu."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi đành phải tiếp tục xất rau, mặc Tần Diệm làm xằng làm bậy.

Chờ đến khi Nghiêm Vi thích ứng, Tần Diệm nhét ngón thứ hai, thứ ba, vào. Đến khi Nghiêm Vi quen với ba ngón tay, anh lấy trứng rung ra, nhét vào lỗ hậu của cô.

Trước lạnh sau nóng, hai chân Nghiêm Vi run rẩy, Tần Diệm ôm cô lên, cởi quần cô ra. Côn thịt nhấm thặng vào miệng huyết, đâm vào, dậu tây và nho bị đẩy đến trong cùng, cảm giác lạnh lẽo càng rõ ràng hơn nữa, tiếng nước phụt phụt tràn ngập. Tần Diệm để Nghiêm Vi ngồi lên quây bếp, hung hăng thọc vào rút ra, mỗi một lần đều đâm nguyên cây vào, lúc rút ra kéo theo không biết là nước hoa quả hay dậu thủy.

"Nước trái cây Vi Vi ép đều chảy ra hết rồi, thật đáng tiếc." Ngoài miệng nói đáng tiếc, động tác lại không chậm lại chút nào, ngược lại càng thêm dùng sức, trứng dái đập phầm phập vào mông Nghiêm Vi, Tần Diệm xé rách chiếc crotch trên người Nghiêm Vi, cắn vú cô.

"A, ưm, mạnh quá, làm mạnh quá, Tần Diệm, chú rút ra đi, lỡ không lấy dậu tây ra được thì làm sao bây giờ."

Nghiêm Vi có thể cảm nhận được, vì Tần Diệm đâm rất mạnh, dâu tây bị đẩy đến tận miệng tử cung, nghiền nát hoa tâm của cô, kích thích mãnh liệt kéo đến, Nghiêm Vi sững rên lên.

"Chú chậm một chút, chậm một chút, a ha, sâu quá, a..."

Nghiêm Vi thét chói tai, trứng rung cũng bị Tần Diệm đẩy sâu vào bên trong cốc huyết tự khi nào, anh thậm chí còn mở mức mạnh nhất.

Cách một lớp màng mỏng, Nghiêm Vi thậm chí còn cảm nhận được quy đầu đang tiếp xúc với trứng rung, khoái cảm dồn dập trước sau, cô ưỡn ngực trong vô thức, để Tần Diệm hôn lên vú cô.

Sau một tiếng rên dài, cơn thịt giật giật, bắn tinh, phun đầy hoa huyết của Nghiêm Vi. Tần Diệm không rút ra ngay lập tức, mà đi ra khỏi phòng bếp, không biết lấy đâu ra một cái nút, nháy mắt khi cơn thịt rút ra, dùng nút bịt kín hoa huyết.

Nghiêm Vi bị đặt xuống sofa, cơn thịt rút ra phụt một tiếng, dựng đứng trước mặt cô. Phía trên gậy thịt ướt dầm dề, thậm chí còn có cặn dâu tây, ma xui quỷ khiến thế nào, Nghiêm Vi ngậm lấy cơn thịt của anh, liếm láp.

"Vi Vi, nước ép dâu tây và nho anh ép có ngon không?" Tần Diệm đứng đưa cây gậy thịt, Nghiêm Vi rên một tiếng, liếm láp càng thêm hăng say, có vị của dâu tây, nho, còn có vị của âm thủy và tinh dịch nữa, Nghiêm Vi cũng không rõ lắm. Cơn thịt đã mềm từng chút cứng lên, trở nên thô to và nóng bỏng trong miệng Nghiêm Vi.

Miệng cô bị lấp kín, quai hàm hơi tê dại. Nghiêm Vi phun cơn thịt ra, Tần Diệm ôm lấy cô, hôn lên môi cô: "Bây giờ, thầy bắt đầu dạy học cho Nghiêm Vi đây, tiết này chúng ta sẽ học cách làm sao để hưởng thụ lạc thú của người trưởng thành."

"Vừa nãy thầy có làm Nghiêm Vi sững không?" Tần Diệm cầm lấy một quả dâu tây, nhét vào miệng Nghiêm Vi, Nghiêm Vi ăn xong,

vị chua ngọt tràn ngập khắp khoang miệng.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Ánh mắt cô mê ly, trong hoa huyết toàn bộ là tình dịch mà anh bắn vào, bụng hơi gồ lên: "Thầy Tần, em muốn đi tắm."

"Chỗ đó căng quá, khó chịu." Nghiêm Vi ôm Tần Diệm, chủ động bưng cặp vú mềm mại lên cho anh ăn.

"Nghiêm Vi đang hỏi lộ thầy sao?" Tần Diệm cắn, liếm, ngậm vú cô vào trong miệng, mút mát.

"Vâng, vậy thầy Tần có muốn nhận hỏi lộ không?"

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

còn một chương "trừng phạt" nữa :")

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 32: Trừng Phạt (3) [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Vậy thầy Tần có nhận hối lộ không?"

Khóe mắt Nghiêm Vi ửng đỏ, mờ mịt hơi nước do bị dục vọng phủ kín. Nghiêm Vi không tự chủ được ưỡn ngực lên, kéo sát đầu Tần Diệm vào ngực mình. Thân thể hai người dán sát vào nhau, Nghiêm Vi vắn eo kẹp chặt lấy đùi Tần Diệm, chỗ dâm đấng khẽ cọ xát với đùi anh.

"Thầy Tần, chỗ đó căng quá, muốn thầy Tần móc tinh dịch ra cho em." Ánh mắt Nghiêm Vi quyến rũ, toàn thân mị hoặc đến cực hạn. Lồng ngực Tần Diệm phập phồng kịch liệt, lấy cái nút đang chặn hoa huyết cô ra, quy đầu to lớn đâm thẳng vào lỗ nhỏ. Tinh dịch và dâm thủy trong cái lỗ dâm đấng rất nhiều, côn thịt trượt vào vô cùng dễ dàng, không ngừng đâm thọc tạo ra tiếng nước "phụt phụt", dịch đục ào ạt chảy ra.

Tần Diệm để Nghiêm Vi đưa lưng về phía mình, gắt gao ôm lấy eo cô, dùng sức đẩy hông, đút vào cái lỗ dâm đấng. Không biết đã cạ qua điểm nào, Nghiêm Vi mềm nhũn toàn thân, ngay cả tiếng hít thở cũng to hơn trước.

"A a, ưm, a ha, sâu quá, a, muốn đi, ưm, muốn đi..."

Nghiêm Vi nhũn người, đi không nổi nữa. Tần Diệm lại không muốn buông cô ra dễ dàng như vậy, côn thịt đưa đẩy không ngừng,

từng chiếc hôn rơi trên sống lưng cô, duỗi ngón tay xuống phía dưới, thường thức âm hạch của cô.

Kích thích từ ba phía khiến Nghiêm Vi sượng tê người, khụy người xuống, ngược lại giúp cho cơn thịnh đâm vào càng sâu hơn, ra vào vào mãnh liệt hơn nữa.

"Vi Vi, chúng ta đi lên lầu."

"Ừm ừm, a, từ bỏ, Tần Diệm, tha cho em đi, huhu, sau này em không dám nữa đâu, không chơi nữa, chúng ta không chơi nữa, a a, tê quá, chết mất, huhu..."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi sượng phát khóc, Tần Diệm hôn lên mặt cô, bàn tay to bọc vú cô lại, hết xoa rồi lại kéo, sau đó đánh vào đầu vú một cái, vú Nghiêm Vi nảy lên.

"Vi Vi, nếu em đi lên lầu thì anh sẽ tha cho em." Tần Diệm ra điều kiện, tay vẫn nắm lấy núm vú của cô, nghiền ép.

"Thật sự sao, không gạt em chứ? A a a..." Tần Diệm quen cửa quen nẻo đâm thẳng vào điểm G, câu nói của Nghiêm Vi trở nên đứt quãng.

"Anh đã lừa em lúc nào chưa."

Tần Diệm cười khế, ngậm lấy tai cô. Toàn thân Nghiêm Vi run rẩy, bước lên cầu thang, mỗi lần bước lên trên một bước, Tần Diệm liền đẩy hông, khiến cơn thịnh đâm vào càng sâu hơn nữa. Nghiêm Vi không còn sức lực, ngã người về phía sau, vững vàng ngồi lên trên cơn thịnh của Tần Diệm, vách trong vốn đã mẫn cảm, bị đâm mạnh như vậy thì không thể chịu đựng thêm nữa. Mới đi được năm bậc thang, Nghiêm Vi đã thét chói tai đạt đến cao trào, dâm thủy xối

thẳng vào quy đầu. Tần Diệm đang cố gắng nín nhịn rất cuộc cũng không thể kiềm chế nổi nữa, đè Nghiêm Vi xuống cầu thang hung hăng thọc vào rút ra.

Chỗ giao hợp ướt đầm dề, tinh dịch và âm thủy không ngừng ứa ra, nhỏ giọt trên mặt đất, tạo thành một bãi chất lỏng. Côn thịt tiến quân thần tốc, trứng dái và môi âm hộ tiếp xúc với nhau tạo thành âm thanh bạch bạch bạch, kết hợp với tiếng phụt phụt khi côn thịt đâm thọc trong lỗ nhỏ, càng kích thích Tần Diệm hơn. Anh dứt khoát nâng chân Nghiêm Vi lên, mãnh liệt đâm thọc. Nghiêm Vi bị làm đến không còn sức lực, cả người dán vào người anh. Không biết đã làm bao lâu, cô cảm thấy môi âm hộ của mình dường như cũng bị làm sưng lên mất rồi, Tần Diệm rên lên một tiếng, bắn ra từng luồng tinh đặc.

Bắn tinh xong, Tần Diệm không lập tức rút côn thịt ra khỏi hoa huyệt cô, mà ôm cô đi lên trên lầu, vào phòng tắm. "Phụt" một cái, côn thịt được rút ra, dịch đục chảy đầy đất, ướt đầm phần đùi trong. Tần Diệm lấy vòi hoa sen xuống, phụt thẳng vào chỗ đó của Nghiêm Vi. Khi dòng nước xối vào lỗ nhỏ, xẹt qua âm hạch, Nghiêm Vi cao giọng rên rỉ. Tần Diệm moi hết tất cả tinh dịch trong hoa huyệt cô ra, thả Nghiêm Vi vào bồn tắm đầy nước ấm.

Nghiêm Vi nằm trong bồn tắm, híp mắt hưởng thụ, vú và lỗ nhỏ như ẩn như hiện trong làn nước. Tần Diệm đi ra ngoài, sau khi trở lại thì cũng bước vào bồn tắm. Nước tràn ra, Tần Diệm ôm lấy Nghiêm Vi. Cúc huyệt bỗng nhiên có vật lạ xâm lấn, một dòng nước lạnh xối vào, chậm rãi lấp đầy lỗ hậu, Nghiêm Vi lập tức tỉnh táo: "Tần Diệm, đừng mà, căng lắm."

"Vi Vi, đợi một lúc thôi, nhịn một chút."

Tần Diệm hôn lên môi cô, nước vẫn đang rót vào lỗ hậu. Nghiêm Vi ươm ươm phản đối, Tần Diệm dứt khoát bế cô lên, ôm cô qua bồn cầu bằng tư thế xi tiểu. Chưa đến năm phút đồng hồ, Tần Diệm rút

dụng cụ súc ruột ra, tiếng nước tràn ngập, Nghiêm Vi xấu hổ vô cùng, khóc thành tiếng.

Tần Diệm giúp cô rửa sạch lỗ hậu, ôm cô về phòng, đặt lên giường, từng cái hôn rơi xuống khuôn mặt nhỏ nhắn của cô: "Vi Vi đừng khóc, lỗ nhỏ đã bị làm sưng lên rồi, nếu còn làm nữa Vi Vi sẽ đau."

"Vậy nên anh chuyển mục tiêu qua cúc huyết đúng không."

Nghiêm Vi đập một phát vào mặt Tần Diệm. Anh tóm lấy chân cô, liếm láp, ngón chân, bàn chân, rồi gót chân, nụ hôn ướt át dừng lại trên mu bàn chân của Nghiêm Vi, liếm láp gặm cắn. Tần Diệm ngậm chân của cô vào trong miệng, nhìn chằm chằm vào mắt cô. Ánh mắt đầy dục vọng kia khiến Nghiêm Vi run rẩy, hoa huyết không tự chủ được co rút lại.

Nụ hôn của Tần Diệm trượt một đường xuống dưới. Anh bẻ hai chân Nghiêm Vi ra, nơi riêng tư của cô đã ướt đầm, óng ánh vệt nước. Tần Diệm cúi đầu hôn xuống, nếm thử hương vị ngọt ngào của âm dịch. Anh lột một chiếc gối xuống dưới mông cô, ngón tay thọc vào rút ra trong hoa huyết, đầu lưỡi đâm vào lỗ sau.

"A a, Tần Diệm, đừng liếm chỗ đó, huhu, đừng liếm mà..."

Cảm nhận được đầu lưỡi trong cúc huyết, Nghiêm Vi căng thẳng toàn thân. Tần Diệm vừa dứt lưỡi vào thì liền bị kẹp chặt, như thể muốn bám gãy anh vậy. Đầu lưỡi xoay tròn 360 độ, dò đường, nhưng lại bị kẹp chặt không thể động đậy, anh tát một cái vào mông cô: "Bé con âm đặng, thả lỏng một chút đi."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi từ từ thả lỏng, Tần Diệm xoa bóp mông cô, đầu lưỡi càng thêm dùng sức. Bởi vì đã được liếm một lúc lâu, lỗ hậu hơi nói

lỏng, không còn thít chặt như lúc ban đầu. Tần Diệm banh nó ra, thịt non bên trong mấp máy, đẹp vô cùng.

Anh bắt chước động tác giao hợp, ra ra vào vào trong cúc huyết. Lực đạo thọc vào rút ra của đầu lưỡi cũng không lớn, nhưng lại đem đến cho Nghiêm Vi kích thích mãnh liệt. Thân thể vừa di chuyển, hoa huyết liền phun dầm dịch ra. Tần Diệm buông tha cho lỗ hậu, nhắm thẳng vào hoa huyết hung hăng mút một cái, nuốt tất cả dầm thủy vào trong miệng.

"Thì ra, Vi Vi lại thích anh chơi lỗ hậu của Vi Vi như vậy."

Tần Diệm lấy thuốc bôi trơn ra từ trong ngăn kéo, trét lên tay, sau đó đâm vào lỗ hậu Nghiêm Vi, tỉ mỉ thọc vào rút ra. Từ một ngón tay biến thành hai ngón, ba ngón, đầu ngón tay cạ qua vách trong, Nghiêm Vi thít chặt lại trong vô thức. Tần Diệm hôn cô, giúp cô từ từ thả lỏng. Đến khi lỗ hậu đã được nới đủ rộng, Tần Diệm bôi chất bôi trơn lên cây gậy to lớn, nhắm thẳng lỗ hậu của cô cắm vào.

Côn thịt của Tần Diệm vẫn quá lớn đối với lỗ hậu của Nghiêm Vi. Cô cảm thấy thân thể của mình như sắp nứt ra, đau đến trắng bệch cả mặt. Tần Diệm cũng không chịu nổi, bởi vì cô kẹp quá chặt, côn thịt của anh cứng đến phát đau, muốn dùng sức đâm thọc, nhưng lại sợ cô bị thương. Tần Diệm đành phải dịu dàng trấn an Nghiêm Vi, ngón tay thọc vào rút ra hoa huyết để cô động tình, khẽ cắn lên vú cô, rồi hôn lên môi, giúp Nghiêm Vi từ từ thích ứng.

Côn thịt đã lâu không nhúc nhích, Nghiêm Vi dần dần thả lỏng, Tần Diệm nhẹ nhàng đưa đẩy, cảm nhận được Nghiêm Vi thay đổi, anh bẻ rộng hai đùi cô ra bắt đầu dùng sức. Côn thịt cọ xát đường đi, bên trong rất chặt, vừa cắm vào đã gắt gao thít lấy anh, nóng bỏng lại thoải mái. Tần Diệm toát mồ hôi, Nghiêm Vi cũng bắt đầu hưởng thụ. Tần Diệm không còn phải kiêng dè gì nữa, mãnh liệt thọc vào rút ra trong lỗ hậu, như thể muốn khảm Nghiêm Vi vào trong cơ thể mình. Trong lúc vô tình thọc đến điểm nào đó, tiếng rên rỉ của cô trở nên cao vút, theo bản năng muốn trốn khỏi gồng cùm

xiềng xích của Tần Diệm, nhưng sao anh lại có thể để cô chạy thoát dễ dàng như thế. Tần Diệm giữ tay Nghiêm Vi lại, bóp chặt eo cô, hông đẩy mạnh như được gắn thêm mô tơ điện, dâm dịch tạo thành một lớp bọt mép. Nghiêm Vi bị làm đến chết đi sống lại, tiếng khóc lớn dần, là sướng phát khóc.

"Huhu, từ bỏ, Tần Diệm, em từ bỏ, a a, dâm đến rồi, muốn ra..."

Dưới mấy trăm cái dâm thọc của Tần Diệm vào điểm mẫn cảm, Nghiêm Vi lại lên đỉnh thêm một lần nữa, hai mắt nhắm nghiền, hôn mê.

Sau khi tỉnh dậy, toàn thân Nghiêm Vi nhức mỏi, đặc biệt là hoa huyệt và lỗ hậu, vì hai chỗ đó sưng to, nên cô phải nằm sấp để ngủ. Nghiêm Vi ngồi dậy theo bản năng, rồi lại ghé vào giường lần nữa vò cảm giác đau nhức. Động tác này khiến người đàn ông chú ý, Tần Diệm ngẩng đầu lên, đi về phía giường.

"Đừng nhúc nhích, bên trong là thuốc."

"Anh còn không biết xấu hổ mà nói vậy hả."

Nghiêm Vi trừng Tần Diệm, nước mắt lưng tròng, nghĩ đến những việc anh làm với mình tối hôm qua, cả người đều nóng lên như phát sốt. Súc ruột, làm hoa huyệt còn chưa đủ, lại còn muốn làm lỗ sau. Cô bị Tần Diệm làm đến ngất đi, khoái cảm quá mãnh liệt, sướng đến nổi cuộn tròn ngón chân.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Xin lỗi, hôm qua anh có hơi quá, Vi Vi quá dâm đãng, anh nhịn không được." Tần Diệm hôn Nghiêm Vi, sờ sờ bụng cô: "Đói bụng không, anh ôm em đi rửa mặt trước."

"Không cần, em tự mình đi được."

Nghiêm vi hất tay Tần Diệm ra, tự mình đứng lên, còn chưa đứng được, lại ngã ngồi xuống giường. Cây thuốc đang cắm trong hoa huyết và lỗ hậu cũng vì động tác này của cô mà trượt vào càng sâu hơn, thọc đến vách trong. Nghiêm Vi thấp giọng rên một tiếng, Tần Diệm bế cô lên, tát một cái lên mông cô.

"Đã bảo để anh ôm rồi mà không nghe, em có đứng được đâu."

Tần Diệm ôm Nghiêm Vi vào phòng tắm, đến nơi, Nghiêm Vi mới phát hiện toàn thân mình trần trụi, cặp vú lớn lắc qua lắc lại theo động tác di chuyển. Người đàn ông đang đứng phía sau cô thì như hổ như sói, như thể muốn ăn tươi nuốt sống cô. Nghiêm Vi lập tức che ngực lại, đá Tần Diệm một cái: "Anh đi ra ngoài, em tự rửa mặt."

"Thật sự không cần anh giúp em sao?" Tần Diệm âm thầm nuốt nước bọt, Nghiêm Vi đẩy anh ra ngoài, đóng cửa phòng tắm lại.

Đồ dâm dục, lúc ngủ mà cũng không cho cô mặc quần áo, bảo sao lúc tỉnh dậy cô thấy là lạ, lạnh chết đi được. Đều tại Tần Diệm khiến cô hôn mê, nếu không thì tại sao cô lại không có chút phản ứng nào chứ.

Huhu, đều tại Tần Diệm, bây giờ cô không có chút cảm giác bài xích nào với việc ngủ khỏa thân hết.

Có khi lần sau tỉnh dậy thấy Tần Diệm đang làm mình cô cũng không phản đối gì luôn?

Tưởng tượng đến đó, Nghiêm Vi liền như một quả đào mật, toàn thân đều nhuốm một màu đỏ mê người.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

bà tác giả này cốt truyện thì viết ngắn chứ chương H thì viết dài quá trời quá đất luôn hic

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 33: Dây Dưa

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Bước ra khỏi phòng tắm, Nghiêm Vi dùng tay đỡ tường, chân mềm nhũn suýt ngã trên mặt đất. Tàn Diệm đang đứng bên ngoài vững vàng ôm lấy cô: "Lần sau không cho phép cậy mạnh nữa."

Tàn Diệm đẩy trán Nghiêm Vi, giúp cô thay váy, váy này là váy cao cổ, nếu không soi kĩ thì sẽ chẳng nhìn được cái gì. Sau khi chuẩn bị xong, Tàn Diệm ôm cô xuống lầu, đồ ăn đã được làm sẵn, dọn lên trên bàn. Nghiêm Vi được anh ôm xuống lầu, có hơi ngại một chút, mặt đỏ rực lên, Tàn Diệm nhân cơ hội hôn trộm một cái.

Ăn xong bữa sáng, anh đưa cô về chung cư.

Tàn Diệm vừa đi, Nghiêm Vi lập tức thay váy bằng một bộ đồ ngủ đơn giản, không mặc áo ngực, lơ mơ có thể nhìn thấy được độ cong.

Điện thoại đặt trên bàn rung lên, Nghiêm Vi nghe máy: "Alo, anh hai, có chuyện gì vậy?"

"Vi Vi, sắp tới em chú ý nhé, có thể Tàn Hằng sẽ đến quấy rầy em."

Nghiêm Vi nhớ đến lời Tàn Diệm nói, anh muốn cô về nhà họ Nghiêm cùng anh, lập tức hiểu rõ ý của Nghiêm Chỉ. Người nhà họ Nghiêm không bao giờ khoan hồng độ lượng, trước đây vì Nghiêm Vi mặt dày bám lấy Tàn Hằng nên Nghiêm gia mới tìm mọi cách để

giúp đỡ anh ta, không hề động đến anh ta dù chỉ một chút, thế nên sau này Nghiêm gia mới có thể thâm thành như vậy.

Bây giờ, anh hai lại cố ý gọi điện đến dằn dò cô, vậy tức là Nghiêm gia đã động thủ.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

"Anh hai, anh nói thật đi, mọi người làm chuyện gì rồi?"

"Vi Vi, em đã có Tần Diệm rồi, sẽ không còn vương vấn Tần Hằng nữa chứ?"

Nghiêm Chỉ nói, giọng điệu hơi gay gắt, Nghiêm Vi rống giận: "Anh hai, Tần Diệm mới đến nhà mình có một lần, anh liền thiên vị Tần Diệm lên tận trời rồi sao, anh khiến người em gái này quá thất vọng!"

"Ha ha ha, em gái anh đừng nóng giận, sau này em tuyệt đối không được thích Tần Hằng nữa nhé, cái thằng rác rưởi đó, trước kia bắt nạt Vi Vi nhà anh nhiều như vậy, anh phải cho nó nếm chút mùi vị bị cản đường, động tay động chân một chút mà thôi. Dù sao thì Vi Vi, nếu Tần Hằng đến tìm em, em nhất định phải vững tâm đó nhé, cái thằng cặn bã đó không xứng với em đâu."

Đã nếm trái ngọt mà Nghiêm gia cho, ấy thế mà lại chẳng xem con gái nhà họ Nghiêm ra gì, gọi là đến đuổi là đi, mơ đẹp đấy, còn muốn trái ôm phải ấp nữa hả, cũng không nhìn lại xem mình có cái bản lĩnh đó không.

Nghiêm Vi ngơ ngẩn bỏ điện thoại xuống, sau đó nhét cây thuốc mà Tần Diệm đưa vào hoa huyệt và cúc huyệt của mình, chăm sóc hai chỗ đó thật cẩn thận. Với cái kích cỡ kia của Tần Diệm, nếu như ngày nào cũng làm, cô chắc chắn sẽ bị làm đến liệt mất.

"Ừm, a." Hoa huyết và cúc huyết đồng thời bị đâm vào, cảm giác lạnh lạnh. Nghiêm Vi khó chịu vận người, khắp khiêng bước về phòng ngủ. Đầu vừa chạm gối là liền ngủ thiếp đi, quá mệt mỏi, có cảm giác như tối qua không được ngủ một chút nào.

Mơ mơ màng màng trải qua hai ngày cuối tuần bị Tần Diệm làm đến chết đi sống lại, Nghiêm Vi lỡ mất tiết đầu tiên của ngày thứ hai. Cô ngủ một giấc đến hơn giữa trưa, điện thoại tắt âm, mấy cuộc gọi nhớ toàn là những số mà cô không biết. Nghiêm Vi chẳng quan tâm, đánh răng rửa mặt xong rồi thì đi ra ngoài ăn cơm, học tiết đầu tiên của buổi chiều.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi nghe giảng mà mơ mơ màng màng, thật vất vả mới chịu đựng được đến lúc tan học, cô nhận được một tin nhắn từ Tần Diệm: "Buổi tối làm bạn gái của anh, tham gia một bữa tiệc."

Nghiêm Vi không trả lời, dọn dẹp đồ đạc rồi đi ra khỏi phòng học, đụng phải Ôn Nhược Liên đang đứng ôm sách rũ đầu.

"Bạn học Nghiêm Vi."

Ôn Nhược Liên nhìn cô bằng ánh mắt trông mong, có mấy người tò mò đứng lại xem kịch. Nghiêm Vi bước lên trước, giơ tay lên, Ôn Nhược Liên lập tức lùi về sau một bước theo bản năng, nhưng thật ra cô chỉ giơ tay để vén tóc ra sau tai mà thôi.

"Ôn Nhược Liên, chúc cô và Tần Hằng trăm năm hạnh phúc, chúng ta không thân, sau này ở trong trường không cần phải chào hỏi với tôi đâu, nhé." Nghiêm Vi lạnh nhạt liếc mắt nhìn Ôn Nhược Liên một cái, sau đó đi xuống lầu."

"Nhỏ Ôn Nhược Liên này có bệnh hả, Nghiêm Vi chỉ vuốt tóc một chút thôi mà cô ta làm như thể Nghiêm Vi muốn đánh mình vậy, hồi

trước cũng toàn giả bộ như vậy hay sao."

"Đúng vậy đó."

"Không ngờ Ôn Nhược Liên này lại biết diễn trò như vậy."

"Này, mọi người có thấy được chiếc nhẫn trên ngón áp út kia của Nghiêm Vi không?"

"Nghiêm Vi có bạn trai hả."

"Nghiêm Vi mặt dày theo đuổi Tần Hằng, Tần Hằng thích Ôn Nhược Liên, vậy nên Nghiêm Vi mới chường mắt Ôn Nhược Liên đó."

"Đó là chuyện trước kia rồi, bây giờ Nghiêm Vi không thêm nể nang Tần Hằng nữa đâu. Chắc, cô ấy đẹp như vậy, có đi thi thì chắc sẽ được xếp vào lớp A, debut[1] ở vị trí Center[1] luôn chứ chẳng đùa."

[1] debut: ra mắt công chúng.

[2] vị trí Center: vị trí trung tâm của một nhóm nhạc, thường đứng giữa trong các MV, có thời gian lên hình nhiều hơn những thành viên khác.

"Nghiêm Vi cần gì đi thi mấy cái đó chứ, nhìn chi phí ăn mặc của cô ấy đi, cái nào không phải là loại tốt nhất. Gia cảnh của Nghiêm Vi cũng tốt lắm, căn bản không cần phải tự mình dốc sức làm việc đâu."

"Ồ."

Ôn Nhược Liên cắn chặt môi dưới, dường như có vết máu chảy ra.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

nguyên nữ chủ đã xuất hiện thì nguyên nam chủ cũng sắp lên sân rồi :)") hồi trước các cô đọc thấy ứa gan với thanh niên mất não này ra sao thì chương sau các cô cũng sẽ điên máu với thanh niên này như vậy, có khi hơn =))))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 34: Ghen

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Nghiêm Vi đi ra khỏi cổng trường, định trở về chung cư, nhưng nghĩ đến cuộc điện thoại mà anh hai gọi, ngẫm lại thì đúng thật là đã lâu cô chưa về nhà. Nghiêm Vi tính sẽ về nhà một chuyến, nhưng hiện tại là giờ tan tầm, học sinh ra vào rất đông, cô không gọi xe được.

Đứng ở cổng trường đợi vài phút, Nghiêm Vi đành trở về căn hộ của mình trước rồi tính sau.

Mới đi được vài bước, cô liền bị một người ngăn cản.

"Nghiêm Vi, rốt cuộc cô bị cái gì vậy? Không phải cô luôn miệng nói muốn đính hôn với tôi sao, tôi đồng ý đấy, cô về bảo người nhà họ Nghiêm của cô đừng có hiếp người quá đáng."

Gần đây Tần Hằng quả thực sắp phát điên, mấy hạng mục mà anh ta phụ trách đều bị Nghiêm thị làm cho rối tung lên. Nghiêm Chỉ cứ như con chó điên cắn chặt lấy anh ta không bỏ, anh ta làm cái gì cũng bị ngáng đường. Sản phẩm bỏ vốn ít nhưng có lợi nhuận cao, bị Nghiêm thị giở trò thành ra không bán được, cũng không có sản phẩm nào khác có thể thay thế. Nhưng Tần Hằng không thể bỏ cuộc, chỉ vài hạng mục nhỏ thôi mà anh ta cũng không giải quyết nổi, vậy thì làm sao có thể khiến chú út tín nhiệm, để chú út làm chỗ dựa cho anh ta.

"Nhưng cô hãy nhớ cho kỹ, dưa hái xanh không ngọt, cho dù cô chiếm được thân thể của tôi, nhưng cô cũng không chiếm được trái tim của tôi đâu." (ò vậy hở =))))

Tần Hằng cản đường Nghiêm Vi, sắc mặt tiêu tụy, trên cằm lún phún râu xanh, nhìn như thể sắp chết vậy.

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Nghiêm Vi bị Tần Hằng làm cho đờ người, thằng nhãi này bị cái gì kích thích vậy, tự dưng nhảy đến trước mặt cô nói xàm nói nhảm là sao. Gì mà dưa hái xanh không ngọt, dưa không ngọt mắc gì cô phải ăn, ăn trái dưa chín Tần Diễm không phải tốt hơn sao, ăn trái dưa xanh như anh ta làm gì, mắc họng.

Nghiêm Vi che mũi lại, ghét bỏ nhìn Tần Hằng một cái: "Tần Hằng, anh có vấn đề về thần kinh à, nói lung tung trước mặt tôi cái gì vậy. Anh đã có Ôn Nhược Liên rồi, lần trước tôi cũng đã nói rất rõ ràng, đừng có dính dáng đến tôi, tôi không có hứng thú với anh."

"Là ai làm!?"

Tần Hằng giữ chặt lấy cổ tay Nghiêm Vi, anh ta thấy được dấu hickey trên cổ cô, vết hồng tươi tắn kia khiến anh ta đỏ cả mắt, hành động như thể bắt được vợ mình đang ngoại tình. Nghiêm Vi đá một phát vào hạ bộ Tần Hằng, vặn ngược tay anh ta ra sau: "Anh bị điên đúng không."

"Còn dính hôn nữa, dính hôn cái con mẹ nhà anh. Nhìn rõ chưa, bà đây có đôi tượng rồi, chớ đừng mắt cái con cóc xấu xí nhà anh. Còn việc mà Nghiêm thị làm hã, đó là cái nghiệp đó, ai cũng không tránh được đâu, anh, Tần Hằng cũng không phải ngoại lệ." Nghiêm Vi lạnh nhạt nhìn Tần Hằng đang che lại hạ bộ đang đau nhói, sắc mặt anh ta trắng bệch, khuôn mặt vốn tuấn tú lúc này càng trở nên hèn mọn.

"Còn nữa, người anh có mùi thối chết đi được, sau này đề nghị cách xa tôi 500m." Nghiêm Vi giữ khoảng cách với Tần Hằng. Nhìn thấy một chiếc xe quen thuộc đứng ở xa xa, cô chạy đến, cửa xe mở ra, cô bước lên xe.

Tần Hằng khuyu người một lúc rồi mới đứng lên, anh ta nhìn thấy một biển số xe quen thuộc. Anh ta cố gắng áp chế suy nghĩ đang nảy ra trong đầu. Nghiêm Vi không thể nào ở cùng với chú út, chú út là người thế nào, anh ta hiểu nhất. Chú ấy coi thường những người phụ nữ nông cạn như Nghiêm Vi. Hơn nữa, trước đây Nghiêm Vi mặt dày đeo bám anh ta, không biết chú út đã gặp được bao nhiêu lần rồi.

Nghiêm Vi lên xe, vừa mới ngồi xuống ghế sau thì đã bị Tần Diệm kéo vào trong ngực. Mùi hương đặc biệt chỉ thuộc về riêng anh xộc thẳng vào khoang mũi, cô vô thức hít sâu một hơi, thấy người đàn ông mỉm cười, cô có hơi xấu hổ.

"Sao lại không trả lời tin nhắn của anh?"

Tần Diệm ôm lấy eo của cô một cách vô cùng chiếm hữu, nụ hôn nóng bỏng rơi xuống cổ cô, xúc cảm tê dại kéo đến. Nghiêm Vi rụt rụt cổ, hơi chột dạ, có thể nói là cô cố ý, tuy đã thấy tin nhắn Tần Diệm gửi, nhưng cô lại không muốn trả lời. Nghiêm Vi vẫn đang còn giận anh vì đã làm cô liệt giường đấy.

"Em chưa xem tin nhắn mà?"

Nghiêm Vi nắm chặt lấy điện thoại theo bản năng. Tần Diệm biết thừa là cô gái nhỏ đang nói dối, đôi môi mỏng nở một nụ cười nhạt. Nghiêm Vi bất chấp tất cả chui vào trong ngực anh: "Em không trả lời đấy, anh làm gì được em."

"Anh có thể khiến toàn thân em đều có mùi hương của anh." Tần Diệm ngậm lấy vành tai cô, giọng nói trầm thấp như tiếng sấm rền, Nghiêm Vi cảm thấy mình cũng sắp nổ tung mất.

"Mẹ nó, anh biến thái."

Nghiêm Vi mắng, Tần Diệm ngăn môi cô lại: "Con gái không được nói tục."

Xin hãy đọc truyện ở địa chỉ chính chủ - Wattpad: MatDangCanhY để được đọc chương mới sớm hơn từ 5-6 tiếng, hãy là một người đọc văn minh, nói không với các trang reup.

Thấy ánh mắt của người đàn ông dần tối đi, Nghiêm Vi lập tức nhận thua, ghé sau có vách ngăn, ai biết người đàn ông này sẽ làm ra chuyện gì, lần trước đã hôn cô trên xe hơn một tiếng, môi cũng sưng lên.

"Vừa nãy là Tần Hằng sao?" Tần Diệm bình thản nói sang chuyện khác, ánh mắt lại càng nguy hiểm hơn. Nghiêm Vi rất biết điều, vươn tay ra ôm lấy Tần Diệm: "Là Tần Hằng chặn đường em, nói gì mà đồng ý dính hôn với em."

Vừa nói xong hai chữ dính hôn, Nghiêm Vi có thể cảm nhận được rõ ràng Tần Diệm lại ôm chặt eo cô hơn nữa.

Nghiêm Vi mím môi, không nhịn được cười thành tiếng, hôn lên khóe môi anh: "Tần Diệm, anh đang ghen sao?"

(~ ▾ ~)~(~ ▾ ~)~(~ ▾ ~)~

cả nhà chuẩn bị, màn ở văn án sắp đến rồi

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 35: Người Nhà Họ Tàn

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Em cảm thấy sao?"

Người đàn ông nói một câu nhưng lại mang hai ý nghĩa. Nghiêm Vi ôm lấy cổ Tàn Diệm, cả người ghé vào trên người anh, vuốt ve chiếc cằm của người đàn ông, mi mắt cong cong, lúc cười lên như bùng nắng. Nghiêm Vi không nhịn được cắn một cái lên cằm anh: "Nhìn xem, em đang đeo cái gì trên ngón áp út đây?"

"Em nói với Tàn Hằng là em có đối tượng rồi, hơn nữa, dưa hái xanh không ngọt, ăn dưa thì phải lựa dưa ngon chứ. Đương nhiên, cho dù Tàn tiên sinh anh có là một trái dưa chua thì em cũng bằng lòng nếm một ngụm, ưm."

Nghiêm Vi kêu lên, Tàn Diệm hôn mạnh lên môi cô, những lời đang định nói ra đều bị anh nuốt hết. Anh cắn lấy môi dưới của cô, không ngừng gặm cắn, như thể đang nếm thử mỹ vị nhân gian vậy, từng chút từng chút, được một tác lại muốn tiến lên một bước xông vào khoang miệng cô. Hai người trao đổi nước bọt cho nhau, tiếng nước chùn chụt vang lên trong không gian chật hẹp. Nghiêm Vi cố gắng nuốt xuống, chủ động đáp lại Tàn Diệm, điều này càng kích thích Tàn Diệm hơn, khiến anh hôn càng sâu, càng mạnh hơn nữa.

Hôn xong, Nghiêm Vi dựa vào ngực Tàn Diệm thở hổn hển, cô không nhịn được cười thành tiếng, người đàn ông này sao lại đáng yêu như vậy chứ.

Bỗng chốc, nghĩ đến kết cục của mình trong cốt truyện, cô nước mắt, chọc chọc ngực anh: "Tần Diệm, nếu em và Tần Hằng xảy ra mâu thuẫn, anh sẽ giúp ai?"

"Em cảm thấy sao?"

Tần Diệm đẩy trán Nghiêm Vi, hơi thở quán quít, mang theo sự dịu dàng và yêu chiều của riêng người đàn ông. Anh giữ lấy ót cô, khẽ hôn lên môi, chóp mũi, gò má, cằm, rồi trán, cuối cùng dừng trên đôi mắt Nghiêm Vi: "Bà xã và cháu trai ai quan trọng hơn?"

"Ai là bà xã của anh chứ?"

Nghiêm Vi e lệ đẩy Tần Diệm ra, anh ngậm lấy phần thịt non trên cổ cô, hung hăng mút một ngụm, một dấu hickey hiện ra: "Hai cái lỗ dâm đấng trước và sau của Vi Vi anh chỉ cần sờ một cái là đã chảy nước, cũng chỉ có côn thịt của anh là được làm, Vi Vi không làm bà xã của anh, vậy thì em muốn ai là ông xã của em, hửm?"

"Tần Diệm." Nghiêm Vi then quá thành giận cắn lên cằm Tần Diệm, tạo thành dấu răng.

"Vi Vi hưng phấn như vậy, đừng nói là ướt rồi nhé." Tần Diệm nói xong liền duỗi tay xuống dưới tìm kiếm, nhưng lại bị cô giữ tay lại: "Đừng."

"Thì ra Vi Vi thích anh lưu manh, anh nhớ rõ rồi, anh sẽ cố gắng." Tần Diệm nghiêm túc hứa hẹn, Nghiêm Vi lại cảm thấy mình sắp bùng nổ đến nơi: "Tần Diệm, anh đừng có xuyên tạc lời nói của em."

"Ừ, không xuyên tạc."

"Ừm." Nghiêm Vi rên lên một tiếng, bàn tay của Tần Diệm đã sờ soạng xuống phía dưới tự khi nào.

Hôm nay cô mặc một chiếc váy ngắn màu đỏ, bên trong là một chiếc quần bảo hộ mỏng manh, anh duỗi tay vào như vậy, cách một

chiếc quần bảo hộ cũng có thể cảm nhận được sự non mềm. Nghiêm Vi kêu lên một tiếng, xin tha: "Tần Diệm, đừng mà."

Tần Diệm thưởng thức âm hạch của cô qua chiếc quần bảo hộ, cảm nhận được sự ẩm ướt, anh ngậm lấy môi cô: "Quả nhiên Vi Vi đã ướt."

"Chờ về nhà sẽ xử lý em."

"Đừng mà, còn đau đó." Nghiêm Vi nỗ lực làm nũng. Tần Diệm bị sự nũng nịu của cô trên chọc, cố kiềm chế xúc động muốn xuống tay với cô.

Đúng lúc này, xe dừng lại, Nghiêm Vi cười khế, ôm lấy mặt Tần Diệm hôn một cái thật kêu: "Tần Diệm, làm tốt lắm."

Tần Diệm: ...

Bước xuống xe, Tần Diệm và Nghiêm Vi đi làm tóc và trang điểm, thay lễ phục, đúng 7 giờ thì đến nhà cũ Hoắc gia.

Khoác lấy tay Tần Diệm, bước vào đại sảnh, Nghiêm Vi nhận được rất nhiều sự chú ý. Đêm nay cô mặc một chiếc váy dài màu đen, Tần Diệm có tính chiếm hữu nên bắt cô mặc váy cao cổ, lớp voan mỏng như ẩn như hiện, làn da trắng nõn bên trong càng thêm mịn màng, mang theo một vẻ đẹp mơ hồ khó nói, không thể nào bắt chước được.

Nghiêm Vi vốn đã có một vẻ đẹp lạnh lùng, nay lại đi cùng Tần Diệm, hợp lại với nhau, quả thực không thể nào xứng đôi vừa lứa hơn nữa, còn chưa kể ánh mắt Tần Diệm nhìn về phía Nghiêm Vi chứa đầy sự yêu chiều và dịu dàng không thể che dấu, càng làm người ta lóa mắt hơn.

Hai người từ từ đi tới, ánh đèn lộng lẫy chiếu vào trên người Tần Diệm và Nghiêm Vi, như thể hai người được sinh ra là để đứng dưới ánh đèn flash này, ai ai cũng không thể dời mắt.

Sau khi đi một vòng, Tần Diệm đưa Nghiêm Vi đến gặp ba mẹ. Ba mẹ Tần vừa nhìn thấy cô, chưa kịp nói gì thì ba mẹ của Tần Hằng đã lên tiếng trước: "Nghiêm Vi? Sao, sao cô lại đi cùng Tần Diệm?"

Khác với sự khiếp sợ của hai người họ, ông bà Tần lại bình tĩnh vô cùng, tính tình của Tần Diệm, hai ông bà rất rõ, nếu không quyết định thì sẽ không công khai như thế này, có lẽ, anh đã tìm được tình yêu đích thực.

Vốn tưởng rằng cả đời này con trai mình sẽ độc thân, nào ngờ một cô gái như Nghiêm Vi lại xuất hiện. Thật ra Nghiêm Vi khá hoạt bát, vừa vặn bổ sung cho một người trầm mặc ít nói như Tần Diệm, tuy rằng có thể khiến người ta đồn đãi là chú út đi cướp phụ nữ của cháu trai, nhưng Tần Hằng không thích Nghiêm Vi, vậy thì cũng không coi như là cướp.

"Anh hai, chị dâu, giới thiệu một chút, đây là vị hôn thê của em - Nghiêm Vi." Tần Diệm tay đan tay với Nghiêm Vi: "Vi Vi, gọi anh hai chị dâu đi."

Nghiêm Vi hơi ngại ngùng, đỏ mặt trừng mắt liếc Tần Diệm một cái, vào trong mắt ba mẹ Tần Hằng thì chính là hai người họ đang liếc mắt đưa tình.

"Ba mẹ."

"Anh hai, chị dâu."

Gọi xong, hai tai Nghiêm Vi cũng đỏ lên.

Ông Tần gọi Tần Diệm đến nói chuyện, anh bảo cô ngoan ngoãn ngồi yên chờ mình.

Người vừa đi, mẹ của Tần Hằng liền tìm tới, chỉ trích Nghiêm Vi: "Nghiêm Vi, không ngờ được cô là cái loại phụ nữ đê tiện như vậy, lúc trước đeo bám Tần Hằng nhà tôi chặt thế mà, nói cái gì mà không phải nó thì không gả, bây giờ mới được bao lâu, cô đã bỏ lên

giường của Tần Diệm rồi, thế nào đây, cô muốn quậy nhà họ Tần đến long trời lở đất cô mới vừa lòng sao?"

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

like mother like son :)

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 36: Chào Thím Đi

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Nghiêm Vi mỉm cười, tay chống cằm: "Chị dâu, chị nói vậy là không đúng rồi, ai mà chẳng có một thời trẻ trâu hờ chị? Thế nào, Tần Hằng từ chối em như vậy, em lại phải theo đuổi tiếp sao? Hơn nữa, mấy năm gần đây, một mặt thì Tần Hằng từ chối em, nói như thật, nhưng vẫn dựa vào nhà họ Nghiêm bọn em, rồi đối xử với em chẳng ra gì cả, anh ta làm dáng rất giỏi đấy?"

"Thật sự nghĩ rằng trên đời này chỉ có mỗi Tần Hằng là đàn ông sao, vì một cái cây lệch tán như anh ta, em đây phải từ bỏ mọi thứ à?" Nghiêm Vi nói vô cùng có lý, mẹ Tần Hằng cứng họng: "Vậy thì cô cũng không thể ra tay với Tần Diệm được, đó là chú út của Tần Hằng."

"Không phải là em ra tay với Tần Diệm." Ngón tay Nghiêm Vi gõ nhịp trên bàn, nở nụ cười: "Chính xác thì là Tần Diệm ra tay với em mới đúng."

"Chị dâu, em hơi đói bụng, không tán gẫu với chị nữa, đương nhiên, nếu chị không vừa mắt em, chị có thể không đến dự hôn lễ của em và Tần Diệm." Nghiêm Vi nhấc tay, chiếc nhẫn trên ngón áp út vô cùng chói mắt. Mẹ Tần Hằng cứng người, chiếc nhẫn này, tại sao lại ở trên tay Nghiêm Vi, chẳng lẽ chú út thật sự nghiêm túc sao?

Dạo trước, Tần Diệm đã mua đấu giá một đôi nhẫn, trị giá 3000 vạn[1], toàn thế giới chỉ có một đôi, vốn tưởng rằng Tần Diệm mua

để làm quà cho ai đó, không nghĩ tới anh lại mua cho mình.

[1] 3000 vạn tệ = 102 tỉ VNĐ (mất 5 phút đồng hồ tính hic rút nước mắt)

Cũng không thể trách mẹ Tần Hằng lại nghĩ như vậy, thật sự là hơn ba mươi năm qua Tần Diệm chưa hề có ai bên người. Anh thích đàn ông cũng được, phụ nữ cũng được, nhưng không ngờ cuối cùng đó là người thường xuyên đến biệt thự nhà họ Tần - Nghiêm Vi.

Chẳng lẽ chú út đã sớm lên kế hoạch rồi?

Nếu đúng là như vậy... Sắc mặt của mẹ Tần Hằng bỗng chốc trắng bệch, đầu ngón tay run lên trong vô thức.

Nghiêm Vi thấy ngồi mãi trong phòng chán quá nên tự ý đi ra ngoài. Cô chẳng muốn nhìn khuôn mặt kia của mẹ Tần Hằng chút nào cả, nói chuyện như thể cô là người sai vậy. Lúc trước nguyên chủ thích Tần Hằng, theo đuổi anh ta, không phải lúc nào mẹ anh ta cũng khinh thường cô ấy sao. Bây giờ tự nhiên đến đây khẳng định cảm giác tồn tại làm gì vậy, làm như thể Nghiêm Vi cô là vật sở hữu của Tần Hằng không bằng, cho dù vứt vào một xô mặc kệ thì cũng không được bỏ đi, chỉ cần anh ta ngoắc ngoắc ngón tay là phải tung ta tung tăng, vứt bỏ liêm sỉ chạy đến.

A, đòi mà đẹp thế à.

Nghiêm Vi vừa bước ra, đã bị Ninh Kỳ Kỳ cũng đến dự tiệc bắt được. Hôm nay cô ấy mặc theo phong cách đáng yêu, đi đến khoác lấy tay cô: "A a a, Vi Vi cậu không biết đâu, vừa nãy lúc cậu đi vào cùng Tần Diệm đúng là chói mù mắt mình mất, huhuhu, hai người xứng đôi quá đi, như trời sinh vậy á, gâu gâu gâu."

"Kỳ Kỳ, cậu lố quá." Nghiêm Vi ném cho Ninh Kỳ Kỳ một ánh mắt xem thường, Ninh Kỳ Kỳ dựa vào vai cô: "Huhu, Vi Vi, cậu đang khinh mình ngốc đúng không, nên không thèm nói chuyện với mình."

"Biết vậy là tốt, kìa, anh nhà cậu đang nhìn kìa." Nghiêm Vi nhìn về phía Ninh Chính, Ninh Kỳ Kỳ nhìn theo tầm mắt cô, sau đó rụt cổ lại, đưa lưng với anh.

Ninh Kỳ Kỳ chọc chọc eo Nghiêm Vi, bảo cô cúi đầu xuống: "Vi Vi, mình hỏi cậu một việc nha."

"Hửm?" Nghiêm Vi hơi nhướng mày, Ninh Kỳ Kỳ ghé sát đến: "Có phải đàn ông sau khi khai trai đều có ham muốn rất mạnh không? Ninh Chính thật sự rất quá đáng, ngay từ đầu không phải là mình chủ động sao, bây giờ mình muốn từ chối cũng từ chối không nổi, tuy rằng làm tình rất sướng, nhưng bị làm quá nhiều, ngày hôm sau mình thật sự rất đau."

Ninh Kỳ Kỳ nước mắt lưng tròng: "Tần Diễm nhà cậu có như vậy không?"

Nghiêm Vi bị những lời trắng trợn của cô ấy làm cho đỏ mặt: "Cậu thật là!"

"Biết rồi biết rồi." Ninh Kỳ Kỳ phẫn nộ nhéo Nghiêm Vi một cái. Ninh Chính rút cuộc cũng không nín nhịn được nữa, bước đến mạnh mẽ kéo Ninh Kỳ Kỳ đi, Nghiêm Vi cho Ninh Chính một ánh mắt cổ vũ.

Bụng có hơi đói, Nghiêm Vi đi đến một góc ăn bánh gato, chiếc bánh gato khá là xinh xắn, mới cắn vài miếng là đã hết. Lót bụng xong, Nghiêm Vi bưng một ly cocktail lên, nhấp một ngụm nhỏ.

Mùi vị không tồi, bánh gato lại ngọt ngào, Nghiêm Vi uống hết một ly rượu.

Vừa mới buông ly xuống, Nghiêm Vi liền bị Tần Hằng kéo đến một góc tối, lão đảo bước chân.

"Tần Hằng?" Cổ tay cô bị giữ chặt, Nghiêm Vi vẫn không chống lại được sức lực của một người đàn ông trưởng thành, cô đang định

đánh úp anh ta như lần trước, Tần Hằng đã đè chân cô lại: "Còn muốn lặp lại lần thứ hai sao, Nghiêm Vi, cô thật sự nghĩ rằng tôi ăn chay à?"

"Cô cũng giỏi thật đó, bảo sao dạo này lại không bám lấy tôi, thì ra là đã leo lên giường của chú út. Làm sao, cho rằng leo lên người chú út tôi là có thể gả vào hào môn phải không? Biết thân biết phận đi Nghiêm Vi, cô đừng có mà nằm mơ."

"Cô thật sự nghĩ rằng chú út tôi thích cô à? Chú út giữ mình nhiều năm như vậy, cô nghĩ là tại sao? Là bởi vì chú ấy có bạch nguyệt quang[2], bạch nguyệt quang[2] của chú ấy qua đời vì tai nạn giao thông, cô trông hết như mối tình đầu của chú ấy, nên chú ấy mới có thể thích cô. Bằng không thì với cái tính điều ngoa buông thả này của cô, cái gì cũng xấu, cô dựa vào cái gì mà nghĩ chú út thích cô?"

[2] bạch nguyệt quang (ánh trăng sáng): ngôn ngữ mạng Trung Quốc, ý nói trong lòng vẫn luôn có một người mình yêu thương, ái mộ nhưng lại không ở bên cạnh, không thuộc về mình. Xuất phát từ tiểu thuyết 《Hoa hồng đỏ và hoa hồng trắng》 của Trương Ái Linh.

Tần Hằng cười lạnh, từng câu từng câu đâm vào tim Nghiêm Vi. Cô mím chặt môi, cụp mắt. Tần Hằng thấy vậy, thả lỏng bản thân: "Nghiêm Vi, tôi khuyên cô nên dừng lại kịp thời. Nếu không, người bị thương chỉ có thể là cô thôi."

"Mặc kệ cô nghĩ như thế nào, tôi đều sẽ chờ cô." Tần Hằng nhìn chằm chằm Nghiêm Vi, sự châm chọc mỉa mai được rút đi, chỉ còn lại dào dạt tình ý.

"Con mẹ nó anh thật sự coi mình là tình thánh à."

Nhân cơ hội đó, Nghiêm Vi đá một phát vào hạ bộ của Tần Hằng. Tần Hằng buông tay cô ra, cô liền tát vào mặt anh ta một cái, tiếng vang rất lớn: "Anh đề cao bản thân quá rồi đấy, lời anh nói là thật hay giả, tự tôi sẽ xem xét, còn anh, một tên rác rưởi bị bà đây ném đi, cũng đáng để bà đây nhặt lại lần nữa sao, anh mà xứng à?"

Tần Hằng đau đớn che hạ bộ lại, dựa vào tường. Nghiêm Vi ôm tay: "Tần Hằng, anh xun xoe với tôi như vậy, không nghĩ đến cảm xúc của đóa bạch liên hoa kia sao?"

Nghiêm Vi lui về sau một bước, để lộ bông sen trắng Ôn Nhược Liên đang lả chĩa sắp khóc ở phía sau. Ôn Nhược Liên khóc như hoa lê đài vũ[3], quay đầu chạy đi. Tần Hằng lập tức đứng dậy định đuổi theo theo bản năng, mới vừa bước một bước, liền bị Tần Diệm không biết xuất hiện từ lúc nào đập vào đùi một cái. Tần Hằng bị đau, trực tiếp quỳ gối trước mặt Nghiêm Vi.

[3] hoa lê đài vũ: hoa lê dính nước mưa, miêu tả vẻ đẹp của người con gái khi khóc.

"Hành lễ với thím của cậu, tư thế này cũng không tính là tệ lắm." Ánh mắt Tần Diệm lạnh lạnh, khuôn mặt hờ hững, ôm Nghiêm Vi một cách vô cùng chiếm hữu. Tần Hằng chậm rãi ngước mặt lên, vừa nhìn thấy ánh mắt của Tần Diệm liền co rúm lại. Ánh mắt của chú út đầy ý cảnh cáo, sự lạnh lẽo kia như muốn hành hạ cậu ta đến chết mới thôi.

Mãi đến khi Tần Diệm đưa Nghiêm Vi đi rồi, Tần Hằng mới một mình ngồi liệt xuống đất, sắc mặt xanh mét.

Xem ra, lời đồn là giả, chú út thật sự động lòng với Nghiêm Vi.

Nghiêm Vi và Tần Diệm nghênh ngang đi ra khỏi Tần gia, sau khi lên xe, Nghiêm Vi vẫn cứ trầm mặc như cũ, Tần Diệm cũng yên lặng, trong xe im như thóc. Nghiêm Vi nhớ đến lời Tần Hằng nói về bạch nguyệt quang của anh, ngực đau nhói, vô cùng tức giận, mắt nhìn ra cửa sổ, thấy đây không phải đường về nhà, liền rống lên: "Dừng xe."

Tài xế là Tần Diệm thuê, đương nhiên là chỉ nghe theo lời Tần Diệm, Nghiêm Vi càng tức giận hơn: "Tôi bảo anh dừng lại anh không nghe thấy sao!?"

Tài xế hơi hoảng hốt, Tần Diễm nhàn nhạt liếc mắt một cái, tài xế vội vàng kéo tấm chắn lên, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim lái xe tiếp.

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng
dtv-ebook.com

Chương 37: Đeo Trứng Rung Đi Đăng Ký Kết Hôn [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

"Em làm sao vậy?" Tần Diệm ôm Nghiêm Vi: "Tần Hằng đã nói gì với em mà lại giận dữ như vậy?"

"Không có gì." Nghiêm hừ lạnh một tiếng, nước mắt lại rưng rưng, chỉ cần tưởng tượng đến việc mình là cô vợ thế thân của tổng tài bá đạo, cô lại thấy ức không chịu được. Đặc biệt Tần Diệm còn dịu dàng hỏi cô như thế, Nghiêm Vi càng thấy tủi thân hơn, rơi nước mắt.

"Bà xã, sao em lại khóc." Nghiêm Vi vừa khóc, Tần Diệm lập tức luống cuống. Ở trước mặt anh, cô chưa bao giờ như vậy, chỉ khi nào bị làm quá tàn nhẫn cô mới khóc mà thôi. Vậy nên thấy cô như thế, Tần Diệm thực sự hoảng hốt vô cùng.

"Tần Diệm, anh xấu xa, rõ ràng là anh có bạch nguyệt quang mà, có phải là anh chỉ thèm muốn thân thể của em, thấy em trông giống với bạch nguyệt quang của anh nên mới ở bên em có phải hay không?"

Nghiêm Vi khóc, Tần Diệm hôn lên những giọt nước mắt trên mặt cô: "Anh có bạch nguyệt quang lúc nào chứ? Anh chỉ có mình em thôi."

"Anh gạt em, bạch nguyệt quang của anh qua đời vì tai nạn giao thông. Thế anh giải thích tại sao nhiều năm như vậy anh lại không yêu đương với ai chứ?" Nghĩ đến cô gái không biết tên kia, Nghiêm

Vi càng khóc to hơn nữa, thút tha thút thít, trông tội nghiệp vô cùng. Cô không muốn nhìn thấy Tần Diệm một chút nào nữa cả.

"Vi Vi, anh không có bạch nguyệt quang mà. Tình yêu của anh rất đơn giản, đã thừa nhận yêu một người nào đó thì chính là cả đời, nếu anh không đợi được người mà anh muốn, anh tình nguyện độc thân một mình còn hơn." Tần Diệm hôn sạch những giọt nước mắt trên mặt Nghiêm Vi.

"Anh thừa nhận, lúc đầu thấy em đeo bám Tần Hằng như vậy rất không có tự trọng. Anh cảm thấy giữa nam và nữ, khi ở bên nhau nên ngang hàng và bình đẳng. Nhưng rồi đêm đó, sau khi em ngất xỉu rồi lại đứng dậy một lần nữa đi đến chỗ anh, anh lại dao động, rõ ràng đó vẫn là em, nhưng anh lại không kiềm chế được dục vọng trong cơ thể mình, như thể em là người nào đó mà anh đã đợi rất lâu vậy. Giây phút đó anh đã biết, anh muốn em."

"Thật sao, Tần Diệm, đừng nói là vì muốn dỗ dành nên anh bịa chuyện gạt em nhé?" Tiếng khóc của Nghiêm Vi dần nhỏ đi, nhưng vẫn thút tha thút thít như cũ, hơi nghẹn ngào. Tần Diệm ngậm lấy môi cô, khẽ cắn: "Không, tất cả những lời hôm nay đều là tiếng lòng của anh."

"Có lẽ kiếp trước giữa hai chúng ta đã có rất nhiều tiếc nuối, vậy nên đời này vận mệnh mới đưa em đến bên anh."

Xe hơi tiến vào biệt thự, Tần Diệm mở cửa xe, ôm Nghiêm Vi ra ngoài. Tài xế lái xe đi, Tần Diệm ôm Nghiêm Vi đẩy cửa đi vào biệt thự.

Nháy mắt khi bước vào, Nghiêm Vi liền bị lóa mắt. Mùi thơm của hoa hồng thoang thoảng khắp nơi, ánh đèn, bong bóng, ruy-băng, nến... Tất cả những thứ này hợp lại tạo thành một khung cảnh xa hoa lộng lẫy. Đúng lúc này, một tiếng "bùm" lớn vang lên, pháo hoa rực rỡ trên bầu trời đêm bên ngoài, xếp thành năm chữ "Nghiêm Vi, lấy anh nhé?". Nghiêm Vi rơm rớm nước mắt.

Tần Diệm nửa quỳ trên mặt đất, thành kính hôn lên đầu ngón tay cô: "Nghiem Vi, em có bằng lòng lấy anh không?"

Nghiem Vi ghen ngào, sờ hàng nước mắt đang chảy dài hai bên má: "Em bằng lòng."

"Vậy thì chúng ta đi đăng ký kết hôn ngay bây giờ." Tần Diệm bế Nghiem Vi lên, vui sướng như một đứa trẻ được kẹo, ôm cô xoay vòng vòng. Nghiem Vi giận dỗi liếc mắt nhìn anh một cái: "Bây giờ Cục Dân Chính không còn làm việc nữa đâu, buổi sáng ngày mai hãy đi."

"Ừm." Tần Diệm đồng ý, tay Nghiem Vi đặt trên bả vai anh, cup mắt. Tần Diệm ngậm lấy ngón tay cô một cách vô cùng mập mờ, ướt át, sắc tình, đậm mỹ.

Dục vọng trong ánh mắt của người đàn ông quá mức mãnh liệt, trái tim cô run lên, phía dưới dần trở nên ẩm ướt. Tần Diệm hiểu rất rõ thân thể cô, thứ căng phồng dưới thân ghé sát vào bụng Nghiem Vi, nhẹ nhàng cọ xát: "Vi Vi, em ướt rồi."

"Tần Diệm, đừng ở chỗ này mà." Váy bị anh vén lên, ngón tay luồn vào, quần lót bị kéo xuống. Tần Diệm cầm ngón tay vào trong cái lỗ ướt át của cô, tiếng nước phụt phụt vang lên. Anh kéo váy cô xuống, để lộ cặp vú trắng nõn nà. Tần Diệm ngậm lấy núm vú, lúc thì cắn lúc lại đánh lười vòng quanh.

"Ừm, anh nhẹ chút đi, bên này cũng muốn nữa." Nghiem Vi mở miệng làm nũng, điều này càng khiến Tần Diệm hưng hơn. Anh dứt khoát bế cô lên, đặt cô xuống sofa, sau đó cởi chiếc váy gây vướng bận ra hoàn toàn, ngón tay ướt đẫm bôi đậm thủy lên vú Nghiem Vi.

"Vi Vi, núm vú của em cứng lên rồi, phía trên không biết là đậm thủy của em hay là nước bọt của anh nữa." Tần Diệm nắm lấy ngực cô, ép sát hai bên ngực vào nhau, ngậm hai núm vú vào cùng một lúc, hết như trẻ con đang bú sữa vậy, khiến khoái cảm của Nghiem Vi càng mãnh liệt hơn.

Kích thích dữ dội đánh úp đến, hoa huyết của cô phun nước, khiến đũng quần Tần Diệm ướt đầm. Tần Diệm kéo khóa quần xuống, thả thứ to lớn kia ra, chà xát hoa huyết, cọ qua miệng huyết nhưng lại không đi vào. Cùng lúc đó, anh cởi áo mình ra, để lộ cơ ngực gợi cảm. Nghiêm Vi bị sắc đẹp làm mù mị đầu óc, cắn lấy núm vú người đàn ông, cảm nhận được người đàn ông đang căng cứng, cô càng liếm hăng say hơn nữa.

Tần Diệm nhanh chóng cởi quần, hai người lập tức trần truồng đối mặt với nhau. Anh bế Nghiêm Vi lên, đánh lười vòng quanh núm vú cô một lần nữa, tách chân cô ra, cắm vào. Côn thịt đâm thẳng vào trong, Nghiêm Vi rên lên một tiếng, đẩy Tần Diệm: "Anh nhanh lên, huhu, bên trong ngứa quá, anh làm mạnh một chút đi, không đủ sướng."

"Vi Vi, đây là do chính miệng em nói đấy nhé, lát nữa đừng cầu xin anh tha cho em." Tần Diệm đè Nghiêm Vi xuống sofa, côn thịt lập tức thọc thật mạnh, ra ra vào vào trong hoa huyết, tiếng nước ngập tràn.

"A a a a a, a ha, ưm ưm, đâm sâu quá, thọc đến hoa tâm rồi, a, mạnh nữa đi, côn thịt lớn thật thô, thật dài, làm em sướng quá, huhu..." Nghiêm Vi vô thức kẹp chặt chân, thiếu chút nữa là kẹp anh đến bắn. Tần Diệm cố gắng kiềm chế cảm giác sung sướng này, ghé sát vào người con gái dưới thân, mãnh liệt xoa bóp hai vú, xoay đầu cô về phía mình, hôn môi. Côn thịt càng đâm thọc mạnh bạo hơn nữa, Tần Diệm lấp kín môi Nghiêm Vi, anh sợ cô lại thốt ra những lời dâm đãng như lúc nãy, anh sẽ không nhịn được mà làm cô suốt đêm, ngày mai cô sẽ không xuống được giường.

Dù vậy, trước khi bắn tinh Tần Diệm vẫn làm Nghiêm Vi lên đỉnh hai lần. Nghiêm Vi sướng tê người, ngay cả khi tắm rửa cũng vẫn còn đang mơ mơ màng màng, không tỉnh táo. Lúc Tần Diệm giúp cô tắm rửa, một bên cô gái nhỏ nức nở xin tha, bên còn lại lại dùng sức kẹp chặt ngón tay anh không bỏ. Vì thế Tần Diệm lại bị Nghiêm Vi làm cho cứng lên.

Giúp cô tắm rửa xong, đặt lên trên giường, Tần Diệm lại phải vào phòng vệ sinh tắm nước lạnh, ở trong đó gần 40 phút mới ra ngoài.

Tám giờ sáng hôm sau.

Nghiêm Vi bị Tần Diệm hôn tỉnh: "Bà xã, chúng ta đi đăng ký kết hôn thôi."

Nghiêm Vi nhồm người dậy, cảm giác tê dại từ hoa huyết đánh úp đến. Cô cúi đầu nhìn xuống, thì ra là anh đã nhét trứng rung vào hoa huyết cô. Nghiêm Vi vừa định lấy nó ra, Tần Diệm liền ngăn cả: "Bà xã, đây là phúc lợi đêm tân hôn đó, ngay cả chút phúc lợi này mà em cũng không cho anh sao?" Tần Diệm bày ra vẻ mặt vô cùng tủi thân, cúi xuống ngực Nghiêm Vi, ngậm lấy núm vú. Vú bị cắn, nhẹ nhàng nghiền nát, khoái cảm tê dại lan ra khắp người. Nghiêm Vi rên rỉ từ chối.

Nghiêm Vi chọn cho mình một chiếc váy dài qua đầu gối. Tần Diệm chơi chó vô cùng, trứng rung mà anh mua là loại chất lượng, có thể kích thích đồng thời hoa huyết và lỗ sau. Thừa dịp cô ngủ, Tần Diệm cũng đã "chăm sóc" đến cục huyết rồi. Trứng rung được bật đến mức mạnh nhất, Nghiêm Vi cố chịu đựng cơn khoái cảm đang ập đến, mặc quần lót vào.

Đến Cục Dân Chính, sắc mặt cô ửng hồng, diện thông tin, chụp ảnh, nháy mắt khi nhận được giấy kết hôn, Nghiêm Vi cắn môi, rên nhẹ một tiếng rồi ngã người vào ngực Tần Diệm. Tần Diệm vui vẻ ôm cô đi ra khỏi Cục Dân Chính.

"Tần Diệm, tên xấu xa nhà anh." Điều khiển từ xa đang ở trong tay Tần Diệm, tên chó này lại bật đến mức cao nhất, trứng rung cứ trượt dần vào trong, dưới tần suất mãnh liệt như vậy, đã cọ xát đến điểm mẫn cảm của Nghiêm Vi, hoa huyết cô đã ướn thành lũ lụt.

Vừa mới lên xe, Nghiêm Vi đã ngồi liệt trên chỗ ngồi, nhìn khuôn mặt dương dương tự đắc của người đàn ông, cô cắn môi, ngay khi người đàn ông vừa lái xe đi, cô liền kéo dây lưng của anh ra, cắn

hận ngậm lấy côn thịt lớn. Côn thịt màu đỏ tím giật giật trong miệng cô, Nghiêm Vi biết rõ điểm mẫn cảm của người đàn ông ở đâu, dùng răng mình nhẹ nhàng cạo xát, đầu lưỡi đánh vòng quanh mã mắt, thành công đem đến kích thích mãnh liệt cho người đàn ông.

Tần Diệm vội vàng đập phanh, may mắn đang là đèn đỏ, không có việc gì.

Đèn xanh, Nghiêm Vi càng liếm láp dữ dội hơn, tay còn trêu đùa hai bên trứng dái. Trên côn thịt toàn bộ là nước bọt của cô, ướt đầm dề, tiếng nước tràn ngập. Không biết đã ngậm bao lâu, Tần Diệm nhin không được thúc eo. Nghiêm Vi cảm thấy miệng mình bị anh thọc đến tê cứng, côn thịt khê giật, một luồng tinh dịch phụt ra. Cô nuốt tinh dịch xuống, có một ít tràn ra khỏi khóe môi, Nghiêm Vi liếm liếm.

Tần Diệm bị cô kích thích không nhẹ, chân nhún ga, nhanh chóng trở về biệt thự. Vừa vào cửa, cô lập tức bị anh đè lên tường, côn thịt thọc thẳng vào cái lỗ âm đấng, hung hăng thọc vào rút ra.

"A a a, trứng rung vẫn còn đang ở bên trong, a a, âm đến rồi, huhu, em ra, em ra." Nghiêm Vi thét chói tai, chỉ riêng trứng rung đã đủ kích thích, Tần Diệm thọc mạnh như vậy, trứng rung liền bị đẩy vào chỗ sâu nhất. Kích thích từ hai bên dồn dập kéo đến, Nghiêm Vi lập tức đạt đến cao trào.

"Vi Vi, em phun nước." Tần Diệm nâng chân cô lên, thừa dịp cô đang đắm mình trong dư vị cao trào, tần suất âm thọc càng nhanh và mạnh hơn nữa. Nghiêm Vi bị cấm đến phun âm thủy ra không ngừng, chỗ giao hợp của hai người ướt đầm dề, tất cả đều là âm dịch của Nghiêm Vi. Nhân cơ hội này, Tần Diệm liền đút thêm một ngón tay vào trong, cạo qua lớp thịt non mềm của cô.

"A a, Tần Diệm, dừng mà, nhiều quá, em không chịu nổi." Kích thích quá mãnh liệt, Nghiêm Vi nức nở thành tiếng. Tần Diệm hôn lên môi cô, giữ lấy đùi cô, thọc thẳng cây gậy thịt vào cái lỗ âm đấng, lao đến.

"Vi Vi, em thật nhiều nước, anh không chịu được, nhìn xem, lòng bàn tay anh toàn là nước của em."

Tần Diệm rút ngón tay ướt đầm dề của mình ra, bôi lên ngực Nghiêm Vi, ngực bị bôi ướt. Vì đang va chạm mãnh liệt, vú cô cọ qua ngực anh. Tần Diệm vừa làm cô vừa liếm vú, Nghiêm Vi chỉ cần tưởng tượng đến việc trên vú mình toàn bộ là dâm thủy của anh bôi lên, cả người đều run rẩy, dùng sức thít chặt côn thịt, kẹp đến nỗi Tần Diệm đâm càng mạnh hơn nữa, hết như hai con thú hoang đang làm tình.

Ngày đăng ký kết hôn, Nghiêm Vi bị Tần Diệm ôm từ dưới lầu lên đến trên lầu, rồi từ phòng khách đi vào phòng tắm, ra cả ban công. Gần như là mỗi nơi mỗi chỗ trong nhà cô đều bị Tần Diệm đè xuống dâm thọc, kích thích mãnh liệt lan ra khắp người Nghiêm Vi, đến cuối cùng, cô trực tiếp bị làm đến hôn mê bất tỉnh.

Lúc sắp ngất, Nghiêm Vi chỉ còn nhớ côn thịt của Tần Diệm vẫn đang chôn sâu trong cơ thể mình, ra ra vào vào không ngừng nghỉ.

(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~(~ ▽ ~)~

còn một mẻ thịt thơm ngon nữa nha cả nhà =)))

NỮ PHỤ PHÁO HÔI MUỐN ĐỘC SÙNG

Hoảng Nhiên Nhược Mộng

dtv-ebook.com

Chương 38: Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Kết Hôn [H]

Convert: Vespertine

Edit: Mạt Mạt | Wattpad: MatDangCanhY

Đăng ký kết hôn xong thì cũng vừa vặn đến kỳ nghỉ hè, Nghiêm Vi đưa Tần Diệm về nhà gặp ba mẹ, bàn bạc chuyện kết hôn, cuối cùng quyết định là sẽ tổ chức lễ kết hôn vào Tết Đoan Ngọ, phù dâu là Ninh Kỳ Kỳ, còn phù rể là Ninh Chính.

Ngày cử hành hôn lễ, Nghiêm Vi mặc áo cưới trễ ngực, chiếc váy cưới trắng thuần không tí vết, trông hết như một đóa hoa lộng lẫy đang nở rộ. Tần Diệm nhìn cô mê mẩn, mười ngón tay đan vào nhau thật chặt. Nghiêm Vi biết, đời này của cô, chỉ có người đàn ông trước mắt này thôi.

Hôn lễ diễn ra rất thuận lợi, khi ném hoa cưới, Ninh Kỳ Kỳ là người chụp được. Ninh Chính lập tức quỳ xuống cầu hôn cô ấy, cô ấy cũng đã đồng ý rồi. Chuyện vui đùa nhau kéo đến, Nghiêm Vi cũng cảm thấy hạnh phúc thay cho cô.

Đến buổi tối thì đương nhiên không thể thiếu màn nước sữa hòa nhau, nhưng đang làm được một nửa, đột nhiên Nghiêm Vi lại thấy đau bụng. Nửa đêm, cô được Tần Diệm đưa đến bệnh viện, bác sĩ báo cho hai người biết, Nghiêm Vi đã mang thai được ba tháng rồi.

Nghiêm Vi nghe thấy vậy thì ngẩn cả người, không ngừng dấm dĩa Tần Diệm. Tần Diệm cái tên chó chết này, trước kia còn nói cái gì mà sẽ mang bao đầy đủ, sau đó thì hoàn toàn mặc kệ luôn, rất nhiều lần làm quá kích liệt đều không sử dụng biện pháp tránh thai nào cả, trực tiếp bắn vào; còn có rất nhiều hôm Tần Diệm cắm gậy vào bên

trong suốt cả một đêm, không thềm tắm rửa gì cả, tinh dịch bị đổ đầy không thể chảy ra ngoài, chắc chắn là đã trúng thưởng vì một trong những lần đó.

Tần Diệm không dám phản kháng, để mặc Nghiêm Vi đâm đá mình, vừa che đầu vừa xin cô tha thứ.

Vừa bước ra khỏi bệnh viện, Tần Diệm lập tức móc điện thoại ra báo cho gia đình hai bên biết tin tốt lành này.

Đương nhiên, niềm vui khi được làm ba cũng đã khiến cho đầu óc Tần Diệm mụ mị, anh đã tự đào hố chôn mình bằng cách đích thân gọi điện thoại cho anh trai Nghiêm Vi. Nghiêm Chỉ sau khi biết được thanh niên Tần Diệm đã khiến em gái mình mang thai lúc đang còn đi học, lập tức gọi anh ra uống rượu. Nghiêm Chỉ một khi đã uống say thì không ngán bố con thằng nào, đánh cho Tần Diệm om xương.

Vì mang thai nên Nghiêm Vi tạm nghỉ học một năm.

Lúc mang thai được sáu tháng, bụng Nghiêm Vi đã rất lớn, đầu vú trướng đau, ham muốn tình dục rất nặng, cô bị tra tấn khó chịu vô cùng.

Tần Diệm đã đẩy lùi rất nhiều kế hoạch công việc, ở nhà chăm sóc Nghiêm Vi. Cô mang thai, tính tình thay đổi, anh sợ cô ở một mình rồi lại ăn phải thứ gì không nên ăn. Lần trước Nghiêm Vi vì ăn quá nhiều kem mà đã phải vào bệnh viện.

Tần Diệm bưng canh gà đến, đút cho cô ăn. Nghiêm Vi vừa uống được vài muỗng thì đã không chịu uống nữa. Tần Diệm uống sạch số canh gà còn lại, sau đó hôn lên môi cô, đút canh gà cho Nghiêm Vi bằng cách này. Bị ép ăn thứ mình không thích, Nghiêm Vi tức chết đi được, nắm lấy côn thịt anh, sức lực hơi mạnh, người đàn ông rên lên một tiếng, hôn Nghiêm Vi mạnh hơn.

"Vi Vi muốn sao?" Nghiêm Vi mặc váy bầu, bụng tròn vo, vì mang thai nên vú cũng lớn hơn một chút. Tần Diệm kéo váy cô xuống, ngậm lấy núm vú cô, dường như có sữa chảy ra, nhưng rất ít, thơm ngọt vô cùng.

Tần Diệm mút vào thật mạnh, Nghiêm Vi vốn miễn cảm lập tức ướt đầm. Cô thấp giọng rên rỉ, Tần Diệm cẩn thận cởi quần áo ra, nụ hôn trượt dần xuống dưới, lướt qua chiếc bụng tròn. Tần Diệm ngậm lấy hoa huyết của cô, đẩy đầu lưỡi vào bên trong, gắng hết sức liếm láp làm cô sượng.

"A a a, mạnh một chút, sâu chút nữa đi." Nghiêm Vi vô thức kẹp chặt đùi, khiến lưỡi Tần Diệm càng trượt vào sâu hơn nữa. Dâm thủy không ngừng chảy ra ngoài, Nghiêm Vi cảm thấy không đủ kích thích, duỗi tay muốn sờ sờ âm hạch, lại bị Tần Diệm bắt lấy tay: "Chỗ này là của anh, dù là Vi Vi cũng không được chạm vào."

Tần Diệm đưa lưỡi lên trên, đánh vòng quanh âm hạch, khoái cảm cực hạn đánh úp tới, Nghiêm Vi vận mông, thít chặt hoa huyết. Tần Diệm đã uống đủ dâm thủy, đưa đầu lưỡi xuống dưới, liếm láp lỗ hậu của Nghiêm Vi. Lỗ hậu thít chặt, Tần Diệm vươn tay, bẻ hai cánh mông của cô ra, cúc huyết mềm mại hồng hào, lại còn đang mấp máy, ướt dâm dề vì dâm thủy. Anh trực tiếp đẩy lưỡi vào tìm kiếm, vừa đâm vào là đầu lưỡi liền bị kẹp chặt.

Lưỡi Tần Diệm xoay tròn, Nghiêm Vi run rẩy phun đầy nước lên mặt anh.

"Vi Vi thật miễn cảm, thật muốn làm Vi Vi đến ngất đi mới thôi." Tần Diệm vẫn còn đang liếm láp, vừa liếm vừa đút ngón tay vào.

"A a, ông xã, muốn cơn thật lớn, bên trong ngứa quá, mau cắm cơn thật lớn vào đi, huhu." Nghiêm Vi rên rỉ, Tần Diệm bôi dâm thủy lên gáy thịt, cắm thẳng vào lỗ hậu của cô. Bụng Nghiêm Vi rất lớn, anh chỉ có thể dùng tư thế truyền thống nhất để làm tình, không dám làm quá mạnh, nhẹ nhàng thọc vào rút ra.

Hai người đều bị tra tấn.

Chờ đến khi cục huyết đã dần quen với thứ to lớn, Tần Diệm mới đẩy nhanh tốc độ đâm thọc của mình, Nghiêm Vi lại càng ngứa ngáy hơn nữa.

"Ông xã, anh nhanh lên, không đủ sâu, mạnh hơn nữa đi, phía trước cũng muốn, cái lỗ đâm đằng phía trước của em cũng muốn cây gậy lớn của anh."

Nghiêm Vi rên rỉ, tốc độ đưa đẩy của anh không nhanh, như mỗi lần tiến vào đều đâm đến lút cán, chỉ để lại hai quả trứng dái ở bên ngoài. Âm thanh bạch bạch bạch vang vọng, Tần Diệm cắm ngón tay vào hoa huyết cô, ra ra vào vào.

Tiếng nước phụt phụt vang lên, Nghiêm Vi càng vặn vẹo người nhiều hơn nữa. Côn thịt rút ra "phụt" một tiếng, anh lấy một cây gậy làm bằng ngọc ra từ trong ngăn kéo, đút vào hoa huyết của Nghiêm Vi, gậy ngọc lạnh lẽo, Nghiêm Vi hơi run lên.

"A a, lạnh quá, ông xã, lỗ hậu ngứa quá, cắm vào nhanh lên, làm bà xã lên đỉnh đi, huhu, nhanh lên nào."

"Tuân mệnh." Tần Diệm vâng theo ý kiến của Nghiêm Vi, lại lần nữa cắm côn thịt vào, lực đạo vô cùng mạnh mẽ, tốc độ cũng được đẩy nhanh hơn, cây gậy ngọc đang cắm trong hoa huyết cũng dần trượt vào trong theo động tác đưa đẩy của anh. Hai cái lỗ trước sau của Nghiêm Vi đều được lấp đầy, cảm giác tê trướng ập đến, cô thấp giọng rên rỉ.

Tiếng nước phụt phụt cùng âm thanh giao hợp bạch bạch bạch vang vọng khắp căn phòng, không biết Tần Diệm đã đâm vào mấy trăm cái, Nghiêm Vi chỉ cảm thấy đầu óc mình trống rỗng, có một luồng dịch nóng phụt thẳng đến chỗ sâu nhất của cô, cọ rửa cục huyết. Nghiêm Vi bị dịch nóng tưới đến tê dại, sướng cuộn tròn ngón chân.

Tần Diệm rút côn thịt ra, tinh đặc chảy ra từ lỗ hậu. Anh ghé người vào giường, ngậm lấy vú Nghiêm Vi, sau đó hôn lên môi cô. Nghiêm Vi vươn lưỡi, quấn quýt với Tần Diệm, hai người trao đổi nước bọt cho nhau, nước bọt chảy ra khỏi khóe miệng, tạo thành âm thanh chùn chụt. Nghiêm Vi hơi híp mắt, Tần Diệm lại đưa lưỡi sâu vào trong, cho cô một nụ hôn sâu. Lúc tách ra, cả hai người đều thở hồng hộc.

Một sợi chỉ bạc nối liền đôi môi hai người, rồi đứt quãng, trông vừa sắc tình lại đậm mỹ. Tần Diệm sờ sờ bụng Nghiêm Vi, duỗi tay xuống dưới sờ soạng, nắm lấy gậy ngọc, nhẹ nhàng thọc vào rút ra.

Nghiêm Vi lại rên lên một lần nữa, nhịn không được kẹp chặt chân: "Ông xã, tha cho em đi."

"Không phải lúc này Vi Vi còn rên rỉ muốn anh hưng hăng làm em sao, vừa mới được bao lâu, Vi Vi đã xin tha rồi." Tần Diệm đẩy gậy ngọc vào bên trong, nghiền nát chỗ mẫn cảm trong hoa huyết, va chạm hơn mấy chục lần, Nghiêm Vi phun dâm thủy. Anh rút gậy ngọc ra, đổi thành ngón tay mình, tiếp tục đâm thọc. Được một lúc, Tần Diệm rút ngón tay ra, phía trên toàn là nước.

"Vi Vi, em thật dâm dăng, chảy nước thật nhiều." Tần Diệm ngậm ngón tay vào trong miệng: "Chẳng qua, ngọt lắm."

Nghiêm Vi đỏ mặt, nhưng cũng không phải là Tần Diệm chưa từng nếm qua hương vị dâm thủy của cô, cảnh tượng sắc tình như vậy cũng không phải là lần đầu tiên cô thấy.

Tần Diệm lại hôn lên môi Nghiêm Vi một lần nữa, mùi vị dâm thủy lan ra khắp khoang miệng, môi lưỡi quấn quýt lấy nhau, hai người đều thở hổn hển.

Tần Diệm ngồi dậy, thành kính hôn lên môi Nghiêm Vi: "Vi Vi, anh yêu em."

••**HOÀN CHÍNH VĂN**••

Lời tác giả: Sẽ có phiên ngoại, nhưng khi nào đăng thì không biết.

vậy là thêm một bộ truyện nữa của nhà Mạt đã hoàn, chân thành cảm ơn các tiểu khả ái đã luôn yêu thương và đồng hành cùng Mạt từ những chương đầu tiên, yêu các tiểu khả ái 3000 lần luôn aaa ($\geq \nabla \leq$)

hiện giờ thì vẫn chưa thấy tác giả đăng ngoại truyện, nhưng mọi người yên tâm, chỉ cần tác giả đăng một cái là Mạt sẽ gửi đến mọi người ngay lập tức luôn hehe

mong rằng sau này mọi người vẫn yêu thương và ủng hộ nhà Mạt như thế nhé (* \mathbb{W} *) (,,, ° ◡ °,,,)♡

18/7/2020 - 2/9/2020

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Văn Án](#)

[Chương 1: Xuyên Sách](#)

[Chương 2: Bị Cắm Hồng \[H\]](#)

[Chương 3: Một Đêm Hoang Đường \[H\]](#)

[Chương 4: Tình Cảm Mãnh Liệt Trong Phòng Tắm \[H\]](#)

[Chương 5: Cốt Truyện Lẽch Lạc](#)

[Chương 6: Ninh Kỳ Kỳ](#)

[Chương 7: Người Nhà Họ Nghiêm](#)

[Chương 8: Ôn Nhược Liên](#)

[Chương 9: Giấy Nợ](#)

[Chương 10: Không Chọc Thì Không Chọc](#)

[Chương 11: Thỏa Thuận Tiền Bạc Xong](#)

[Chương 12: Quyển Rũ](#)

[Chương 13: Mang Thai Con Của Tôi \[H\]](#)

[Chương 14: Không Như Mong Muốn](#)

[Chương 15: Yếu Ốt](#)

[Chương 16: No Âm Sinh Dâm Dục](#)

[Chương 17: Tôi Để Ý](#)

[Chương 18: Đánh Đố](#)

[Chương 19: Khiếu Nại](#)

[Chương 20: Ninh Chính](#)

[Chương 21: Không Còn Đường Rút Lui](#)

[Chương 22: Lúc Xin Anh Làm Em, Em Đâu Nói Như Vậy \[H\]](#)

[Chương 23: Em Phải Sinh Con Cho Anh Hai \[H\]](#)

[Chương 24: Làm Tình Với Anh Hai \[H\]](#)

[Chương 25: Không Ngờ Vi Vi Lại Nhiệt Tình Như Vậy](#)

[Chương 26: Cuồng Hoan Trong Phòng Học \[H\]](#)

[Chương 27: Bôi Thuốc](#)

[Chương 28: Báo Đáp](#)

[Chương 29: Lau Súng Cướp Cò \[H\]](#)

[Chương 30: Trừng Phạt \(1\)](#)

[Chương 31: Trùng Phạt \(2\). \[H\]](#)

[Chương 32: Trùng Phạt \(3\). \[H\]](#)

[Chương 33: Dây Dưa](#)

[Chương 34: Ghen](#)

[Chương 35: Người Nhà Họ Tần](#)

[Chương 36: Chào Thím Đi](#)

[Chương 37: Đeo Trứng Rung Đi Đăng Ký Kết Hôn \[H\]](#)

[Chương 38: Cuộc Sống Hạnh Phúc Sau Khi Kết Hôn \[H\]](#)